ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 708

ΤΕΤΑΡΤΗ
16
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 9 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 5 Λ. 11
ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 24.0 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 16.8 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Ν. ΑΣΘ. ΙΟΝΙΟΝ Ν. ΑΣΘ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛ. ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 761,0

Η ΠΕΤΡΑ ΤΟΥ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ ΕΝ ΤΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ

ΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑΙ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΠΟΙΟΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ

ΣΟΦΙΑ. Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀμέσως μετὰ τὸ Νεϊγὺ Νικόλαος Πάσιτς ἠξίωσεν ὅπως ἐντὸς ...τάσεως ἐκκαθαρισθῇ τελείως ἡ ἐν ...εδονίᾳ κατάστασις. Ὀκτὼ ἔτη παρ-ῆλθον ἔκτοτε καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἔγινεν ὅσον ποτὲ ἄλλοτε ἐπικίνδυνον. Ὁ ...ιτς δὲν ἐξετίμησε δεόντως τὰ πράγματα.

Εἰς τὸ κέντρον τῆς Σοφίας, παρὰ τὸ ...ριον τῆς Ἐθνικῆς βουλγαρικῆς Τρα...ζης, ἔχει τὴν ἕδραν του τὸ «Ἐθνικὸν Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον». Εἶνε ἐγκα...στημένον εἰς τὸ αὐτὸ κτίριον, τὸ ὁ...ποῖον κατέλαβε, μετὰ τὸν πόλεμον, ἡ ...οίκησις τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ κατοχῆς. Εἰς τὴν μεγάλην θύραν τῆς εἰσόδου ὑπάρχουν δύο μεγάλαι ἐπιγραφαί. ...ία βουλγαρικὴ καὶ μία γαλλική: «Comité Nationale Macédonien».

Τὸ ἀσχολούμενον εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ...γανώσεως αὐτῆς προσωπικὸν εἶνε πο...άριθμον, ὡς νὰ πρόκειται περὶ Τρα...ζης ἢ ἄλλης μεγάλης ἐπιχειρήσεως. ...Μέντζα Κενίτσεβα, ἡ δολοφονήσα...σα ἐν Βιέννῃ τὸν βοεβόδαν Πανίτσαν, ...τέχει ἐξέχουσαν ἐμπιστευτικὴν θέ...σιν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἐπαναστατι...κῆς ὀργανώσεως.

Ἰδοὺ πῶς ἀφηγεῖται τὰ τῆς δράσεως τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου ἐπίλεκτον μέλος τῆς διοικήσεώς του:

—Ἡ ὀργάνωσις ὑφίσταται ἀπὸ τοῦ 1891. Ὀλίγοι Βούλγαροι φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σοφίας ἵδρυσαν τὸ πρῶτον ἕνα νεανικὸν σύλλογον, τὴν «Μλάδα Μακεδόνσκα Δρουζίνα» καὶ ἐ...δωκαν ἕνα μηνιαῖον περιοδικόν, τὴν «Λέτζα», μὲ σκοπὸν νὰ γνωρίσουν εἰς τὸ πολὺ βουλγαρικὸν κοινὸν τὰς ἐθνι...κάς, γεωγραφικάς, πολιτικάς, οἰκονομι...κὰς καὶ πνευματικὰς συνθήκας τῆς τέ...ως τουρκικῆς Μακεδονίας. Ἐπὶ κεφα...λῆς τῆς ὅλης κινήσεως ἐφέρετο, ἐκτὸς ...λων, καὶ ὁ καθηγητὴς Ματώφ, ἕνας ...νολόγος μεγάλης ἐπιστημονικῆς ἀ...ξίας καὶ οἱ ἐν τῇ ζωῇ εὑρισκόμενοι ἀ...κόμη καθηγηταὶ Μίλετιτς καὶ Γεώργι... Ὅταν ἐδολοφονήθη ὁ ὑπουργὸς τῆς ...ὑπὸ τὸν Σταμπούλωφ κυβερνήσεως Μπέλτσεφ, ὁ σύλλογος αὐτὸς διελύθη ...διαταγῇ τῆς κυβερνήσεως, ἡ δὲ «Λέτζα» ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν ἔκδοσίν της. Ὁ ἱδρυτὴς τῆς μακεδονικῆς ὀργανώσεως βοεβόδας Γκρόνεφ ἐδραπέτευσεν ἐκ Βουλγαρίας, ἀργότερον δὲ ἐφονεύθη μαχόμενος ἐναντίον τῶν Τούρκων. Πολλοὶ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῆς μακεδονικῆς ἰδέας, ὁ Ἰβὰν Χατζῆ Νικόλωφ, ὁ Ντέλτσεφ καὶ ὁ δόκτωρ Ταταρτζίεφ ἐφονεύθησαν εἰς τὰ μακεδονικὰ βουνά, μαχόμενοι ἐναντίον τῶν Τούρκων. Τὸ παρανόμως λειτουργοῦν ἐπαναστατικὸν κέντρον τῆς Θεσσαλονίκης, ἵδρυσε σὺν τῷ χρόνῳ «νόμιμα» πρακτορεῖα ἐν Βουλγαρίᾳ, διὰ νὰ ἐγκαταστήσῃ τέλος τὴν διοίκησιν τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου εἰς τὴν Σοφίαν.

Οἱ Σέρβοι ἀπὸ τοῦ 1878 ἐξεδήλωσαν προθέσεις ἐπεκτάσεως πρὸς τὸν Ἀξιὸν καὶ τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ ἔντονος προπαγάνδα τῶν Σέρβων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην χρονολογεῖται ἀφ' ἧς ἐποχῆς κατενόησαν ὅτι οὔτε οἱ Αὐστριακοί, οὔτε οἱ Ἰταλοὶ θὰ τοῖς ἐπέτρεπον νὰ ἐπεκταθοῦν πρὸς τὴν Ἀδριατικήν.

—Σήμερον, ἐξακολουθεῖ ὁ ἐκ τῶν κορυφαίων τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου, ἐνῷ ἡ Σερβία κατέχει τὸ πλεῖστον τῆς βουλγαρικῆς Μακεδονίας, ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ βλέψεις ἐπὶ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ νὰ ἐργάζεται μὲ μεθοδικότητα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἀπωτέρων σκοπῶν της. Ἀλλ' εἰς τὴν Θεσσαλονίκην δὲν θὰ εὕρῃ μόνον τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀντίστασιν, τὴν ὁποίαν ἴσως θὰ δυνηθῇ νὰ ἐκμηδενίσῃ ἄνευ δυσκολίας. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην οἱ Σέρβοι θὰ συναντήσουν τὴν Ἀγγλίαν, διότι εἰς τὴν πραγματικότητα ἡ Θεσσαλονίκη εἶνε περισσότερον ἀγγλικὴ παρὰ ἑλληνική. Καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον πρόσκομμα εἰς τὴν κατακτητικὴν πολιτικὴν τῆς Σερβίας. Τὸ Κομιτᾶτον ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον πολιτικὴν ὀργάνωσιν, ἔχει τὰς ἰδικάς του πολιτικὰς ἰδέας καὶ τοὺς ἰδικούς του σκοπούς, οἱ ὁποῖοι εἶνε τελείως ἄσχετοι πρὸς τοὺς ἐπιδιωκομένους ὑπὸ τῆς ἐπισήμου πολιτικῆς τῆς Βουλγαρίας. Ἡμεῖς δὲν ἀποκρύπτομεν ὅτι ὡς Μακεδόνες διακείμεθα ἐχθρικῶς πρὸς τοὺς πολιτικοὺς τῆς Βουλγαρίας, οἵτινες, ἀπὸ τοῦ Στογίλωφ μέχρι τοῦ Σταμπούλωφ καὶ ἀπὸ τοῦ τελευταίου τούτου μέχρι τοῦ Σταμπουλίσκι, ἠδιαφόρησαν τελείως διὰ τὴν τύχην τῆς Μακεδονίας καὶ ἐπεδίωξαν σκοποὺς τελείως διαφορετικοὺς τῶν ἰδικῶν μας. Μόνον ἀνόητοι θὰ ἠδύναντο νὰ πιστεύσουν ὅτι τὸ Ἐπαναστατικὸν Μακεδονικὸν Κομιτᾶτον εἶνε ὄργανον τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως.

Ὅσον καὶ ἂν ἦσαν νέαι, αἱ ἐπαναστατικαὶ μακεδονικαὶ ὀργανώσεις διέγνωσαν πάντοτε καλύτερον τὰ πράγματα ἀπὸ τοὺς πολιτικούς μας. Ἤδη τῷ 1878, ὅταν ἠκυρώθη ἡ συνθήκη τοῦ Ἁγίου Στεφάνου εἰς τὸ Βερολῖνον, αἱ τότε ὑφιστάμεναι ἐπαναστατικαὶ μακεδονικαὶ ὀργανώσεις, ἐννοήσασαι ὅτι αἱ μεγάλαι δυνάμεις τῆς Δύσεως, κυρίως δὲ ἡ Ἀγγλία, δὲν ἦσαν διατεθειμέναι ν' ἀνεχθοῦν εἰς τὴν Βαλκανικὴν χερσόνησον οὔτε μίαν μεγάλην Σερβίαν, οὔτε μίαν μεγάλην Βουλγαρίαν, ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῆς αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας. Ἡ λύσις αὐτή, λύσις τὴν ὁποίαν ἐξακολουθοῦμεν νὰ ἐπιδιώκωμεν φανερά, ἦτο καὶ εἶνε ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη.

—Εἴμεθα, συνεχίζει, ἐθνικόφρονες Βούλγαροι, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Βουλγαρίας. Ἡ ἐπαναστατική μας ὀργάνωσις ἔχει τὴν ἕδραν της εἰς τὴν Μακεδονίαν. Εἶνε ψεῦδος ὅτι τὸ κέντρον μας εὑρίσκεται εἰς τὴν Βουλγαρίαν καὶ ὅτι ἐκεῖθεν ἐξαποστέλλομεν τοὺς κομιτατζῆδες. Τὰ περισσότερα καὶ μαχητικώτερα μέλη τῆς ὀργανώσεώς μας εἶνε αὐτόχθονες Μακεδόνες, εἶνε οἱ ἴδιοι φιλήσυχοι καὶ ἐργατικοὶ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας, οἱ ὁποῖοι ἐν δεδομένῃ στιγμῇ λαμβάνουν τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας διὰ νὰ ἀγωνισθοῦν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας των. Τὸ παράδειγμα τοῦ ράπτου Λιλιούκωφ, ἑνὸς ἐκ τῶν δολοφόνων τοῦ στρατηγοῦ Κοβάτσεβιτς, ἐπιβεβαιοῖ καλύτερον παντὸς ἄλλου ὅσα ὑποστηρίζω. Μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας ἔζη καὶ εἰργάζετο ἥσυχος καὶ ἄγνωστος εἰς τὸ Ἰστίπ, διὰ νὰ γίνῃ ἥρως εὐθὺς ὡς ἔλαβε τὴν διαταγὴν τῆς ὀργανώσεώς του. Ἀλλὰ δὲν εἶνε μόνον οἱ κάτοικοι τῆς Μακεδονίας ποὺ δεικνύουν τόσην πειθαρχίαν εἰς τὸ Ἐπαναστατικὸν Κομιτᾶτον. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀκαδημαϊκὴ νεολαία τῆς Μακεδονίας, καίτοι ἐμορφώθη εἰς τὰ σερβικὰ γυμνάσια καὶ Πανεπιστήμια, ἀνήκει ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν ὀργάνωσίν μας.

Τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου ἡγοῦνται τρεῖς ἀρχηγοί: Ὁ Ἀλέξανδρος Πρωτογέρωφ, ὁ Ἰβὰν Μιχαήλωφ καὶ ὁ Γρηγόριος Ποπ-Χρίστωφ. Καὶ οἱ τρεῖς ἔχουν τὰς ἕδρας των εἰς τὴν σερβικὴν Μακεδονίαν. Εἰς κάθε περιοχήν της ὑπάρχουν ἐπαναστατικαὶ ὑποεπιτροπαὶ μὲ ἰδίαν διοίκησιν, ἐκλεγομένην διὰ ψηφοφορίας. Τὰ ὑλικὰ μέσα των ἐξασφαλίζονται διὰ τῶν τακτικῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν καὶ ἄλλων εἰσφορῶν. Χαρακτηριστικὸν τῆς προθυμίας, μὲ τὴν ὁποίαν τὰ μέλη τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου καταβάλλουν τὰς συνδρομάς των εἰς τὰς μυστικὰς ὀργανώσεις των εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν δὲν πληρώνουν τὸν ἐπαναστατικὸν φόρον των εἰς χάρτινα δηνάρια, ἀλλ' εἰς χρυσᾶς τουρκικὰς λίρας, ἐξ ἐκείνων τὰς ὁποίας διετήρησαν ἀπὸ τὰς παλαιὰς οἰκονομίας των.

Αὐτὰ δύναμαι νὰ ἀνακοινώσω περὶ τῶν ἐπαναστατικῶν ὀργανώσεων, αἱ ὁποῖαι δροῦν ἐν Μακεδονίᾳ.

—Ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς, τοὺς ἐν Βουλγαρίᾳ Μακεδόνας πρόσφυγας, τὸ ζήτημα διαφέρει, ἐξακολουθεῖ ὁ ἐκ τῶν παραγόντων τοῦ ἐθνικοῦ μακεδονικοῦ κομιτάτου. Ἡμεῖς ἔχομεν νομίμους ὀργανώσεις, μὲ σκοποὺς μορφωτικοὺς καὶ ἀγαθοεργούς. Αἱ ὀργανώσεις μας ἀριθμοῦν 45.000 μέλη, ἐξ ὧν 20.000 ἄνδρες, 10.000 γυναῖκες καὶ 15.000 ἔφηβοι καὶ κορίτσια. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἀνοργάνωτοι ἀκόμη Μακεδόνες τῆς Βουλγαρίας ὑποστηρίζουν τὸ ἔργον μας καὶ τὸ ἐνισχύουν ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς. Τὸ τρίτον τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Σοφίας ἀποτελεῖται ἀπὸ Μακεδόνας. Τὸ σύνολον τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ εὑρισκομένων Μακεδόνων ὑπερβαίνει τὰς 700 χιλιάδας. Εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίας ζωῆς τῆς Βουλγαρίας τὸ μακεδονικὸν στοιχεῖον ἀντιπροσωπεύεται ἐπαρκῶς. Ὁ νῦν πρωθυπουργός, ὁ πρόεδρος τοῦ ὑγειονομικοῦ συμβουλίου, ὁ πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σοφίας, πλεῖστοι καθηγηταὶ καὶ ἀνώτεροι δημόσιοι λειτουργοὶ εἶνε Μακεδόνες. Κυρίως οἱ Μακεδόνες διακρίνονται εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὰ ἐλεύθερα ἐπαγγέλματα. Εἰς τὸν στρατὸν τῆς εἰρήνης οἱ Μακεδόνες δὲν ἀντιπροσωπεύονται σχεδὸν καθόλου. Ἀλλ' εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ὑπάρχει μία ἰσχυρὰ μειοψηφία Μακεδόνων.

Καὶ ὁ ἐπίλεκτος τῆς ἐθνικῆς μακεδονικῆς ὀργανώσεως καταλήγει διὰ τῶν ἑξῆς, τὰ ὁποῖα ἐὰν θέλῃ κανεὶς πιστεύῃ:

—Ἀγωνιζόμεθα διὰ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ διὰ τὴν ἑδραίωσιν μιᾶς εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια. Καθ' ἣν στιγμὴν οἱ Ἕλληνες ἐκδιώκουν βίᾳ τοὺς πατριώτας μας ἀπὸ τὰς ἑστίας των, οἱ δὲ Σέρβοι προσπαθοῦν νὰ ἐξαλείψουν διὰ παντοίων μέσων τὴν βουλγαρικὴν ἐθνικότητα τῶν κατοίκων τῆς ὑπὸ τὴν κατοχήν των μακεδονικῆς γῆς, τὸ σύνθημα τῶν ἐπαναστατικῶν μας ὀργανώσεων δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε ἄλλο ἀπὸ αὐτό: «Ἐλευθερία ἢ θάνατος!»

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ

Ἀφοῦ τὰς εἴδομεν δικηγόρους, ἰατρούς, ὑπαλλήλους Τραπεζῶν, ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων, τραμβαγέρισσες καὶ καθαρίστριας ὑποδημάτων, ἰδοὺ ὅτι τώρα πρόκειται νὰ ἰδοῦμε τὰς γυναῖκας καὶ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν. Τὸ ἐν Ἄμστερνταμ συνερχόμενον ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν Συνέδριον τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως ὑπὲρ τῶν γυναικείων δικαιωμάτων, κυρίως εἰς τοῦτο προτίθεται νὰ ἀσχοληθῇ, πῶς δηλαδὴ θὰ μετάσχῃ καὶ ἡ γυναῖκα εἰς τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα. Εἶνε γνωστὸν ὅτι καὶ σήμερον πολλὰ Εὐρωπαϊκὰ καὶ Ἀμερικανικὰ Κράτη χρησιμοποιοῦν τὸ γυναικεῖον φῦλον εἰς διαφόρους ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας, ἰδίως ἐκείνας αἵτινες καταγίνονται ἀποκλειστικῶς μὲ γυναῖκας ἢ μὲ παιδιά, εἰς τὴν Ἀγγλίαν δέ, τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς Σκανδιναυϊκὰς χώρας, χιλιάδες γυναικῶν παρέχουν τὰς ἐκδουλεύσεις των εἰς τὸν ἀστυνομικὸν κλάδον, ὄχι ἀνεπιτυχῶς, κατὰ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν. Ἀλλὰ τὸ Συνέδριον τοῦ Ἄμστερνταμ φαίνεται ὅτι θέλει νὰ γενικεύσῃ καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δρᾶσιν ταύτην. Μέχρι τίνος ἀκριβῶς σημείου, θὰ τὸ μάθωμεν ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τοῦ Συνεδρίου, μόλις τοῦτο ἀρχίσῃ τὰς ἐργασίας του. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει περισσότερον εἶνε νὰ ἐξετασθῇ κατὰ πόσον μία γυναῖκα διαθέτει τὰς ἱκανότητας αἱ ὁποῖαι χρειάζονται ἀπαραιτήτως δι' ἓν ἀστυνομικὸν ὄργανον, καὶ ἰδίως κατὰ πόσον αὐτὴ θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ χρησιμοποιῇ τὰς ἱκανότητας ταύτας ἐν δεδομένῃ στιγμῇ. Ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία, αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, θεωρεῖται ὡς μία ὑπηρεσία κατὰ τὸ πλεῖστον βάναυσος. Καταγινομένη κυρίως μὲ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα καὶ μὲ τὰς παρεκτροπὰς τῶν μὴ κακοποιῶν τοιούτων, εὑρίσκεται συνηθέστατα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τοὺς συνήθεις τύπους τῆς εὐγενείας καὶ νὰ κάμνῃ χρῆσιν μέσων τραχέων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν καὶ τοὺς ἀναλόγους βραχίονας. Ἕνας ἀστυνομικὸς ὁ ὁποῖος καταδιώκει κάποιον λωποδύτην εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν θὰ τὸν συλλάβῃ ἀποστέλλων εἰς αὐτὸν εὐγενὲς προσκλητήριον χοροεσπερίδος. Θὰ δουλέψουν τὰ πόδια καὶ τὰ μπράτσα. Ἐπίσης καὶ δι' ἕνα παραβάτην τῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, κατὰ ἐνενήντα ἐννέα τοῖς ἑκατόν, θὰ γίνῃ χρῆσις ὑλικῆς βίας. Εἶνε ἱκανὴ ἡ γυναῖκα νὰ ἀσκήσῃ τὴν βίαν ταύτην; Καὶ ἂν ἀκόμη ὑποτεθῇ ὅτι ἡ σωματική της διάπλασις εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ὑστερῇ εἰς ρωμαλεότητα τοῦ ἀνδρός, ἡ ψυχική της δύναμις τῆς ἐπιτρέπει νὰ ἐκτελέσῃ παρόμοια κινδυνώδη καθήκοντα; Οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ φεμινισμοῦ, οἱ ὁποῖοι καὶ προεκάλεσαν τὴν σύγκλησιν τοῦ προσεχοῦς Συνεδρίου τοῦ Ἄμστερνταμ, δὲν καθώρισαν μὲν τῶν προτέρων ἐπακριβῶς τὰ θέματα μὲ τὰ ὁποῖα θὰ ἀσχοληθῇ τὸ Συνέδριον. Ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ αἵτινες διέπουν τὰς ἐνεργείας τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως ὑπὲρ τῶν γυναικείων δικαιωμάτων εἶνε γνωσταί: Ἡ γυναῖκα διὰ τὰς γυναῖκας! Ἰδοὺ ἡ θεμελιωδεστέρα τῶν ἀρχῶν τούτων. Ὥστε τὸ γυναικεῖον φῦλον δὲν πρόκειται νὰ συλλαμβάνῃ ἀρσενικοὺς λωποδύτας, ἀλλὰ μόνον θηλυκούς. Ὁμοίως θὰ συμβαίνῃ καὶ εἰς πάσας τὰς ἄλλας ἀστυνομικὰς περιπτώσεις: Ὅπου ἀναμιγνύονται γυναῖκες, ἡ ἐπέμβασις θὰ γίνεται δι' ἀστυνομικῶν ὁμοφύλων των! Ἔ, ρέ, τί ἔχει νὰ γίνῃ, τί ἔχει νὰ γίνῃ μιὰ μέρα! Τί ξεμάλλιασμα, καὶ τί γρατσουνίσματα καὶ τί ἀλληλοδαγκώματα!

Δὲν εἶμαι ἐχθρὸς τῶν φεμινιστικῶν ἰδεῶν. Τοὐναντίον φρονῶ ὅτι ὁ κόσμος θὰ καταστῇ πολὺ καλύτερος καὶ ὁ βίος ὀλιγώτερον ἀνιαρὸς διὰ τῆς ἀναμίξεως τῶν γυναικῶν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν ἀνδρῶν. Ἀλλ' ὑπάρχουν ἐργασίαι καὶ ἐργασίαι. Δηλαδὴ ὑπάρχουν ἀνδρικαὶ ἐργασίαι τὰς ὁποίας ἠμποροῦν νὰ ἐκτελέσουν καὶ γυναῖκες καὶ ἄλλαι τὰς ὁποίας δὲν ἠμποροῦν. Τοὺς ἐδώσαμε ἄλλοτε τὸ δικαίωμα νὰ γίνουν τραμβαγέρισσες. Ἔγιναν; Ὄχι. Ἀλλ' ἀπεπειράθησαν καὶ νὰ γυαλίσουν παπούτσια; Ἐπέτυχαν; Ὄχι. Τὸ ἴδιον ἔπαθαν καὶ ὅσαι ἠθέλησαν νὰ μάθουν τὴν τέχνην τοῦ σωφέρ. Σχεδὸν καμμία γυναῖκα δὲν ἔχει ὡς ἐπάγγελμα νὰ ὁδηγῇ αὐτοκίνητον. Θὰ ἰσχυρισθῇ ἴσως κανεὶς ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς εἶνε ἄλλο. Λοιπὸν καὶ ὁ ἀστυνομικὸς δὲν εἶνε ἄλλο. Εἶνε τὸ ἴδιο μὲ τὸν σωφὲρ καὶ τὸν τραμβαγιέρην. Ἀλλ' ὁ φεμινισμὸς δὲν ἠξεύρει τί γυρεύει. Θέλει νὰ βάλῃ τὴν μύτην του παντοῦ, πιστεύων ὅτι τὸ ἀνακάτωμα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς ζωῆς θέλει ἐπιτύχει τὴν πλήρη χειραφέτησιν τῶν πρώτων ἀπὸ τοὺς δευτέρους. Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Πιστεύει πράγματι ὁ φεμινισμὸς ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ πλήρης χειραφέτησις τῆς γυναικὸς τὴν ὁποίαν διακηρύττει ὅτι ἐπιδιώκει; Τὸ κατ' ἐμέ, εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι ἐὰν αἰφνιδίως ἀπεφάσιζαν οἱ ἄνδρες νὰ συμμερισθοῦν μὲ τὰς γυναῖκας ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα οὗτοι ἔχουν, τοὺς ἔδιδον ψῆφον, οἰκιακὴν ἐλευθερίαν, ἀκόμη δὲ τοὺς ἐπέτρεπον νὰ διατηροῦν καὶ γκαρσονιέρες, τὸ προσεχὲς Συνέδριον τοῦ Ἄμστερνταμ θὰ ἤλλαζεν ἀποτόμως πρόγραμμα, χίλιαι δὲ Διεθνεῖς Ἑνώσεις θὰ κατηρτίζοντο πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος. Ἡ γυναῖκα εἶνε καθὼς ἡ πολύχρωμες φοῦσκες ποῦ παίζουν τὰ παιδιά. Ὅσῳ τὴν κρατεῖς μὲ τὸν σπάγγον, πηγαίνει ψηλά. Ἐὰν τὴν ἀπολύσῃς, πηγαίνει βέβαια ψηλότερα. Ἀλλὰ χάνεται ἢ σκάζει.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΠΩΣ ΕΜΑΤΑΙΩΘΗ Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ

ΤΙ ΕΔΗΛΩΣΕΝ Ο ΣΕΡΒΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΠΡΩΪΑΝ„

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Καὶ μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Μαρίνκοβιτς ἐξακολουθεῖ νὰ σχολιάζεται εὐρύτατα ἐνταῦθα ἡ στάσις αὐτοῦ ἔναντι τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Πολίτη καὶ αἱ δηλώσεις του ἐπὶ τοῦ ἑλληνοσερβικοῦ ζητήματος.

Τὸ ζήτημα τῆς ματαιωθείσης συναντήσεως τῶν κ.κ. Μαρίνκοβιτς καὶ Πολίτη ἔχει, κατ' ἀκριβεστάτας πληροφορίας, ὡς ἑξῆς:

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Σέρβου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ κ. Πολίτης μετέβη εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του καὶ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως του, τὸν ὁποῖον ἐπεφόρτισε νὰ διαβιβάσῃ εἰς τὸν κ. Μαρίνκοβιτς τὴν παράκλησίν του, ὅπως τῷ ὁρίσῃ ὥραν συναντήσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ κ.κ. Μαρίνκοβιτς καὶ Πολίτης συνηντήθησαν κατὰ τὴν τελετὴν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνακωχῆς. Ὁ κ. Μαρίνκοβιτς, ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐπαναληφθεῖσαν κατὰ τὴν συνομιλίαν των παράκλησιν τοῦ κ. Πολίτη, ἐδικαιολογήθη ὅτι ἐπείγετο μεγάλως νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ συνεπῶς δὲν τοῦ ἔμενε καιρὸς διὰ μίαν συνάντησιν.

Ἐν τούτοις ὁ κ. Μαρίνκοβιτς παρέμεινεν ἐνταῦθα μέχρι τοῦ ἀπογεύματος τῆς χθές.

Εἶδον τὸν Σέρβον ὑπουργὸν εἰς τὸν σταθμόν, ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, καὶ ὑπέβαλον εἰς αὐτὸν τὴν παρατήρησιν, ὅτι προκαλεῖ ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἡ ἀποφυγὴ αὐτοῦ ὅπως προβῇ εἰς δηλώσεις διὰ τὰς σχέσεις τῆς χώρας του μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Μαρίνκοβιτς μοὶ ἀπήντησε:

—Διατί θέλετε νὰ παραβλέψω ὡρισμένα γεγονότα; Διατί ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐξογκώσω ὡρισμένα ἄλλα γεγονότα; Δηλῶ ἁπλῶς, ὅτι αἱ σχέσεις μας εἶνε φιλικαί.

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρίνκοβιτς μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν ἐσκόπευε νὰ σταματήσῃ εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ὅτι θὰ συνηντᾶτο μετὰ τοῦ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ τῆς Νοτιοσλαυΐας κ. Ράκιτς κατὰ τὴν ἐκ Μιλάνου διέλευσίν του.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ματαίωσιν τοῦ εἰς Ρώμην ταξειδίου του, εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ κ. Μαρίνκοβιτς ἐπεθύμει νὰ συναντηθῇ τόσον μετὰ τοῦ κ. Μουσολίνι, ὅσον καὶ μετὰ τοῦ σὲρ Ὥστεν Τσάμπερλαιν.

Αἱ ἐκδηλωθεῖσαι ὅμως ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ διαθέσεις ἀπεθάρρυναν αὐτόν.

Πλὴν τῶν γνωστῶν ἰταλικῶν ἀπόψεων, θεωρεῖται ὡς ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐπίσημοι ἀγγλικοὶ κύκλοι ἑρμηνεύουν τὴν μὲν ὑπογραφεῖσαν συνθήκην, ὡς ἐπισφράγισιν τῶν γνωστῶν γαλλοσερβικῶν σχέσεων, τὸν δὲ δημιουργηθέντα περὶ αὐτὴν θόρυβον ὡς ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς σημερινῆς σερβικῆς κυβερνήσεως ἔναντι τῶν ἐσωτερικῶν ἀντιπάλων της.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ ΑΚΡΙΒΩΣ Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΥΝΑΣΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ.—ΔΙΑΤΙ ΘΕΛΕΙ ΤΟΝ ΚΑΡΟΛΟΝ.—ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΒΡΑΤΙΑΝΟ.—ΚΡΙΣΙΣ ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΑΙ ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 8 Νοεμβρίου.— Εἰς τὴν χθεσινήν μου ἀνταπόκρισιν κατέληγον μὲ τὴν ἀπορίαν μερικῶν ἐδῶ διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸ ἐπεισόδιον Μανουηλέσκο, ἐφόσον ἡ ἰδία τονίζει ὅτι οὔτε παρὰ τῷ στρατῷ, οὔτε παρὰ τῷ λαῷ θὰ εὕρισκεν ἀνθρώπους διατεθειμένους σοβαρῶς νὰ συνωμοτήσουν πρὸς ἐπαναφορὰν τοῦ Καρόλου καὶ ἐφόσον εἶνε πράγματι γεγονὸς ὅτι ὁ Ρουμανικὸς λαὸς οὐδεμίαν ὄρεξιν δεικνύει δι' ἐπανάστασιν ἢ ἀνατροπὰς ἢ οἱανδήποτε διαταραχὴν τῆς τάξεως. Ἀπόψε ὅμως ἡ ἀνεξάρτητος μὲν λεγομένη, ἀλλ' ἀντιπολιτευομένη πράγματι τὴν Κυβέρνησιν ἐφημερὶς «Ἀδιβέρουλ», ἀγγέλλει ὅτι εἰς τὰ σύνορα συνελήφθη ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ Τεοντόρ, ἐπιβαίνων αὐτοκινήτου, εἰς τὴν μηχανὴν τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν κρυμμέναι ἐπιστολαὶ καὶ ἔγγραφα τοῦ Καρόλου. Τὸν Τεοντὸρ παρηκολούθει ἡ μυστικὴ Ρουμανικὴ ἀστυνομία, τῆς ὁποίας ἡ τελεία ὀργάνωσις πανθομολογεῖται, ὅταν ἀκόμη οὗτος εὑρίσκετο ἐνταῦθα. Τὸν παρηκολούθησε μεταβάντα εἰς Παρισίους, τὸν παρηκολούθησεν ἐπιστρέφοντα καὶ μόλις διαβάντα ἐπ' αὐτοκινήτου τὰ Ρουμανικὰ σύνορα τὸν συνέλαβε καὶ κατέσχεν ὅσα ἔφερεν ἔγγραφα.

ΥΠΑΡΧΕΙ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ;

Ὥστε λοιπὸν ἡ κίνησις Μανουηλέσκο δὲν ἐστερεῖτο σοβαρότητος; Ὑπάρχει μήπως εἰς τὸν στρατὸν ὀργάνωσις ἐργαζομένη ὑπὲρ τοῦ Καρόλου, ὅπως ψιθυρίζουν μερικοὶ ἐδῶ; Ἐκτὸς τῶν δύο συλληφθέντων εἶνε καὶ ἄλλοι ἀναμεμιγμένοι εἰς τὴν κίνησιν αὐτήν, πρόσωπα σοβαρὰ καὶ ἰσχύοντα; Ἡ «Ἀδεβέρουλ» προαναγγέλλει τὴν σύλληψιν «γνωστῆς προσωπικότητος» ἐν Βουκουρεστίῳ. Ἡ ἰδία ἐφημερὶς γράφει ὅτι καὶ ὁ κ. Γκόγκα, Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Κυβερνήσεως Ἀβερέσκο, δὲν φαίνεται ἀμέτοχος τῆς κινήσεως Μανουηλέσκο. Προσθέτει δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις Βρατιᾶνο ἑτοιμάζει νομοσχέδιον, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ λαμβάνωνται αὐστηρὰ μέτρα καὶ θὰ ἐπιβάλλωνται δρακόντειοι ποιναὶ πρὸς διατήρησιν τῆς καθεστηκυίας τάξεως, καθ' ὑπόδειγμα τῶν μέτρων τοῦ Πρίμο ντὲ Ριβέρα ἐν Ἰσπανίᾳ· ὅτι θ' ἀπαγορευθῇ ἡ ἀνάμιξις τοῦ ὀνόματος τοῦ πρίγκηπος Καρόλου εἰς τὰς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων συζητήσεις· προκαλεῖ δ' ἐν τέλει ἡ «Ἀδεβέρουλ» τὴν Κυβέρνησιν νὰ διαψεύσῃ τὴν εἴδησιν αὐτήν.

Ἡ ἐπιβληθεῖσα σήμερον ἐπὶ τοῦ Τύπου προληπτικὴ λογοκρισία, παρέχει περισσοτέραν πιθανοφάνειαν εἰς τὰς εἰδήσεις αὐτὰς καὶ τὰς φήμας.

Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ κάποια διάκρισις τῶν πραγμάτων.

ΤΑ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ἡ προληπτικὴ λογοκρισία ἐπεβλήθη σήμερον ἐπὶ τοῦ Τύπου, κατόπιν τῆς νέας συλλήψεως καὶ λόγῳ τῆς δίκης τοῦ Μανουηλέσκο, ἡ ὁποία θὰ ἀρχίσῃ τὴν Πέμπτην καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν φαίνεται θὰ γίνουν ἀποκαλύψεις καὶ θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευομένων προσπάθεια ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀποκαλύψεων αὐτῶν. Πιθανὸν ἀκόμη ἡ Κυβέρνησις, ἅπαξ δημιουργηθέντος τοῦ μεγάλου θορύβου καὶ πρὸς πρόληψιν τοῦ ἐκ τούτου ἀντικτύπου παρὰ τῷ λαῷ, νὰ περιέλθῃ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ λάβῃ μέτρα περιορίζοντα ἔτι πλέον τὰς λεγομένας λαϊκὰς ἐλευθερίας. Ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω ὅτι ψύχραιμος ἐξέτασις τῶν πραγμάτων πείθει ὅτι πρόκειται περὶ προληπτικῶν καὶ ὄχι κατασταλτικῶν μέτρων. Ὅτι δηλαδὴ καὶ μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Τεοντὸρ ἡ γνώμη ὅτι ὑπάρχει ἐνταῦθα συνωμοσία ὑπὲρ τοῦ Καρόλου δὲν καθίσταται πιθανωτέρα. Εἶνε δὲ ἐντελῶς ἀπίθανον νὰ γίνεται παρομοία κίνησις εἰς τὸν στρατὸν διατηροῦντος ἀμείωτον τὴν ὁποίαν ἔχει πειθαρχίαν καὶ τηρουμένου μακρὰν πάσης πολιτικῆς ἀναμίξεως. Γενικῶς δὲ ἡ κίνησις Μανουηλέσκο καὶ ἤδη δὲν παρίσταται πολὺ σοβαρά. Πιθανὸν νὰ καθίστατο ἢ καὶ νὰ καταστῇ, ἀλλὰ δὲν ἦτο κάτι δημιουργημένον.

Ὅλαι αἱ ἐνδείξεις πείθουν ὅτι ὁ Μανουηλέσκο καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐσκόπευον νὰ ὀργανώσουν συνωμοσίαν καὶ ν' ἀρχίσουν προπαγάνδαν ὑπὲρ τοῦ Καρόλου, δι' ἐφημερίδος ἣν ἐσχεδίαζον νὰ ἐκδώσουν διὰ προκηρύξεων πρὸς τὸν λαὸν καὶ δι' ἄλλων μέσων. Ἡ καθαυτὸ συνωμοτικὴ δρᾶσις δὲν φαίνεται νὰ εἶχεν ἀρχίσει. Ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσῃ καὶ πιθανόν, ὅπως λέγουν τινές, καὶ τώρα ἀκόμη νὰ μὴ ἀποκλείεται ν' ἀρχίσῃ. Πάντως ἐκ τῆς δίκης τοῦ Μανουηλέσκο, καὶ ἐκ τῶν πορισμάτων τῆς ἀνακρίσεως κατὰ τοῦ μεταφερθέντος ἤδη ἐνταῦθα Τεοντὸρ θὰ διαφωτισθοῦν πολλὰ σημεῖα σκοτεινὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ

Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἐρωτήσῃ τις. Ἡ κίνησις αὐτὴ ὑπὲρ τοῦ Καρόλου, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο ἢ πρόκειται νὰ γίνῃ παρουσιάζει ἐλπίδας ἐπιτυχίας;

Ἐκ τοῦ ἐρωτήματος αὐτοῦ γεννῶνται δύο ἄλλα:

Τὸ πρῶτον ἀφορᾷ τὴν καθόλου ψυχολογίαν τοῦ Ρουμανικοῦ λαοῦ. Εἶνε εὐεπίφορος εἰς τοιαῦτα κινήματα ὁ Ρουμανικὸς λαός; Ἐκ τῆς ἱστορίας δίδεται ἀρνητικὴ ἀπάντησις. Ὁ Ρουμανικὸς λαὸς κήδεται πολὺ τῆς ἡσυχίας του καὶ πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως παραβλέπει πολλά.

Τὸ δεύτερον ἐρώτημα ἀφορᾷ τὸν Κάρολον. Ἔχει συμπαθείας παρὰ τῷ Ρουμανικῷ λαῷ; Ἐμπνέει ἐνθουσιασμόν; Κανένα ἐνθουσιασμόν, θὰ ἠμποροῦσε μάλιστα νὰ εἴπῃ κανείς: οὔτε συμπάθειαν. Ἐὰν ὁ κ. Βρατιᾶνο ἀπεφάσιζε σήμερον νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ ἐπὶ τοῦ Θρόνου, ὅλοι θὰ ἐδέχοντο τὸ γεγονὸς καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων θὰ εὕρισκον μερικὰ ἐλαφρυντικὰ εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ Πρίγκηπος, τὴν ὁποίαν σήμερον κανεὶς δὲν ἐπιδοκιμάζει. Ἀλλὰ νὰ ἐξεγερθῇ σήμερον ὁ λαὸς ὑπὲρ τοῦ Καρόλου... Αὐτὸ ἀποκλείεται.

Μήπως ὅμως τὸν ἐπιβάλλουν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι;

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ διευκρινίσωμεν μερικὰς συγχύσεις.

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ στάσις τῶν ἀντιπολιτευομένων ἡγετῶν τῶν ἐθνικοαγροτικῶν, δὲν εἶνε ἀπολύτως ξεκαθαρισμένη. Τηροῦν κάποιας ἐπιφυλάξεις, διὰ τὰς ὁποίας τοῖς ἐπιτίθεται ὁ Κυβερνητικὸς Τύπος. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ εἰς τὰς ἐνεργείας των δὲν ἐμπνέονται ἀπὸ φιλοκαρολισμόν. Οἱ ἀγρόται μάλιστα δὲν ἐνδιαφέρονται καὶ διὰ τὴν βασιλείαν γενικώτερον.

Τότε λοιπὸν διατί θέλουν τὸν Κάρολον; Πρῶτον δὲν εἶνε ἀκριβὲς ὅτι κατὰ βάθος τὸν θέλουν. Ὁ χαρακτήρ του καὶ ἡ μέχρι τοῦδε συμπεριφορά του δὲν τοῖς παρέχει καμμίαν ἐγγύησιν. Καὶ δεύτερον, ἂν μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἢ καὶ ὅλοι εὑρίσκονται εἰς ἀμέσους ἢ ἐμμέσους συνεννοήσεις μετ' αὐτοῦ, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν των, ὄχι κυρίως νὰ ἐπαναφέρουν τὸν Κάρολον, ἀλλὰ νὰ ἀνατρέψουν τὸν Βρατιᾶνο.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Καὶ ἂν μὲν ἐπανήρχετο ὁ Κάρολος, τῇ πρωτοβουλίᾳ ἄλλων, καθόσον αὐτοὶ δὲν θὰ ἦσαν πρόθυμοι ν' ἀναλάβουν τὴν εὐθύνην ταύτην, εἶχον νὰ περιμένουν τὴν ἀσφαλῆ ἀπομάκρυνσιν τοῦ Βρατιᾶνο ἐκ τῆς Ἀρχῆς. Ὁπωσδήποτε δὲ ἡ ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος τοῦ Καρόλου συμφέρει εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐπειδὴ τίθεται ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ λύσις ἣν ἔδωκεν ὁ Βρατιᾶνο εἰς τὸ Δυναστικὸν ζήτημα. Τὴν δὲ λύσιν αὐτὴν τὴν ἀποδοκιμάζουν—ὅσον καὶ ἂν τὴν ἀνεγνώρισεν ὡς de facto *κατάστασιν ὁ κ. Μανίου—ὄχι κυρίως καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον τοῦ νεαροῦ βασιλέως Μιχαήλ, ὅσον διὰ τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ Βρατιᾶνο ἀνέθεσε τὰ καθήκοντα τῆς ἀντιβασιλείας. Ὁ Πατριάρχης Μύρων καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Μπουζντουγκάν, χαρακτηρίζονται ὑποκατάστατοι καὶ ὄργανα τοῦ Βρατιᾶνο, ὁ δὲ πρίγκηψ Νικόλαος ὡς μὴ δυνάμενος νὰ ἐκφύγῃ τῆς ἐπιρροῆς του. Ἐὰν δὲ ζητοῦν ρύθμισιν τοῦ Δυναστικοῦ ζητήματος καὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀντιβασιλείας μετὰ τὴν διενέργειαν ἐκλογῶν ἐλευθέρων καὶ ἀνοθεύτων, δὲν εἶνε μέσον αἱ ἐκλογαὶ καὶ σκοπὸς ἡ κατὰ νομιμώτερον καὶ συνεπῶς βιωσιμώτερον τρόπον ρύθμισις τοῦ ζητήματος τοῦ Θρόνου, ἀλλ' ἀντιθέτως σκοπός των κύριος εἶνε αἱ ἐκλογαί, καὶ ἡ ἐκ τούτων ἐλπιζομένη ἀνατροπὴ τῆς «δικτατορίας», ὅπως τὴν λέγουν οἱ ἐθνικοαγροτικοί, τοῦ Βρατιᾶνο.*

ΚΡΙΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Αὐτὴ εἶνε ἡ μορφὴ τῆς Ρουμανικῆς κρίσεως. Κατ' ἐπίφασιν ἢ καὶ κατὰ πρόσχημα ἴσως εἶνε δυναστική, πολιτειακή. Κατ' οὐσίαν εἶνε πολιτική. Ἢ μᾶλλον θὰ ἠμποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ κοινωνικὴ κρίσις. Μόνον ἐπιπόλαιος παρατηρητὴς τῶν Ρουμανικῶν πραγμάτων θὰ ἐξήγει τὸν ἀγῶνα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς προκαλούμενον ἐκ τοῦ δικτατορικοῦ πως τρόπου, καθ' ὃν κυβερνᾷ ὁ Βρατιᾶνο. Ἴση δὲ ἐπιπολαιότης θὰ ἦτο ἂν ἐνομίζετο ὅτι καὶ ὁ Βρατιᾶνο ἐνεργῶν ὡς ἐνεργεῖ δὲν κινεῖται ἐξ ἄλλου τινὸς παρὰ μόνον ἐκ τῆς προσωπικῆς του θεληματικότητος καὶ τοῦ «δεσποτικοῦ» χαρακτῆρός του ἢ ὅτι ὁ τρόπος του τοῦ κυβερνᾶν ἐμπνέεται ἐξ ὑπολογισμῶν ἁπλῶς κομματικῶν. Ἀντιπροσωπεύει καὶ ὑπερασπίζεται μίαν τάξιν πραγμάτων ὁ Βρατιᾶνο καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις θέλει νὰ δημιουργήσῃ κατάστασιν πραγμάτων νέαν. Ἡ διαμάχη εἶνε ἀποτέλεσμα τῆς συνθέσεως τοῦ Ρουμανικοῦ Κράτους καὶ τῶν νέων δημιουργηθεισῶν ἐθνολογικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν συνθηκῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν εἰς προσεχῆ ἀνταπόκρισιν.

Κ. Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΕΝΩ ΕΟΡΤΑΖΕΤΑΙ Η ΔΕΚΑΤΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Η ΠΑΛΗ ΣΤΑΛΙΝ ΚΑΙ ΤΡΟΤΣΚΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΡΑΜΟΝΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΜΑΧΗΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ ΗΓΕΤΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ μπολσεβικικὰ παρασκήνια διηγοῦνται, ὅτι ὁ Λέων Τρότσκυ, ὅταν τοῦ ἀνεκοινώθη ἐπισήμως ὁ ἀποκλεισμός του ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Κόμματος, ἐμειδίασε χαρακτηριστικῶς καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς πλειοψηφίας: «Ἐγὼ δὲν θὰ ἠμπορέσω νὰ ἀνταποδώσω τὴν τόσην φιλοφροσύνην σας, διότι εἰς τὴν «ἰδικήν μας» Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν δὲν ἀναγράφεται τὸ ὄνομα κανενὸς ἀπὸ σᾶς».

Τὸ νέον καὶ ἀξιοσημείωτον γεγονὸς τῆς ἱστορίας τοῦ μπολσεβικισμοῦ εἶναι τοῦτο: ὅτι σήμερον εἰς τὴν Ρωσσίαν δὲν ὑπάρχει πλέον ἕνα μόνον κόμμα, διατηροῦν τὸ μονοπώλιον τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Ὅταν κατέκτησαν τὴν ἐξουσίαν, οἱ Μπολσεβίκοι ἐσάρωσαν ὅλα τὰ ἄλλα κόμματα ποῦ ὑπῆρχον εἰς τὴν χώραν, συμπεριλαμβανομένων καὶ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶχαν κάμει τὴν πρώτην καὶ ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶχον ὑποβοηθήσει νὰ γίνῃ ἡ δευτέρα ἐπανάστασις. Ἔκτοτε κατ' οὐδένα τρόπον ἐπέτρεψαν ἢ ἠνέχθησαν τὴν συγκρότησιν πολιτικῶν ὀργανώσεων ἱκανῶν νὰ ὑποκαταστήσουν τὴν εὑρισκομένην εἰς τὴν ἀρχήν. Εἰς τὴν τακτικὴν αὐτὴν τὸ σημερινὸν καθεστὼς ὀφείλει μέγα μέρος τῆς σταθερότητός του. Εἰς τὴν Ρωσσίαν ὁ κόσμος λέγει: «Τὸ Κόμμα», χωρὶς ἄλλον κανένα συμπληρωματικὸν χαρακτηρισμόν· δὲν ὑπάρχουν παρὰ «μέλη τοῦ κόμματος» καὶ ἄνθρωποι «ἐκτὸς τοῦ κόμματος»· πᾶσα δὲ ἀπόχρωσις, ἥτις ἐκδηλοῖ πολιτικὴν δοξασίαν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον διαφέρουσαν τῆς «ἐπισήμου», χαρακτηρίζεται ἀμέσως ὡς «ἀντεπαναστατική».

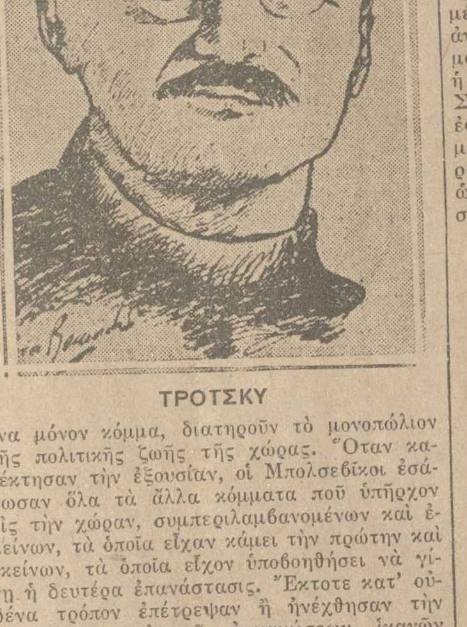

ΤΡΟΤΣΚΥ

ΖΗΝΟΒΙΕΦ

Σήμερον ὅμως ἀπὸ τοὺς κόλπους αὐτοῦ τοῦ «κόμματος» ἐξῆλθεν ἕνα ἄλλο κόμμα, τὸ ὁποῖον, ἂν καὶ καλεῖται «μπολσεβικικόν» καὶ αὐτὸ καὶ τυπικῶς ἀποτελεῖ ἀκόμη ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ὀργανισμὸν μὲ τὸ πρῶτον, ἐν τούτοις ἔχει πραγματικῶς ἰδικήν του ζωήν.

Τὸ δεύτερον αὐτὸ κόμμα, τὸ ὁποῖον αὐτοκαλεῖται ὀρθόδοξον καὶ χαρακτηρίζει τὸν Στάλιν ὡς σφετεριστήν, ἐσχηματίσθη κρυφά ἤ, διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν τοπικὴν ρωσσικὴν ἔκφρασιν, «ἐγεννήθη ἐκ τοῦ ὑπεδάφους». Μὲ λίγα λόγια, ἐδημιουργήθη μὲ τὰς ἰδίας μεθόδους ποῦ χαρακτηρίζουν τὴν συγκρότησιν τῶν ἀνατρεπτικῶν ὀργανώσεων τῆς Τσαρικῆς ἐποχῆς.

Κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἀπὸ τετραετίας κατετρύχετο τὸ κόμμα τοῦ Λένιν καὶ ὅστις προσέλαβε μορφὴν ἐξόχως σφοδρὰν κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, ὁπότε τὸ κόκκινον χρῶμα τῶν σημαιῶν καὶ τῶν διακοσμήσεων ἔχει κατακλύσει τὰς πλατείας τῶν πόλεων τῆς Ἑνώσεως, πανηγυριζούσης τὴν δεκάτην ἐπέτειον τοῦ καθεστῶτος, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἀσφαλῶς δὲν ἐσκέπτοντο νὰ θέσουν ἐκ νέου εἰς ἐφαρμογήν, διὰ νὰ ὑποστηρίξουν τοὺς λόγους τῆς διαφωνίας των, τὰς συνωμοτικὰς μεθόδους εἰς τὰς ὁποίας τοὺς ἠνάγκαζεν ἡ τσαρικὴ «ὀκράνα» νὰ καταφεύγουν. Ὅταν ὅμως ὁ Τρότσκυ μίαν ἡμέραν ἐκηρύχθη ἀντίθετος πρὸς τὴν πολιτικὴν γραμμὴν τὴν ἀκολουθουμένην ὑπὸ τοῦ «Πολιτικοῦ Γραφείου» καὶ ἀντ' αὐτῆς προέβαλε τὴν ἰδικήν του περίφημον θεωρίαν τῆς «διαρκοῦς ἐπαναστάσεως», ἡ ἄμεσος ἀπάντησις ἦτο ἡ ἐξορία του εἰς τὸ Σουχοὺμ-Καλέ. Ὁ Ζηνόβιεφ καὶ ὁ Καμένεφ ἐφάνησαν ἐπιδεξιώτεροι: θέλοντες νὰ πολεμήσουν τὸν Στάλιν καὶ τὸν Μπουχάριν, παρουσιάσθησαν εἰς τὸ Συνέδριον τοῦ κόμματος ὡς μέλη μιᾶς ἀντιπολιτεύσεως δυναμένης νὰ συνυπάρξῃ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ κόμματος.

ΣΤΑΛΙΝ

Κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην ὁ Τρότσκι ἦτο ἀκόμη φοβισμένος καὶ οὕτως εἰπεῖν ταπεινωμένος ἀπὸ τὸ πρὸ διετίας πάθημά του. Μόνον βραδύτερον ἐπείσθη νὰ κατέλθῃ πάλιν εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἡνωμένων ἀντιπολιτεύσεων.

Ἡ πρώτη μάχη, τὴν ὁποίαν διεξήγαγεν ἡ ἀντιπολίτευσις, ἀπεσκόπει εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς «νομιμοποιήσεώς» της. Ἐζήτει νὰ τῆς ἀναγνωρισθῇ τὸ δικαίωμα ὑπάρξεως ὡς διαφωνούσης μερίδος διὰ νὰ δύναται νὰ διατυπώνῃ τὰς ἐπικρίσεις της καὶ νὰ ἐκθέτῃ τὸ πρόγραμμά της εἰς τὰς συνελεύσεις καὶ διὰ τοῦ Τύπου. Δὲν τὸ κατώρθωσεν ὅμως: ὁ Στάλιν ὑπῆρξεν ἄκαμπτος. Καὶ εἰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους δὲν ἀπέμενε πλέον παρὰ νὰ καταφύγουν εἰς τὰ «παράνομα» μέσα.

Διατί ὁ Στάλιν ὑπῆρξεν ἄκαμπτος; Διότι, λέγει ὁ ἴδιος, ἡ ἀναγνώρισις τῆς νομίμου ὑπάρξεως εἰς τὰς ἀντιπολιτεύσεις θὰ ἐδημιούργει σοβαρώτατον κίνδυνον διὰ τὴν «μονολιθικὴν ἑνότητα» τοῦ κόμματος, τὴν ὁποίαν ὁ Λένιν ἐθεώρει ἀπαραίτητον διὰ τὴν δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου: ἀπὸ μίαν μειοψηφίαν ἠμποροῦσε νὰ γεννηθῇ ἕνα νέον κόμμα καὶ μαζὶ μὲ τὸ σύστημα τῶν δύο κομμάτων θὰ ἐδημιουργοῦντο εἰς τὴν χώραν δύο ἐξουσίαι, ἑκάστη τῶν ὁποίων θὰ ἤθελε νὰ ἔχῃ τὸν ἰδικόν της στρατὸν καὶ τὴν ἰδικήν της «Γκεπέου». Ὅταν ὁ Λένιν εἰσῆγεν εἰς τὸ κόμμα σιδηρᾶν ἐπαρχίαν, ἤξευρε τί ἔκανε.

Ὑπῆρχεν ὅμως κ' ἕνας ἄλλος λόγος. Ἡ

ΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΙΚΡΟΓΕΛΟΥ

ΟΙ ΛΙΘΟΙ ΤΩΝ ΝΕΦΡΩΝ

— Τί γνώμη ἔχεις γιὰ τὰ συνέδρια, Πικρόγελε;

— Ποιὰ συνέδρια;

— Νά, π.χ. τὸ συνέδριον τῶν δημάρχων, τὸ ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον κ.τ.ὅμ.

— Τὴ γνώμη ποῦ ἔχεις καὶ σύ.

— Αὐτὸ τὸ λέει κάποιο πρόσωπο τοῦ Δοστογιέφσκη, ὥστε δὲν ἔχει κἂν τὴν ἀξία τῆς πρωτοτυπίας.

— Ἀλλ' οὔτε καὶ τὴν ἀξίωσι. Ἔπειτα δὲν ξέρεις ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω γνώμη γιὰ τίποτε; μόνον ἐντυπώσεις ἔχω. Καὶ τί ἐντυπώσεις θέλεις νἄχω ἀπὸ τὰ συνέδρια, ἀφοῦ δὲν ἔχω παρευρεθῇ παρὰ σὲ ἕνα μόνον «ἰατρικὸν συνέδριον» ποῦ ἔγινε στὴν ἐπαρχία μου, ἐδῶ καὶ εἴκοσι χρόνια;

— Καὶ ποιὰ ἐντύπωσι ἔχεις ἀποκομίσει;

— Τὴν ἐντύπωσι ὅτι ἐπλούτισε τὴν ἐπιστήμη μὲ μιὰ καταπληκτικὴ ἀποκάλυψι, ὅτι δηλ. τὰ λιθάρια ποῦ βγάνουν οἱ γυναῖκες ἀπὸ τὰ νεφρά τους εἶνε στουρναρόπετρες.

— Τί λές, ἀδερφέ!

— Ἐγὼ δὲ λέω τίποτε· τὸ εἶπε καὶ τὸ ἀπέδειξε ἕνας σοβαρὸς ἐπιστήμων, ὁ δόκτωρ Νεροχύτης.

— Νεροχύτης!

— Σοῦ φαίνεται παράξενο; Δὲν ξέρεις ὅτι οἱ μεγάλοι δημιουργοὶ παίρνουν τὸν τίτλο τους ἀπὸ τὸ κυριώτερον ἔργον τους; «ὁ ποιητὴς τῆς Ἰλιάδος», «ὁ συνθέτης τῆς Cavalleria*», σοῦ λέει. Κι' ὁ λεγάμενος εἶχε συγγράψει μιὰ πραγματεία «Ὁ νεροχύτης ὡς ἑστία ἑλείου μιάσματος». Καὶ τόσο τοῦ ἄρεσε ὁ τίτλος, ὥστε, ὅταν ἔβανε γαλλικὰ τὴν ὑπογραφή του, ἐπρόσθετε «*alias Nerochytis*». Ἦταν, ὅταν τὸν ἐγνώρισα, γέρος ψηλὸς κι' ἀδύνατος, μὲ ἄσπρο γενάκι καὶ λίγο γυρτὸς κατὰ τὴ δεξιὰ πλευρά, σὰν νὰ εἶχε ὑποστῇ πλευρεκτομή. Σὰν πρόεδρος τοῦ συνεδρίου ἔλαβε τὸ λόγο τελευταῖος. Ἔβγαλε ἀπὸ τὸ συρτάρι τῆς προεδρικῆς ἕδρας ἕνα πιάτο ἐμαγιὲ καὶ τὸ κούνησε. Ἀκούστηκε ἕνας ἦχος σύνθετος καὶ ξηρός. «Κύριοι συνάδελφοι, εἶπε, δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω ἐπὶ πολύ. Αὐτοὶ οἱ λίθοι ὅλοι εἶνε προϊὸν τῶν νεφρῶν νεαρᾶς ἀσθενοῦς, τὴν ὁποίαν κατὰ τὸ λῆξαν θέρος ἐνοσήλευα πάσχουσαν ἐκ λιθιάσεως. Ὅλοι ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἐσχηματίσθησαν. Ἔλθετε καὶ ἴδετε.»*

Ὅλοι τριγύρισαν τὴν ἕδρα νὰ ἰδοῦν τὰ προϊόντα τοῦ νεφρικοῦ λατομείου. Καὶ ὅλοι ἔμειναν κατάπληκτοι. Μόνον ἕνας γέρος γιατρὸς χωρὶς πελατεία, ποῦ φθονοῦσε τὸ Νεροχύτη, ἔβγαλε μιὰ δεκάρα παληὰ καὶ χτυπῶντας ἕνα ἀπὸ τὰ λιθάρια, θέλησε ν' ἀνάψῃ τὸ τσιγάρο του. Ἀλλὰ τότε ἕνας νεαρὸς ποῦ εἶχε σπουδάσει στὸ Παρίσι, ἀνέβηκε στὸ βῆμα καὶ βροντοφώνησε: «Κύριοι συνάδελφοι· καίτοι τὸ ἐπιστημονικὸν κῦρος τοῦ σεβαστοῦ συναδέλφου οὐδεμίαν ἔχει ἀνάγκην τῆς ταπεινῆς μου γνώμης, θεωρῶ καθῆκόν μου νὰ προσθέσω ὅτι καὶ ἐγὼ ἐνοσήλευσα τὴν περὶ ἧς πρόκειται ἀσθενῆ καὶ παρετήρησα τὸ καταπληκτικὸν τοῦτο φαινόμενον, ἄγνωστον μέχρι σήμερον εἰς τὴν ἐπιστήμην. Σᾶς τὸ βεβαιῶ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς μου τιμῆς.» Ραγδαῖα χειροκροτήματα. Ὁ Νεροχύτης τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι. «Καθῆκον, σεβαστὲ συνάδελφε, εἶπε ὁ νεαρός. Μόνον θὰ σᾶς ζητήσω τὴν ἄδειαν νὰ λάβω μερικοὺς ἐκ τῶν λίθων αὐτῶν, διὰ νὰ πλουτίσω τὰς ἐπιστημονικὰς συλλογάς μου.» Ἐχούφτωσε κάμποσα στουρνάρια καὶ τἄβαλε σ' ἕνα τενεκεδένιο κουτὶ ποῦ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του. Ὅταν ἐβγήκαμε, τὸν ξεμονάχιασα καὶ τοῦ εἶπα: «Τόσο σεβασμὸ ἔχεις, μωρέ, στὴν ἐπιστημονική σου τιμή;» «Τί ἤθελες νὰ κάμω, μοῦ εἶπε, ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ γράμμα;» Καὶ μοῦ ἔδωκε νὰ διαβάσω ἕνα γράμμα μοσκομυρισμένο, ποῦ ἔλεγε περίπου τὰ ἑξῆς:

«Λατρευτέ μου

Ὁ Θεὸς εἶνε μὲ τὸ μέρος μας. Μὲ πρώτη εὐκαιρία ἀναχωρῶ. Πῶς τὰ κατάφερα ἡ καρδιά μου, δηλ. τὰ νεφρά μου τὰ ξέρουν. Τί πόνους, τί φωνές, τί λιγοθυμιές! ὅσο ποῦ ἐπείσθησαν πιὰ καὶ ὁ Νεροχύτης καὶ ὁ ἄνδρας μου ὅτι ἄλλη ἐλπίδα σωτηρίας δὲν ἔχω παρὰ νἄρθω στὸ Λουτράκι. Τὸ δυσκολώτερο ἀπ' ὅλα ἦταν νὰ βγοῦν αὐτὰ τὰ εὐλογημένα λιθάρια. Γιατὶ πῶς νὰ πάω στὸ γιαλὸ μὲ τοὺς τρομεροὺς πόνους ποῦ εἶχα, ὅπως μὲ συμβούλευες στὸ γράμμα σου, ἀνόητο παιδί! Εὐτυχῶς ὁ καϋμένος ὁ ἄνδρας μου ἔχει τὴν καλὴ συνήθεια νἀνάβῃ τὸ τσιγάρο του μὲ τσακμάκια καὶ νἄχῃ προμήθεια μεγάλη, γιατὶ σ' αὐτὸν τὸν καταραμένο τὸν τόπο οὔτε τσακμακόπετρες δὲ βρίσκεις. Τὰ πλήρωσε ὅλα ὁ φουκαρᾶς ὁ Λάκης. Ἆ! αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶνε θῦμα τοῦ ἔρωτός μας, νὰ τὸ ἀγαπᾷς, ἀγαπημένε μου, σὰν νἄτανε δικό σου. Τέλος ὅλα τἄφερε ὁ Θεὸς δεξιὰ καὶ σὲ δυὸ μέρες θὰ σφίγγῃς στὴν ἀγκαλιά σου τὸ λατρευτό σου Μαρικάκι.

Υ. Γ. Ὁ Νεροχύτης θὰ παρουσιάσῃ τὰ στουρνάρια μου στὸ ἰατρικὸ συνέδριο ποῦ θὰ γίνῃ τὸν Ὀκτώβριο. Κάμε τρόπο νὰ πάρῃς πίσω μερικὰ νὰ τὰ βάλωμε στὴ θέσι τους, γιατὶ εἶνε ἄδικο νὰ στερήσωμε ἀπὸ μιά του εὐχαρίστησι τοῦτον τὸν καλὸν τὸν ἄνθρωπο. Τὸ παντοτεινό σου Μαρικάκι.»

«Ἔχεις δίκηο, φίλε μου, εἶπα στὸ νεαρὸ γιατρό. Ἡ ἐπιστημονική σου τιμὴ ἀπαιτοῦσε νὰ κάμῃς αὐτὸ ποῦ ἔκαμες. Καὶ τώρα τὰ στουρνάρια;» «Θὰ πᾶνε στὰ χέρια τοῦ νομίμου κατόχου των. Ἆ! ὅλα κι' ὅλα· ἡ ἀρχή μου εἶνε νὰ μὴν ἀδικῶ ποτὲ κανένα.»

— Ὕστερα ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἐντύπωσι, ἐσυμπέρανε ὁ Πικρόγελος, ὅταν ἀκούω νὰ συγκροτῆται κανένα συνέδριο, καταλαβαίνω ὅτι κάποια μεγάλη πρόοδος συντελεῖται, εἴτε ἐπιστημονική, εἴτε κοινωνική, εἴτε ἐθνική. Μὲ ἄλλα λόγια ὅτι «Κάτι τρέχει στὰ γύφτικα».

— Πικρόγελε, εἶσαι ἀνυπόφορος.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΡΑΥΛΑΝΤΩΝΗΣ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΠΙΝΙΑ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

ἀντιπολίτευσις εἶχε θέσει τέρμα εἰς τὴν «δασικὴν περίοδόν» της. Ὠνομάσθη τοιουτοτρόπως ἡ περίοδος ἐκείνη, καθ' ἣν ἡ μειοψηφία ἀποτελουμένη μόνον ἀπὸ μίαν ἀριστοκρατίαν ἀρχηγῶν, συνεκρότει μυστικὰς συγκεντρώσεις εἰς τὰ πέριξ τῆς Μόσχας δάση, καὶ ἐφαίνετο πιστεύουσα ὅτι ἠδύνατο νὰ καταρρίψῃ τὸν Στάλιν μ' ἕνα εἶδος «ἀνακτορικῆς συνωμοσίας». Ὁ Τρότσκι ὅμως καὶ οἱ ἰδικοί του κατῆλθον πρὸς τὰ πλήθη, κατηγοροῦντες τοὺς ἰθύνοντας ὅτι ἐδείχθησαν «ἀνίκανοι», ἐντὸς δέκα ἐτῶν, νὰ ῥίψουν τὰς πρώτας βάσεις τῆς σοσιαλιστικῆς κοινωνίας».

Στηριζόμενοι εἰς τὸ πρόγραμμα τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1917 καὶ εἰς ὅλας τὰς δημαγωγικὰς ἀρχάς του, τὰς ὁποίας ἡ πραγματικότης εἶχεν ὁριστικῶς καταδικάσει, ἠδύναντο οὗτοι εὐκόλως νὰ ἀσκήσουν τὸ ἔργον τοῦ ἐπικριτοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ἠμποροῦσαν κάλλιστα νὰ προσελκύσουν τοὺς φανατικοὺς νέους καὶ τοὺς δυσηρεστημένους ἐργάτας. Ὁ Στάλιν εἶδε τὸν κίνδυνον καὶ δὲν περιωρίσθη νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ ἔργον τῶν ἀντιπάλων του ὡς ἀπαράδεκτον ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ ἐφρόντισε, λαμβάνων ὁλονὲν ἐνεργητικώτερα μέτρα, νὰ καταστήσῃ δύσκολον τὴν ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν ἀντιπολιτευομένων καὶ τῶν μαζῶν τοῦ κόμματος. Σιγὰ-σιγὰ κάθε φωνὴ ἐπικρίσεως κατεπνίγη.

Καταδικασθεῖσα τοιουτοτρόπως νὰ ζῇ εἰς τὸ «ὑπέδαφος», ἡ ἀντιπολίτευσις ἤρχισε μὲ ζέσιν τὸ ἔργον τῆς ὑποσκάψεως: ἐδημιούργησε ταραχοποιούς, ἐγκατέστησε κρυφὰ τυπογραφεῖα καὶ ἤρχισε τὴν διάδοσιν εἰς τὰ τμήματα προπαγανδιστικῶν φυλλαδίων καὶ τὴν συγκρότησιν «πυρήνων ἀκτιβιστῶν». Ἀλλὰ τὸ ἐγχείρημα δὲν ἦτο εὔκολον. Ὁ Στάλιν ἠγρύπνει καὶ ἠμύνετο ἀναπτύσσων τὰ τρομερὰ προσόντα του ὡς ὀργανωτοῦ καὶ χρησιμοποιῶν χωρὶς πολλοὺς ἐνδοιασμοὺς τὰς τεραστίας δυνάμεις ποὺ ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του. Ὁ Τρότσκι τὸν κατηγορεῖ, ὅτι διετήρησε τὴν πλειοψηφίαν μὲ τὴν ἀπειλὴν καὶ μὲ τὴν βίαν, ἐκδιώκων τοῦ κόμματος «ἑκατοντάδας ἐπὶ ἑκατοντάδων ἐκ τῶν ἀρίστων μπολσεβίκων», ἀποστερῶν τῆς ἐργασίας των τοὺς μὴ ὑποτασσομένους εἰς αὐτὸν ἀντιπάλους καὶ διατάσσων τὴν σύλληψιν «τῶν ἡρώων τῶν ὑπογείων τυπογραφείων».

Πράγματι, κατὰ τὰς τελευταίας ἑβδομάδας ἐξεδιώχθησαν ἐκ τοῦ κόμματος ἄνδρες ὡσὰν τὸν Σερεμπριάκωφ, ὅστις ὑπῆρξε γενικὸς γραμματεὺς ἐπὶ Λένιν καὶ τὸν Πρεομπραζένσκι, τὸν συγγραφέα τοῦ «Ἀλφαβήτου τοῦ Κομμουνισμοῦ». Καί, ἀκόμη, ὑπάρχουν παλαίμαχοι μπολσεβίκοι, οἱ ὁποῖοι ἑορτάζουν τὴν δεκάτην ἐπέτειον τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὰς φυλακὰς τῆς «Γκεπέου», εἰς τὰ ὑπόγεια κελλιὰ τοῦ θλιβεροῦ ἀνακτόρου τῆς Λουμπιάνκα, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει τὸ φόβητρον τῶν ἀστῶν τῆς Μόσχας.

Ἦτο δύσκολος ὁ πόλεμος μέσα εἰς κλειστὸν χῶρον καὶ μὲ τόσον ἄνισα ὅπλα. Καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐξέτειναν τὸ πεδίον τῆς δράσεώς των, ζητοῦντες ὀπαδοὺς ἔξω τοῦ κόμματος, μεταξὺ τῶν ἀποκεκλεισμένων ἐκ τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς καὶ ἐκ τοῦ ῥωσσικοῦ κόμματος, καὶ τέλος μεταξὺ τῶν «ἄνευ κόμματος». Ἔτσι ἤρχισεν ἡ «σκανδαλώδης περίοδος» τοῦ ἀντισταλινικοῦ κινήματος. Ἔλαβον χώραν τεράστια σκάνδαλα: ἡ δημοσίευσις τῶν μυστικῶν ἐγγράφων τοῦ κόμματος, παρασχεθέντων ὑπὸ τῶν ἀντιπολιτευμένων, εἰς τὰς ἐφημερίδας τῶν Γερμανῶν ὑπεραριστερῶν· αἱ ἐπιθέσεις ἐναντίον τοῦ Στάλιν ἐκ μέρους τοῦ Τρότσκι, τοῦ Ζηνόβιεφ καὶ τοῦ Ράδεκ εἰς συνελεύσεις τῶν «ἐκτὸς κόμματος», ἡ συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων τῆς ἀστικῆς «μυστικῆς ὀργανώσεως» εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν κρυφῶν τυπογραφείων.

Ἀκόμη καὶ ἡ ἀστικὴ «μυστικὴ ὀργάνωσις» εἶναι ὑπὲρ τοῦ Τρότσκι. Ἀλλὰ διατί, ἀφοῦ τὸ πρόγραμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶναι ὑπεραριστερόν; Λόγῳ τῆς γοητείας ἄρά γε τῆς προσωπικότητος τοῦ Τρότσκι ἢ ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὰς καινοτομίας; Διὰ νὰ διευκολυνθῇ ὁ ἀγὼν τῆς ἀντεπαναστάσεως διὰ τοῦ ἀδελφοκτόνου ἀγῶνος μεταξὺ τῶν μπολσεβίκων; Ἕνας πράκτωρ τῆς «Γκεπέου», ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ, ὅτι μερικοὶ ἀστοί, συλληφθέντες ἐνῷ εἰργάζοντο εἰς κάποιο τυπογραφεῖον τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διετήρουν σχέσεις μὲ μερικοὺς πρώην ἀξιωματικοὺς τοῦ Κολτσάκ.

Τὸ μυστήριον ἑνὸς «τελεσιγράφου»

Ἐπῆλθε κατόπιν τὸ μεγαλύτερον σκάνδαλον: ἡ ἐμφάνισις τοῦ νέου κόμματος μὲ τὸ πρόγραμμά του τυπωθὲν καὶ διανεμηθὲν εἰς ὀγδοήκοντα εὐγλώττους σελίδας, μὲ τὰ στελέχη του συγκροτημένα, μὲ τὰς συνεδριάσεις του καὶ τὰς διακλαδώσεις του.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως λέγουν, ὅτι δὲν πρόκειται, κυρίως εἰπεῖν, περὶ ἀληθοῦς κόμματος ἀλλὰ περὶ καλῶς ὠργανωμένου ὁμίλου, ὅστις ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐπικράτησιν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ῥωσσικοῦ μπολσεβικισμοῦ καὶ τῆς Γ' Διεθνοῦς, ὑποκαθιστῶν τὰ στελέχη του εἰς τὰ στελέχη τῆς «μερίδος τοῦ Στάλιν». Ἀλλὰ τότε διατί ἡ ἀντιπολίτευσις περιμαζεύει ἀκόμη καὶ τοὺς ἀποκεκλεισμένους ἐκ τῆς Κομμουνιστικῆς Διεθνοῦς καὶ τοὺς «ἐκτὸς κόμματος» ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν κανένα λόγον εἰς ἕναν ἐνδοκομματικὸν ἀνταγωνισμόν;

Ἡ ὥρα τῆς μεγάλης μάχης πλησιάζει. Ἡ μάχη θὰ διεξαχθῇ τὸν Δεκέμβριον, εἰς τὸ συνέδριον, ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ διαγραφῆς ἐκ τοῦ κόμματος τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ὁ Στάλιν ἠμπορεῖ ἀσφαλῶς νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἔγκρισιν τῆς προτάσεως διὰ μεγίστης πλειοψηφίας. Ὁ Τρότσκι τὸ ξέρει καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἀψηφᾷ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου. Ὅλοι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὸ ξέρουν, καὶ ὅμως ἐπιμένουν διαβεβαιοῦντες, ὅτι αὐτοὶ εἶνε οἱ ἰσχυρότεροι. Βεβαιοῦν ὅτι ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὸ κόμμα θὰ εἶχον τὴν πλειοψηφίαν, ἐὰν ἦτο δυνατὸν αἱ μπολσεβικικαὶ μᾶζαι νὰ καταστοῦν ἐνήμεροι τῶν διαφωνιῶν καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχον αἱ βιαιότητες καὶ τὰ κατασταλτικὰ μέτρα τοῦ Στάλιν· ἀλλ' ὅτι, παρ' ὅλα ταῦτα, ἔχουν ἤδη τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ ἐργαστήρια καὶ καυχῶνται ὅτι κατήγαγον πανηγυρικὴν νίκην εἰς τὸ Λένινγκραντ, τὴν 17 Ὀκτωβρίου, ὁπότε μία λαϊκὴ διαδήλωσις, «παρασκευασθεῖσα» ὑπὲρ τῶν ἰθυνόντων, μετετράπη εἰς διαδήλωσιν ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, μόλις ἐνεφανίσθησαν ὁ Τρότσκι καὶ ὁ Ζηνόβιεφ. Τὸ τροτσκικὸν πρόγραμμα, ἐκτυπωθὲν εἰς δεκάδας χιλιάδων ἀντιτύπων καὶ κυκλοφορῆσαν παρὰ τὴν «λογοκρισίαν» τοῦ Στάλιν, ἔχει συλλέξει δεκαπέντε χιλιάδας ὑπογραφάς. Ἐγκαταλείψαντες τὰς προφυλάξεις, τὰς ὁποίας ἐλάμβανον ἕως τώρα, οἱ ἀντιπολιτευόμενοι κατέστησαν τολμηρότατοι.

Τώρα αὐτοὶ εἶνε οἱ ἀπειλοῦντες: προαναγγέλλουν τὴν ἀποστολὴν ἑνὸς «τελεσιγράφου» πρὸς τὸ κόμμα. Περὶ τίνος ὁμιλεῖ τὸ τελεσίγραφον, καὶ ὑπὸ ποίαν μορφὴν ἕνα συγκρότημα εἴκοσιν ἢ καὶ τριάντα χιλιάδων ἀτόμων θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπευθύνῃ τελεσίγραφον πρὸς ἕνα κόμμα, τὸ ὁποῖον ἀριθμεῖ ἓν καὶ πλέον ἑκατομμύριον ὀπαδῶν; Σκοπεύει ἄρά γε ἡ ἀντιπολίτευσις, ἀφοῦ ἀπεκλείσθη τῶν συνελεύσεων τοῦ κόμματος, νὰ μεταφέρῃ τὸν ἀγῶνά της εἰς τοὺς δρόμους, δίδουσα τὸ σύνθημα τῆς «τρίτης ἐπαναστάσεως», ἥτις πρόκειται «νὰ παλινορθώσῃ τὴν δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου;» Ἢ πρόκειται μόνον περὶ ἐπιδεικτικῆς ἐνεργείας, σκοπὸν ἐχούσης νὰ κάμῃ ἐντύπωσιν εἰς τὰς μάζας τοῦ κόμματος; Εἰς μίαν συνέλευσιν ἐργατῶν τῆς Μόσχας, ὁ Ρακόβσκι εἶπεν ὅτι «τὸ ἐπαναστατικὸν κίνημα δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ τροτσκικοῦ ὁμίλου». Σημαίνει ἄρά γε τοῦτο, ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις ἔχει ἤδη τόσους ὀπαδοὺς μέσα εἰς τὰ μπολσεβικικὰ στελέχη καὶ τὰς διοικητικὰς ἱεραρχίας, ὥστε νὰ δύναται νὰ παραλύσῃ, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τῆς ὁριστικῆς ῥήξεως, τὴν ζωὴν τοῦ κόμματος καὶ τοῦ Κράτους;

Βεβαίως, ἡ ἀντιπολίτευσις περιλαμβάνει ὅλα τὰ πιὸ ζωντανὰ καὶ τὰ πιὸ μαχητικὰ στοιχεῖα τοῦ κόμματος. Αἱ «νεκραὶ ψυχαὶ» εἶνε συγκεντρωμέναι εἰς τὴν πλειοψηφίαν. Ἀλλὰ ὁ Στάλιν ἔχει καὶ ἄλλα μέτρα νὰ ἐφαρμόσῃ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης καὶ δείχνει ὅτι εἶνε ἀποφασισμένος νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ, χωρὶς νὰ φοβῆται τὰς σκοτεινὰς ἀπειλὰς τῶν ἀντιπάλων του. Ὁ ἰσχυρότερος εἶνε ἀκόμη αὐτός. Καὶ διακηρύσσει ὅτι θέλει νὰ τελειώσῃ μιὰ καὶ καλὴ μὲ τὴν ἀντιπολίτευσιν καὶ ὅτι ἔχει λάβει τὴν ἀπόφασιν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ συνέδριον τὴν λῆψιν ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν κατάπνιξιν τοῦ νέου κόμματος ἐν τῇ γενέσει του, διότι «δύο μπολσεβικικὰ κόμματα δὲν ἠμποροῦν νὰ συνυπάρξουν χωρὶς νὰ προκαλέσουν τὴν κατάρρευσιν τοῦ οἰκοδομήματος ποὺ ἔστησεν ἡ ἐπανάστασις».

Πραγματικῶς, ἐνῷ τὸ ἕνα κόμμα καὶ τὸ ἄλλο λαμβάνουν στάσεις ἀπειλητικὰς διὰ νὰ ἐκφοβίσουν τὸν ἀντίπαλον, ἐκεῖνο ποὺ φθείρεται εἶνε ὁ Μπολσεβικισμὸς ἐν τῷ συνόλῳ του, τόσον εἰς τὸν στρατὸν καὶ μεταξὺ τῶν μαζῶν, ὅσον καὶ ἔξω τῶν συνόρων τῆς Ἑνώσεως. Τὸ ἀσκητικὸν ἐκεῖνο πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ὁ Λένιν εἶχε κατορθώσει νὰ διεγείρῃ μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν, ἐκεῖνο τὸ γόητρον ποὺ τὸ κόμμα μὲ τὴν συνοχήν του εἶχεν ἀποκτήσει μεταξὺ τῶν ῥωσσικῶν μαζῶν, ἐκείνη ἡ συμπάθεια τῆς ὁποίας ἀπήλαυε μεταξὺ τῶν ἐργατῶν ὅλων τῶν χωρῶν τὸ «πρῶτον προλεταριακὸν κράτος»—καὶ γενικῶς πᾶν ὅ,τι ἀπετέλει τὴν πραγματικὴν δύναμιν τῆς Μόσχας κινδυνεύει νὰ διαλυθῇ ὑπὸ τὰ ἀλληλοκτυπήματα καὶ τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν ἀρχηγῶν.

I. Σ. Μ.

ΤΟ CAPRICE ΗΡΧΙΣΕ ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΥ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Στυλεὸς

Τί σοῦ εἶνε κι' αὐτὴ ἡ καθαρεύουσα! Σοῦ ἐξευγενίζει καὶ τὰ κοινότερα τῶν πραγμάτων. Ὁρίστε, σᾶς παρακαλῶ, ὁ ἐν λόγῳ εὐφημισμός. «Στυλεός»! Σᾶς φαίνεται παράξενος; Ἀγνοεῖτε τὸ πρᾶγμα; Καὶ ὅμως σᾶς εἶνε τόσο γνωστό, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἄρχισε νὰ χρησιμοποιῆται ὡς σωφρονιστικὸν μέσον, ἰδίως τῶν δυστρόπων γυναικῶν. Εἶνε τὸ γνωστόν, γνωστότατον στυλιάρι, ἡ πανάκεια αὐτὴ τῆς λαϊκῆς σοφίας.

Ἡ ἀναγράφουσα τὴν εἴδησιν ἐφημερὶς ἐκπλήσσεται διὰ τὴν ἀνοίκειον συμπεριφορὰν ἑνὸς συζύγου, ὁ ὁποῖος ἐτραυμάτισε σοβαρῶς μὲ τὸ στυλιάρι τὸ τρυφερόν του ἥμισυ. Φαντάζομαι ὅτι τὸ ἥμισυ, ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἡμίση τῶν λαϊκῶν συζύγων, θὰ ἐκπλήσσωνται ὀλιγώτερον, διότι ὁ στυλεὸς εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, καὶ ὄχι ἀδικαιολογήτως.

Ἡ ὑπομονὴ εἶνε μία καλὴ συμβουλή, καὶ οἱ ταλαίπωροι σύζυγοι πολὺ συχνὰ ὑπομονεύουν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι τὸ ἀποτελεσματικώτερον φάρμακον γιὰ τὴν συζυγικὴν γαλήνην καὶ εὐδαιμονίαν εἶνε τὸ στυλιάρι. Αὐτῆς τῆς γνώμης τοὐλάχιστον ἦταν ἕνας παληὸς περιβολάρης, ἄκακος νησιώτης, μπαρμπα-Μανώλης, ὁ ὁποῖος κατεγίνετο νὰ καλλιεργῇ τὸ μικρό του μπαξὲ εἰς τὰ Πατήσια μὲ τὴν ἄκραν τῆς σκαπάνης, καὶ τὴν ἐξ ἴσου ἄκακον σύντροφό του κυρὰ Φλουροῦ, μὲ τὸν στυλεόν. Τὸ πρᾶγμα τώρα στὰ τελευταῖα δὲν ἐπροχωροῦσε πέραν τῆς ἀπειλῆς, ἀλλὰ αὐτὸ ἔφθανε.

— Ξέρεις, μοῦ ἔλεγε, μὲ τὴν ἰδιόρρυθμη προφορά του, ὅταν καμμιὰ φορὰ τοῦ ἔλεγα πῶς δὲν εἶνε σωστό, εἶσαι νέος. Σὰν θὰ παντρευτῇς καὶ θὰ γεράσῃς θὰ μάθῃς κι' ἐσύ. Τὴνε βλέπεις τώρα φρόνιμη, ἔ; Μανώλη μου ἀπὸ δῶ, Μανώλη μου ἀπὸ κεῖ; Τὸ στυλιάρι τὸ ξέρει. Ὄχι πῶς ἤτανε κακιά, μὰ πεισματάρα, σὰν γαδοῦρι μὲ τὸ συμπάθειο. Βρὲ Φλουροῦ, ἔτσι, βρὲ Φλουροῦ, ἀλλοιῶς, πήγαινα κι' ἐγὼ μὲ τὴν ὑπομονή, μὲ τὴν γλύκα. Μπά! Δὲν γινόταν τίποτε. Φτάσαμε στὰ μαχαίρια, ἄ, νὰ γυρίσῃ στὴ μάννα της. Μιὰ μέρα ἦρθε ἡ πεθερά μου, Θεὸς σχωρέστηνε, μᾶς βρῆκε κακιωμένους. Εἶδε τὸ δίκηο τοῦ Θεοῦ καὶ μοῦ λέει: «Μπρέ, Μανώλη, καλὸς εἶσαι, ἄξιος εἶσαι, μὰ δὲν ἔκανες γιὰ παντρειά!» —«Γιατί;» τὴν ἀρωτάω! «Τί τὸ ἔχεις αὐτὸ ἐκεῖ πέρα;»—«Ποιό;» «ἧς λέω. «Νά! αὐτό!» καὶ μοὔδειξε τὸ στυλιάρι τῆς ἀξίνας. Κάτι ἤξερε καὶ τοῦ λόγου της, φαίνεται. Ἅγια γυναῖκα! Σὰν εἶδα κι' ἀπόειδα, πιάσαμε καὶ τὸ στυλιάρι. Ἔ! εἶδες τὴν Φλουροῦ κι' ἔγινε μάλαμα! Ὄχι, πῶς νὰ τὸ πῶ, μὰ τί τὰ θέλεις, βλόγησα χίλιες φορὲς τὴν μακαρίτισσα! Σὰν θὰ παντρευτῇς θὰ μάθῃς!

Κακομοίρη μπαρμπα-Μανώλη! Τἄμαθα, θαρρῶ, καὶ ἀπὸ πρίν!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἐκδρομὴ Ἰταλῶν φοιτητῶν

Κατὰ τηλεγραφικὰς εἰδήσεις ἐκ Ῥώμης, θ' ἀναχωρήσῃ τὴν 25ην τρέχοντος ἐκ Βρινδησίου ὅμιλος φοιτητῶν τῶν Ἰταλικῶν Πανεπιστημίων.

Ἡ ἐκδρομὴ διοργανουμένη ὑπὸ τοῦ «Ἀποικιακοῦ Φοιτητικοῦ Ὁμίλου» περιλαμβάνει εἰς τὸ πρόγραμμά της τὴν Ῥόδον, Σμύρνην, Μικρὰν Ἀσίαν, καὶ τοὺς ἑλληνικοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους.

Ἀσκήσεις πυροβολικοῦ

Τὸ Α' Σῶμα Στρατοῦ δι' ἐγκυκλίου του, εἰδοποιεῖ ὅτι τὴν 18ην τρέχοντος μηνός, ἡμέραν Παρασκευὴν θέλει συνεχισθῇ εἰς τὸ πεδίον βολῆς Καισαριανῆς, ἡ ἐκτέλεσις ἀσκήσεων ἐκπαιδευτικῆς βολῆς τῶν λοχαγῶν πυροβολικοῦ φρουρᾶς Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 16ης ὥρας τῆς ὡς ἄνω ἡμέρας ἀπαγορεύεται ἡ κυκλοφορία εἰς τὸν περὶ τὸ πεδίον βολῆς χῶρον.

Ἔκθεσις Οἰκονόμου

Ὁ διακεκριμένος καὶ γνωστὸς παρισινὸς καλλιτέχνης κ. Μιχ. Οἰκονόμου ὀργανώνει ἔκθεσιν ἑλληνικῶν τοπείων εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» τῆς ὁποίας τὰ ἐγκαίνια γίνονται τὴν προσεχῆ Πέμπτην 17 τρέχ. καὶ ὥραν 4 μ.μ. Ὁ κ. Οἰκονόμου θὰ ἐκθέσῃ ἔργα τῆς παλαιᾶς καὶ νέας του τέχνης.

Κοσμικὴ κίνησις

Τὸ ὡραῖον Σαλόνι τοῦ CAPRICE μὲ τὴν νέαν του διαρρύθμισιν καὶ μὲ τὸ φαντασμαγορικὸν παρκέτο του φαίνεται πῶς θὰ εἶναι τὸ μόνον κέντρον ποὺ θὰ συγκεντρώσῃ τὸν καλύτερον κόσμον. Αἱ ὀρχῆστραι τοῦ τόσου τῶν Μαύρων ΖΑΖ ὅσον καὶ ἡ Ἀργεντινὴ ΤΑΓΚΟ γοητεύει τοὺς πάντας.

Κοσμικὴ ζωὴ

Ἀθηναϊκὸς περίπατος!

Αὐτὲς τὶς μέρες ἔφθασε ἀπὸ τὴν Δρέσδη ὁ φίλος μου Σ... ποὺ εἶχε χρόνια νὰ δῇ τὰς Ἀθήνας. Δὲν νόμιζε ποτὲ πῶς θὰ τὴν εὕρισκε τόσο ἀλλαγμένη. Ἐθαύμαζε ὅλα, τοὺς δρόμους, τὴν κίνησι, τὴν τάξι τῆς ἀστυνομίας Πόλεων. Χθὲς μὲ τὴν λιακάδα μοῦ πρότεινε νὰ κάμωμε ἕναν περίπατο πρὸς τὴν Ἀκρόπολι. Ἤτανε ἀλήθεια ἕνα ἀπὸ τὰ μοναδικὰ ἀθηναϊκὰ ἀπογεύματα! Ὅταν φθάσαμε στὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο μὲ ρώτησε: — Τί, ἄρχισαν ἀπὸ ἐδῶ αἱ ἀνασκαφαὶ τῶν Ἀμερικανῶν;

—Ὄχι! φίλε μου, ἁπλῶς διορθώνουν τὸ δρόμο γιὰ νὰ περάσῃ τὸ τράμ!

—Καλά, καὶ πόσο βαστάει αὐτό;

—Πάντα!

—Πῶς πάντα;

—Μὰ γιατὶ ὅταν τελειώσῃ ὁ δρόμος θὰ ξαναρχίσουν ἀνασκαφαὶ γιὰ τὴν Οὔλεν καὶ ἂν κάνῃς καμμιὰ δεκαπενταριὰ μέρες νὰ περάσῃς δὲν θὰ προφθάσῃς νὰ τὸν δῇς ἕτοιμο, θὰ τὸν ξανανοίγουν γιὰ τὴν Πάουερ!

Ἀρχίζουμε νὰ σκαρφαλώνουμε στὴν Ἀκρόπολι καὶ ὡς ποὺ νὰ φθάσουμε στὸν Παρθενῶνα δὲν κάνουμε παρὰ ν' ἀρθρώνουμε ἐνθουσιώδεις λέξεις:

—Τί φύσις! τί θαῦμα δύσεως! τί χρώματα μοναδικά! Τί τόπος εἶνε αὐτός!»

Καὶ χίλια ἄλλα ποὺ ἂν σᾶς τὰ πῶ τώρα θὰ σᾶς φανοῦν ὑπερβολικά, μὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἦταν πτωχὰ γιὰ νὰ δείξουν τὸν θαυμασμό μας. Τότε τὸν ἀκούω νὰ λέῃ:

—Τί, ἀκόμα δὲν τελείωσε ἡ ἀναστήλωσις τοῦ Παρθενῶνος; εἶχε ἀρχίσει ὅταν ἔφυγα πρὸ ἐτῶν!»

—Μά, δὲν ξέρεις πῶς θέλουν νὰ κάνουν τὶς σκαλωσιὲς νὰ φθάσουν νἄχουν ἀρχαιολογικὴ ἀξία; !

—Ἄλλοτε ἔβλεπε κανεὶς τόσες γνωστὲς Ἀθηναῖες νὰ κάνουν αὐτὸν τὸν περίπατο. Τώρα δὲν φαίνεται καμμιά. Μόνον τὴν κ. Β... συνήντησα δυὸ φορὲς αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ εἶνε ἀπὸ τὶς περαστικὲς Ἀθηναῖες.

—Μά, τώρα δὲν ξέρεις, φίλε μου, πῶς δὲν ἔχουν καιρὸ γιὰ περίπατο οἱ Ἀθηναῖες; ρίχτηκαν στὸ σπόρ!

Ὅταν γυρίσαμε, πρότεινα στὸν φίλο μου νὰ πάρωμε τὸν ὁδὸν Φιλελλήνων. Ἅμα φθάσαμε στοῦ Γιαννάρου, βλέπουμε κόσμο μαζευμένο.

—Τί εἶνε;

—Ἄ, τίποτε!

—Μά, πῶς τίποτε· δὲν βλέπεις φωτιές, καπνούς, κατράμια, πίσσα!

Πλησιάζουμε. Ἐργάται μὲ σίδερα κοκκινισμένα, τρυποῦσαν τὴν καϋμένη τὴν ἄσφαλτο.

—Μά, βλέπεις, τοῦ λέω, περνάει καὶ ἡ ὁδὸς Φιλελλήνων ἕνα ἀπὸ τὰ διάφορα στάδιά της!»

Τότε μὲ διεσκέδασε ν' ἀκούσω τὸν Σ... νὰ μοῦ λέει:

—Ξέρεις, φίλη μου, πῶς καὶ στὴν Δρέσδη τώρα ἦταν οἱ δρόμοι ἄνω-κάτω; ἀλλὰ γιατὶ νομίζεις; γιὰ τὸ καλοριφέρ!

—Τί; τί λές;

—Μὰ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Δρέσδης θὰ δίνῃ ὁ Δῆμος τὴν θέρμανσιν ὅπως τὸν φωτισμὸ καὶ τὴν ὕδρευσι. Εἶνε ἡ τελευταία λέξις τοῦ πολιτισμοῦ!»

Τί, λοιπόν, σοῦ μέλλεται καὶ αὐτὸ ἀκόμα καϋμένη Ἀθήνα; Εὔχομαι στὸν Θεὸ νὰ μὴν ζῶ ὡς τότε, γιατὶ χάλασα ἤδη ἀρκετὰ ζεύγη παπούτσια!

Κ. Ρ.

Διπλωματικὴ κίνησις

Ἐπεσκέφθη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τὸν κ. Ξυδάκην ἡ Ἐπιτετραμμένη τῆς Ῥωσσίας, καὶ ἔσχε μετ' αὐτοῦ ἐκτεταμένην συνομιλίαν σχετικῶς μὲ διάφορα ἐκκρεμῆ ζητήματα.

Τὰ παθήματα...

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βερολίνου, τὸ μέγα ἐπιβατικὸν ἀτμόπλοιον τῆς ἰταλικῆς ἀτμοπλοϊκῆς Ἑταιρείας «Ντουΐλιο», ἐνῷ ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Γενούης διὰ Νέαν Ὑόρκην, ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ ταξειδίου του καὶ νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν ναύσταθμον, διότι συνεπείᾳ ἐρεύνης τῶν ἀρχῶν τοῦ λιμένος, ἀπεδείχθη ὅτι εἶχε ὑποστῇ ζημίας καθιστώσας αὐτὸ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν. Οἱ ἐπιβάται ἠναγκάσθησαν νὰ ἐπιστρέψουν μὲ τὰς ἀποσκευάς των εἰς τὰ ξενοδοχεῖα.

Πότε τάχα θ' ἀπεφασίζετο καμμία παρομοία ἐξέτασις μερικῶν ἀπὸ τὰ ἰδικά μας παληοκάραβα;

Σεισμὸς εἰς τὸν Β. Ὠκεανὸν

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου, τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἀεροπορίας ἐσημείωσε τὴν πρωΐαν τῆς προχθὲς σεισμικὰς δονήσεις ἐξ ἀποστάσεως 3600 μιλλίων ἀπὸ τοῦ Λονδίνου. Ὑποτίθεται ὅτι τὸ ἐπίκεντρον τοῦ σεισμοῦ εὑρίσκεται εἰς τὸν Β. Παγωμένον Ὠκεανόν.

Τεραστία ἔκρηξις

Τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀγγέλλουν, ὅτι συνεπείᾳ ἐκρήξεως δεξαμενῆς ἀεριόφωτος ἐν Πίττσμπουργκ, περιεχούσης 5 ἑκατομμύρια κυβικῶν μέτρων φωταερίου, ἐφονεύθησαν 23 καὶ ἐτραυματίσθησαν 500.

Ἀθλητισμὸς

—Ἡ Ε. Π. Ο. καὶ τὸ Π. Ο. Κ.

Ἐκ μέρους ἀντιπροσώπων τῆς ὁμοσπονδίας ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀντιπροσώπων τοῦ τράστ Π. Ο. Κ. ἀφ' ἑτέρου, διεξάγονται συνεννοήσεις, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς συμβαστικῆς λύσεως. Ἡ Ὁμοσπονδία φαίνεται ὅτι θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἐπαναδεχθῇ εἰς τὰς τάξεις της τὰ τιμωρηθέντα τρία σωματεῖα ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον διαλύσῃ ταῦτα τὸ μεταξύ των οἰκονομικὸν τράστ. Πάντως τὸ ζήτημα θὰ κανονισθῇ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ μηνός.

Ὁ «Πανιώνιος» εἰς τὰς Πάτρας

Ἀδείᾳ τῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας, ἀναχωρεῖ τὸ Σάββατον εἰς Πάτρας, ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τοῦ «Πανιωνίου», προκειμένου νὰ συναντηθῇ ἐκεῖ μὲ τὴν πρωταθλήτριαν ὁμάδα Πατρῶν «Ὀλυμπιακός». Τὴν ὁμάδα θὰ συνοδεύσῃ ὁ πρόεδρος κ. Δ. Δάλλας καὶ πολλὰ ἄλλα μέλη τοῦ σωματείου.

Τὸ πρωτάθλημα Τραπεζῶν

Τὸ προσεχὲς Σάββατον, ἀρχίζουν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» οἱ ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος Τραπεζῶν. Εἰς τοὺς ἀγῶνας συμμετέχουν, αἱ ἀπὸ πέρυσι γνωσταί μας ἐξ τραπεζιτικαὶ ὁμάδες, μαζὶ μὲ τὴν τελευταίως καταρτισθεῖσαν ὁμάδα τῆς Τραπέζης Βιομηχανίας. Ὁ ἀγὼν προμηνύεται πολὺ ἐνδιαφέρων.

—Εἰς τὸν Πειραιᾶ

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ὁ «Ὀλυμπιακὸς» Πειραιῶς τῇ συμπράξει πολλῶν ἄλλων Πειραϊκῶν ποδοσφαιρικῶν σωματείων 2ας κατηγορίας, συγκροτεῖ νέαν ποδοσφαιρικὴν «Ἕνωσιν». Ἡ ἐν λόγῳ «Ἕνωσις» θὰ προκηρύξῃ εὐθὺς ἀμέσως καὶ ἀγῶνες πρωταθλήματος, οἱ ὁποῖοι θὰ γίνωνται τακτικὰ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ».

— Τὸ πρωτάθλημα Θεσσαλονίκης

Ἐν μέσῳ ἐξαιρετικῆς συρροῆς φιλάθλου κόσμου, ἤρχισαν τὴν Κυριακὴν εἰς τὸ Στάδιον τοῦ «Ἡρακλέους», οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες πρωταθλήματος Θεσσαλονίκης. Κατὰ τὴν πρώτην συνάντησιν ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἄτλαντος» ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τοῦ «Μ. Ἀλεξάνδρου» μὲ 2—1 τέρματα.

— Πυγμαχικοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη θὰ γίνουν τὴν Κυριακὴν τὸ πρωῒ οἱ ἐσωτερικοὶ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες τοῦ «Συνδέσμου Πυγμάχων Ἀθηνῶν». Ἡ κυριωτέρα συνάντησις θὰ εἶνε ἡ μεταξὺ τῶν Γεωργιάδου—Τζανετοπούλου.

— Ξέναι ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες

Ἡ «Ἕνωσις Ποδοσφαιρικῶν Σωματείων Ἀθηνῶν», εὑρίσκεται εἰς διαπραγματεύσεις, διὰ τὴν κάθοδον τῆς μικτῆς ὁμάδος Σόφιας εἰς τὰς Ἀθήνας, κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων.

— Ἐπίσης τὸ «Π.Ο.Κ.» εὑρίσκεται εἰς διαπραγματεύσεις μὲ πολλὰς εὐρωπαϊκὰς ἐπαγγελματικὰς ὁμάδας.

— Πυγμαχικὰ νέα

Ὁ Ἰσπανὸς πρωτοπυγμάχος Παολίνο, θὰ δώσῃ τὴν 25 Νοεμβρίου εἰς τὸ Στάδιον Σκουὰρ Γκάρδεν τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ τελευταῖον του ἐν Ἀμερικῇ μάτς, μὲ τὸν Σουηδὸν Κνοὺτ Χάνσεν. Κατόπιν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Εὐρώπην.

— Ὁ μαῦρος Ὢλ Μπρόουν, θὰ συναντηθῇ τὴν 29ην Νοεμβρίου, εἰς τὴν «Σὰλ Βαγκράμ» τῶν Παρισίων, μὲ τὸν Βέλγον πρωταθλητὴν Σίλλι.

Διαλέξεις

Τὴν Τετάρτην, 16 τρέχοντος, ὥραν 6.30' μ.μ. ὁ σύλλογος τῶν γονέων ἔχει τὴν δευτέραν διάλεξίν του εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας.

Θὰ ὁμιλήσῃ ὁ παιδίατρος κ. Σαρόγλου μὲ θέμα: «Ἡ μέλλουσα μητέρα». Θὰ προβληθῇ καὶ σχετικὴ κινηματογραφικὴ ταινία. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Κουαρτέτο Φρὰγκ Σουαζὺ

Αὔριον Πέμπτην, εἰς τὰς 7 ἀκριβῶς, ἡ πρώτη λαϊκὴ συναυλία τοῦ «Κουαρτέτου Φρὰγκ Σουαζὺ», Γ. Χωραφᾶς, Γ. Δ. Μαγειρόπουλος, Α. Παπαδημητρίου, τῇ συνοδείᾳ τοῦ κ. Γιαννάκη Σουαζύ, πιανιστοῦ. Εἰς τὸ πρόγραμμα: Χάϋδν, Φράγκ καὶ Φράγκ Σουαζύ.

Οὐ φονεύσεις!

Καὶ ἂν πρόκειται ἀκόμη νὰ ἐκδικήσῃς τὴν τιμὴν τῆς λατρευτῆς σου κόρης.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον τίθεται εἰς τὸ μεγάλο ἔργον «Μίστερ Βού», ἡ ἐκδίκησις τοῦ Κινέζου, τὸ ὁποῖον παίζεται τώρα εἰς τὰ «Ὀλύμπια» μὲ τὸν θαυμάσιον Λὸν Τσάνεϋ, εἰς ἕνα ῥόλον ἐκτάκτως δυνατόν.

Ταχυδρομεῖον

ΤΕΤΑΡΤΗ, 16—11—27. «Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν. «Ἱέραξ» 2' μ.μ. Ἡράκλειον, Ῥέθυμνον, Χανιά. «Ναυκρατοῦσα» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς. «Ἀττική» 2 μ.μ. Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν. «Ὑπεροχή» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον. «Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Κ. Τόγιας» 2 μ.μ. Κέαν, Κύθνον, Σίφνον, Σέριφον, Κίμωλον, Μῆλον. «Γ. Τόγιας» 2 μ.μ. Σῦρον, Παροναξίαν, Ἄγονον. «Ἰωάννινα» 2 μ.μ. Σῦρον, Παροναξίαν, Ἀμοργόν, Αἰγιάλην, Ἅγ. Γεώργιον. «Θεμιστοκλῆς» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενωτήν, Εὔδηλον, Σάμον, Τηγάνι.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Τὸ ζήτημα τοῦ καταρτισμοῦ τῆς συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν μὴ ἀποζημιωθέντων εἰσέτι δικαιούχων ἀπασχολεῖ ἤδη σοβαρῶς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργούς. Οὕτω ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνάντησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καφαντάρη μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Διομήδη μεταξὺ ἄλλων συνεζητήθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς πληρωμῆς τοῦ Βου συμπληρωματικοῦ Μητρῴου, διὰ τὸ ὁποῖον, καταρτιζομένης νέας συμβάσεως, θέλει ἐκδοθῇ ἡ β' σειρὰ τῶν ὁμολογιῶν.

Ἐξ ἄλλου ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπασης συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ συνδιοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Δροσοπούλου. Τὴν σύσκεψιν ταύτην ἀπησχόλησεν ἐπίσης τὸ ζήτημα τοῦ καταρτισμοῦ τῆς νέας συμβάσεως, ἡ ὁποία θὰ ἀπαιτηθῇ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ Μητρῴου. Διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὁ κ. Μπακάλμπασης θὰ συνεργασθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ μετὰ τοῦ κ. Διομήδους. Κατὰ τὰς συνεργασίας ταύτας ὁ κ. Μπακάλμπασης θὰ θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τραπέζης ὅλα τὰ σχετικὰ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς νέας συμβάσεως.

Ἀνεκοινοῦτο χθὲς σχετικῶς ὅτι κατὰ τὰς ὡς ἄνω συζητήσεις ἐρρίφθη ἡ γνώμη ὅτι διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον τῶν δικαιούχων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν χρηματιστηριακῶν ἐκμεταλλεύσεων ἡ β' σειρὰ ὁμολογιῶν δὲν πρέπει νὰ ἐκδοθῇ πρὸ τῆς ἀπορροφήσεως τοῦ ἡμίσεος τοὐλάχιστον τῶν ἤδη ἐν κυκλοφορίᾳ τοιούτων τῆς α' σειρᾶς, διὰ τῆς ἐκποιήσεως τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων ἀφ' ἑνὸς καὶ διὰ τῆς καταβολῆς τῶν προσφυγικῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ε.Α.Π. ἀφ' ἑτέρου.

Ἐπίσης σκέψις κρατεῖ ὅπως οἱ τίτλοι τῆς β' σειρᾶς ἐκδοθῶσιν ὀνομαστικοὶ καὶ ἀμεταβίβαστοι, τῶν δικαιούχων δυναμένων νὰ τύχωσι παρὰ τῆς Ἐθν. Τραπέζης δανείου μέχρι 40 ο)ο ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν τίτλων καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ τούτων.

—Πρὸς ἀγορὰν κτημάτων

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Μακεδονίας, οἱ ἐκεῖ πρόσφυγες ἀναμένουν τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου διὰ νὰ σχηματίσουν προσφυγικὰς ὁμάδας ὁμολογιούχων πρὸς ἀγορὰν ἀνταλλαξίμων κτημάτων.

Διὰ τῶν ὁμάδων τούτων ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ὠφεληθοῦν οἱ ἐν λόγῳ πρόσφυγες ἐμπορικῶς, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐπέλθῃ αὔξησις ἐκ τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν ἐκποιουμένων κτημάτων πρὸς ὄφελος τῆς ὁλότητος τῶν δικαιούχων.

—Διὰ τοὺς Ἕλληνας ὑπηκόους

Ὁ πρόεδρος τῆς «Ἑνώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων» μετέβη χθὲς παρὰ τῷ κ. Καφαντάρῃ καὶ συνειργάσθη μετ' αὐτοῦ διὰ τὰ ζητήματα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Ὁ κ. Μαρσέλλος παρεκάλεσε τὸν κ. Καφαντάρην νὰ ὑπογραφῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἡ μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης σύμβασις διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Ὁ κ. Καφαντάρης ὑπεσχέθη ὅτι θὰ συνεργασθῇ σχετικῶς μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Διομήδους.

—Οἱ παραμεθόριοι συνοικισμοὶ

Ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπασης μεταβὰς χθὲς εἰς τὴν Ε. Α. Π. συνειργάσθη μετὰ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ τῶν συνόρων τῶν παραμεθορίων συνοικισμῶν.

Ὁ Γ' τόμος τοῦ «Κεφαλαίου»

Ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖον «Ἀκαδημαϊκὸν» (Ὁμήρου 8) ἐξεδόθη ὁλόκληρος ὁ Γ' τόμος τοῦ «Κεφαλαίου», τοῦ Κὰρλ Μάρξ, τὸ ὁποῖον μεταφράζει διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπιτροπὴ διακεκριμένων ἐπιστημόνων ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ.κ. Α. καὶ Δ. Πουρνάρα. Ὁ κυκλοφορήσας νέος τόμος τοῦ κλασσικοῦ κοινωνικοοικονομικοῦ βιβλίου παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διότι περιλαμβάνει τὰ κεφάλαια περὶ καταμερισμοῦ τῆς ἐργασίας καὶ χειροτεχνίας, περὶ μηχανῶν καὶ μεγάλης βιομηχανίας, περὶ τῆς γενέσεως τοῦ ἐργοστασίου, περὶ τῆς πάλης μεταξὺ ἐργάτου καὶ μηχανῆς, περὶ τῆς ἐπαναστάσεως τὴν ὁποίαν προεκάλεσεν ἡ μεγάλη βιομηχανία εἰς τὴν παραγωγήν, περὶ τῶν διαφόρων φάσεων ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐργασίας κλπ. Ἡ μετάφρασις γίνεται εἰς τὴν ὁμιλουμένην ἁπλὴν δημοτικήν, εἶνε δὲ ἰδιαιτέρως ἐπιμελημένη, ἐπισύρασα ἤδη τὴν ἐπιδοκιμασίαν ὁλοκλήρου τοῦ διανοουμένου κόσμου τῆς χώρας, ὡς καταδεικνύεται ἀπὸ τὴν μεγάλην ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν ἐσημείωσαν οἱ ἐκδοθέντες ἤδη ἀπὸ τὸ «Ἀκαδημαϊκὸν» τόμοι μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων μας, φοιτητῶν, δημοσίων, τραπεζικῶν καὶ ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων, ἐργατῶν κλπ. Ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὑρίσκεται καὶ ὁ Δ' τόμος, διὰ τοῦ ὁποίου συμπληροῦται ὁλόκληρον τὸ βιβλίον περὶ παραγωγῆς τοῦ κεφαλαίου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Γεώργιος Βασιλειάδης, Θεογνωσία Μερκουριάδου, ἐμνηστεύθησαν. Α. Χ.

—Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτέλεσαν τοὺς ἀρραβῶνας των ὁ κ. Ὀδυσσεὺς Ι. Οἰκονόμου μετὰ τῆς δ)ίδος Περσεφόνης Ι. Σταμίδου. Τοὺς εὔχομαι ταχεῖαν τὴν στέψιν. Κ. Ἡρ. Α.

Καταστήματα

Ἐκλεκτὸν καὶ πολὺν κόσμον συγκεντρώνει καθημερινῶς ἡ ἔκθεσις τοῦ ἀνθοπώλου Φλεριανοῦ μὲ τὰ ὅλως ὀριζινὰλ κομψοτεχνήματα, πλουτιζόμενη καθημερινῶς μὲ νέας παραλαβὰς ἐκ τῶν καθημερινῶς ἀφικνουμένων.

ΘΑΥΜΑ γούστου ἡ ἐφετεινὴ συλλογὴ τῶν βελουτέ, καὶ μεταξωτῶν ὑφασμάτων, καὶ ἐν γένει, ὅλων τῶν εἰδῶν ἐπιπλώσεως, τοῦ καταστήματος Χ ρ. Σ π η λ ι ο π ο ύ λ ο υ, Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀρ. 57.

— **Παιδικὲς ἐνδυμασίες, παλτά, ἀδιάβροχα δι' ὅλες τὲς ἡλικίες παρέλαβε τὸ Κατάστημα Τσούχλου Ἑρμοῦ 70.**

Ἰατροί

— **Γεωρ. Ν. Μουμουτζῆς.** Συφιλιδολόγος Δερματολόγος ἐπὶ 10ετίαν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται Κεφαλληνίας 30. 8—11 π.μ. καὶ 4—7.

—Ι. ΚΑΚΟΥΡΗΣ ὠτορινολαρυγγολόγος. Δέχεται, Χαλκοκονδύλη 52α, 4—6 μ. μ.

—Ὀφθαλμίατρος ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται 9-12 π.μ. Γ'. Σεπτεμβρίου 56β. Τηλέφωνον νέον 3—40.

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν βαφὴν τριχῶν **Παπαζήτη** ἐπιτυγχάνεται τὸ χρῶμα ποὺ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

—Κλινικὴ Ἀφροδισίων νοσημάτων **Α. Ἀδαμακοπούλου Βερανζέρου** 1 (Πλατεῖα Κάνιγγος 8 1)2—11, 4—8.

— Θεραπεία νοσημάτων **Στομάχου.** Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς **Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ** ὁδὸς Πειραιῶς 20 τηλ. 5-27.

—Οἱ εἰδικοὶ Δερματολόγοι ἰατροὶ κ.κ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ δέχονται πλατεῖα Κάνιγγος, Τζῶρτζ 4, 10—1 καὶ 5—7. Τηλέφ. 32—39.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε εἰς καλοτυπωμένον τεῦχος τοῦ κ. Ἰωάννου Εὐταξία, βουλευτοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος καὶ πρώην διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης «Ἐπιστασίαι ἐπὶ τῆς μελετωμένης οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως»—ἀνατύπωσις σειρᾶς ἄρθρων τοῦ δημοσιευθέντων εἰς τὴν «Πρωΐαν» τελευταίως.

Ἐξεδόθη τὸ 6ον φύλλον τοῦ περιοδικοῦ «Ἑβδομάς», μὲ ὕλην ποικιλλωτάτην, μὲ ὡραῖα μυθιστορήματα καὶ πολυχρώμους καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. Ἀργεῖ.
ΑΠΟΛΛΩΝ. (Θίασος Κυβέλης). «Θὰ μὴ παντρευτῇς» μὲ τὴν κ. Κυβέλη.
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Τασίας Κύρου). «Τορπιλλισμὸς στὸ σκοτάδι».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. Ἡ 100ὴ τῆς «Μπομπονιέρας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Θίασος Κοτοπούλη). «Ἡ δνὶς Φλιούτ».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ (Νίτσας Ῥάλλη). «Οἱ ἀπάχηδες τῶν Ἀθηνῶν».
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. «Ἡ Μασκωτίτσα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Σιβηρία».
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Κοντὰ στὰ σύνορα».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Αὐτοκρατορικὲς Βιολέτες».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Χάννιμπαλ».
ΙΝΤΕΑΛ. «Μπέτυ ἡ δακτυλογράφος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ κόλασις» τοῦ Δάντη.
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Μίστερ Βού».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ πριγκήπισσα τῆς Σοκολάτας».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ὁ ἁγνὸς γλεντζές».
Α.Ο.Δ.Ο. «Λαίδη Χάμιλτων».

Ἡ εὐνοουμένη τοῦ Μαχαραγιᾶ

ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΟΥ ΕΙΝΕ ΔΙΚΟ ΣΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Χαρά του!... Πῶς φαίνεται πῶς δὲν τὶς κοστίζουν οἱ παράδες! Γιὰ σκέψου. Εἶνε καλύτερα γιὰ σένα νὰ εἶσαι μιὰ ὑπάλληλος ἐδῶ μέσα, καὶ νὰ κερδίζῃς λιγώτερο, παρὰ νὰ πᾷς ὑπηρέτρια σὲ μιὰ ξένη.

—Καὶ μήπως ἐδῶ δὲν θὰ εἶμαι ὑπηρέτρια;

—Τί ἀχάριστη ποὺ εἶσαι!... Πήγαινε στὴν κυρία Ὠμπρύκ, κοπέλλα μου!... Ξέρουμε τί γυρεύεις...

—Δὲν τὸ λές;

—Φτάνει! Φτάνει!... Φαίνεται πῶς δὲν κακοπερνᾶνε ἐκεῖ μέσα! Ἔ, Ῥέσσι;

Ἐκεῖνος γούρλωσε τὰ μάτια του μὲ πονηρία καὶ λαγνεία.

—Ὅπως λέει ἡ μαγείρισσα, γίνονται καλὲς λειτουργίες ἐκεῖ μέσα! Φυλάξου ἀπὸ τὶς «Πορτοκαλλιές», μικρουλά μου! Μαζεύει κανεὶς περισσότερα ἀγγούρια παρὰ λουλούδια!

Ἡ Καρλόττα ἐσιγοντάρησε.

—Ἄκου τα!

Ἡ Σπῆ πῆρε τὸ δρόμο τοῦ περβολιοῦ τοῦ Πακώ, συλλογισμένη... Τὴν περασμένη χρονιά, ἀλήθεια, μιὰ ἀπὸ τὶς καμαριέρες τῆς κυρίας Ὠμπρύκ ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸν τόπο γιὰ νὰ πάῃ νὰ ξεγεννήσῃ στοὺς γονεῖς της, στὸ Ντραγκινιάν. Ποιὸς ἦταν ὁ πατέρας, κανένας δὲν ἤξερε... Μὰ αὐτὴ δὲν ἦταν βλάκας σὰν κι' ἐκείνη! Κανένας δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὴν ὑποχρεώσῃ νὰ κάνῃ κάτι ποὺ δὲν ἤθελε...

Μιὰ φωνὴ τὴν ἔκραξε ἀπὸ πέρα. Ἦταν ἡ κυρία Κοσταλέ, ἡ μητέρα τοῦ Φραγκίσκου. Γύρισε ἔκπληκτη.

— Ἔ, μικρουλά μου. Πὲς στὸν πατέρα σου, πῶς ἡ ταρτάνα θὰ φτάσῃ αὔριο, φέρνοντας τὰ ξύλα γιὰ τὸ ὑπόστεγο... Ἔτσι θὰ μπορέσῃ νὰ μαζέψῃ ὅσα παλησίδερα θέλει!...

Ἡ ταρτάνα! Πετάχθηκε μὲ μιᾶς στὸ μυαλό της ἡ ἔντονη μορφὴ τοῦ ψαρᾶ στυλωμένου ἀπάνω στὴν κουπαστή... Ὁ Φραγκίσκος!...

Ἦταν τόσο θυμωμένη στὶς σκέψεις της, ποὺ περνοῦσε, χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, ἐμπρὸς ἀπ' τὸ γκαράζ ποὺ δούλευε τώρα ὁ Κώστας.

— Ἔτσι περνᾷς, χωρὶς νὰ χαιρετᾷς τοὺς φίλους;

Εἶχε δυὸ χρόνια τώρα ποὺ μὲ μεγάλη ἀπελπισία τοῦ γέρω—Μωρέλ, ἔφυγε ἀπὸ τὸ Σαὶν—Τροπέζ, ἀφίνοντας τὴν ξυλουργική, γιὰ νὰ γίνῃ μηχανικός. Ὅλα αὐτὰ τόσο γιὰ νὰ εἶνε κοντήτερα στὴ Σπῆ, ποὺ ἐξακολουθοῦσε, πιστός, νὰ τὴν λατρεύῃ, καὶ γιὰ νὰ βρῇ κάποια δουλειὰ ἐπικερδέστερη.

— Βιάζομαι, Ντένο.

— Καὶ ποῦ τραβᾷς; τὴν ρώτησε ζηλότυπα.

Ἐκείνη τὸν κορόϊδευε, μὲ τὴν παλάμη στὴν μύτη:

— Εἶσαι πολὺ περίεργος!

Βρέθηκε κιόλας μακρυά... Ἄξαφνα μέριασε μὲ μιᾶς στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, γιὰ νὰ περάσῃ ἕνα ἄσπρο αὐτοκίνητο.

Μιὰ γυναῖκα μὲ κόκκινη βέστα τὸ ὡδηγοῦσε... «Τύχη που τὴν ἔχει νὰ εἶνε πλούσια! ἐσκέφθηκε. Μὰ νὰ εἶνε τάχα πλούσια; Κι εἶνε γεμάτη χρέη;... Κι' ἐγὼ δὲν ξέρω ἂν εἶνε πλούσια, ὅπως κι' οἱ ἄλλοι δὲν ξέρουν ἂν μέσα μου εἶμαι πλούσια ἢ φτωχειά! Κι' ὅμως λένε τὴν κουβέντα τους! Τί ζῶα ποὺ εἶνε!»

— Κάμετε ἐλεημοσύνη! Δῶστε κάτι, παρακαλῶ!

Ἀναπήδησε. Μιὰ γυναῖκα μὲ μαῦρα ξεχτένιστα μαλλιὰ ἦταν μπροστά της καὶ ἅπλωσε τὸ χέρι. Ἡ Σπῆ κύτταξε προσεκτικὰ τὴν ἄγνωστη. Ἦταν νέα καὶ δὲν φαινόταν ἄρρωστη... Γιατὶ ζητιάνευε, ἡ τεμπέλα;...

Προσπέρασε καὶ τὴν ἄκουσε νὰ λέῃ:

«Τί δυστυχία! Βγαίνω ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο καὶ κανένας δὲν μὲ βοηθεῖ!»

Ἔνοιωσε ἀμέσως μιὰ συγκίνησι καὶ φάνηκε στὴ Σπῆ πῶς κρύωσε καὶ θάμπωσε ὁ ἥλιος. Ξαναγύρισε τρέχοντας πρὸς τὴν φτωχή, ποὺ περήφανα, εἶχε ξαναπάρει τὸν δρόμο της...

— Ψίτ!...

Ἐκείνη σταμάτησε καὶ περίμενε, ἔκπληκτη.

— Βγῆκες ἀπ' τὸ νοσοκομεῖο;

Τότε ἡ δυστυχισμένη, νοιώθοντας πῶς μποροῦσε νὰ μιλήσῃ, ξέσπασε:

— Ἄχ! Π ό β ε ρ α! Ἔμεινα τρεῖς μῆνες μὲ μιὰ φλεβίτιδα, ὕστερα ἀπὸ μιὰ γέννα. Μὲ πέταξαν σήμερα ἔξω μὲ τὸ παιδί. Τ' ἄφησα στὴ μ ά μ μ α, στὸ σταθμό... Δὲν ἔχουμε νὰ φᾶμε κι' οὔτε νὰ πάρουμε τὸ τραῖνο γιὰ τὸ Σαὶν-Ῥαφαέλ.

Ἡ Σπῆ τῆς ἔδωσε ὅ,τι κι' ἂν εἶχε. Ὅσα χρήματα πῆρε ἀπὸ τὰ κεράσια! Εἴκοσι φράγκα!... Τόσο τὸ χειρότερο. Θὰ τῆς ἔκανε σκηνὴ ἡ μητέρα της, μὰ τοὐλάχιστον αὐτοὶ οἱ δυστυχισμένοι δὲν θὰ πέθαιναν τῆς πείνας!

— Ὁ Θεὸς νὰ σ' εὐλογάῃ! Πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω; Θέλεις νὰ σοῦ πῶ τὴν τύχη σου;... (Τῆς πῆρε τὸ χέρι).... Ἄ!... π ό β ε ρ α!... π ό β ε ρ α! Εἴμαστε ὅλες γιὰ νὰ μᾶς κλαῖν!... Κι' ἐσὺ ἔχεις νὰ περάσῃς δυστυχίες... Φυλάξου ἀπὸ ἕνα νέο, γιατὶ θὰ σὲ φέρῃ ἐκεῖ ποὺ πῆγα κι' ἐγώ... Θὰ ταξειδέψῃς... Θὰ κάμῃς... ἕνα..... δυὸ παιδιά!

Ἡ Σπῆ, ἐκύττουσε μὲ ἔκπληκτα μάτια, τὸ χέρι της ποὺ ἔγραφε τόσα πράγματα. Ποῦ ἦταν κρυμμένα; Τὸ πρόσωπό της στράφηκε πρὸς τὴν τσιγγάνα.

— Θὰ εἶμαι εὐτυχισμένη;

Ἡ ἄλλη ἄφησε τὸ χέρι κι' ἔφυγε γοργά:

— Ὁ Θεὸς μονάχα τὸ ξέρει. Ἐγὼ στὸ εὔχομαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιά...

Ἔσπρωξε τὴν πόρτα τοῦ περιβολιοῦ τοῦ Πακώ, κι' ἔτρεξε μὲ μιᾶς στὸν θεῖο της. Φύτευε ἕνα κομμάτι μὲ σαλατικά... Τοῦ εἶπε τὴν ἀπόφασι ποὺ πῆρε. Θ' ἄφινε τὴν Ὀλιβέττα γιὰ τὶς «πορτοκαλλιές», κι' ἐδέχθηκε, γιὰ ψυχρολουσία, τὶς παρατηρήσεις του.

Ὁ Ἀγριόχοιρος γινόταν καὶ πειὸ μουρμούρης ὅσο γερνοῦσε. Τὸν βασάνιζε μιὰ χρονία ἰσχιαλγία. Τώρα, κάθε χρόνο, ἐπειδὴ τοῦ ἔδωσαν μεγαλύτερη περιφέρεια ἐλέγχου, ἦταν ὑποχρεωμένος, τέσσαρες μῆνες στοὺς δώδεκα νὰ λείπῃ, γιὰ νὰ ἐπιβλέπῃ τὸ σπόρο καὶ τὸν ἔλεγχο τῶν σηροτροφείων, στὰ καταστήματα τοῦ Μπρινιόλι στὸ Σαὶν — Ραφαέλ. Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ εἶχε τὸ πλεονέκτημα νὰ μεγαλώνῃ τὸ ἀπόθεμα ποὺ ἐμάζευε γιὰ τὴν Σπίριτα, καὶ τὸ μειονέκτημα ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὴν βαφτισιμιά του, τὴν ἐποχὴ ποὺ ἀγαπῶντας κι' αὐτὸς τὴν ἡσυχία, θὰ ἤθελε νὰ μπορῇ νὰ τὴν παρακολουθῇ, νὰ βλέπῃ ἀπὸ πειὸ κοντὰ τὴν ἀνάπτυξί της...

«Ἕνα μυαλό, περισσότερο κι' ἀπὸ ἕνα περιβόλι (κι' ἐφουρκιζόταν ξαναβρίσκοντας τὸ δικό του γεμάτο ἀγριόχορτα), ἔχει ἀνάγκη ὅταν ἰδίως βρίσκεται στὴν περίοδο τῆς διαμορφώσεως, ἀπὸ καθημερινὲς φροντίδες!»

Καὶ ἡ μόρφωσις τῆς Σπῆ, τῆς γόνιμης καὶ πλούσιας, τὸν ἐνδιέφερε περισσότερο κι' ἀπὸ τὰ λαχανικά του. Ἔλπιζε πάντα πῶς ἕνας ὡραῖος καρπὸς θὰ ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν κόπων του, καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεώς του.

— Καμαριέρα στῆς Κυρίας Ὠμπρύκ! Τί κατάπτωσις!

— Γιατί; Εἶνε μιὰ δουλειὰ ὅπως ὅλες!

— Δὲν λέω ὄχι. Καλὴ ὅμως μονάχα γιὰ ὅσες δὲν ἔχουν τὴν τύχη νὰ μορφωθοῦν. Ἐσὺ μπορεῖς νὰ κάμῃς κάτι περισσότερο. Κάμε το!

— Μὰ τί, νουνέ; Παραδουλεύτρα ἢ ράφτρα;

Τὴν κύτταξε εἰρωνικά.

— Παραδουλεύτρα! Ράφτρα!... Τί φιλοδοξίες! Ὡραῖον μέλλον, μὰ τὴν ἀλήθεια, γιὰ ὅποιον θέλει νὰ ζήσῃ πραγματικὰ καὶ νὰ μάθῃ!

— Ἀκριβῶς! Καμαριέρα, σὲ μιὰ ξένη ἰδίως, θὰ ταξειδέψω, θὰ μπορῶ νὰ συγκρίνω, νὰ κρίνω τὶς ἰδέες μου, τὰ γοῦστά μου.

— Δὲν τὰ ξέρεις ἀκόμη;

— Ὄχι! Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ὅτι δὲν θέλω νὰ μουχλιάσω στὸ Σατὼ-Ρούζ!

Τὴν ἀπέχθειά της αὐτή, ποὺ ἦταν βαθειὰ ριζωμένη μέσα της, ἀπ' τὴ μονότονη καὶ κοπιαστικὴ δουλειά της, τὴν ἐδικαιολογοῦσαν στὰ μάτια της κι' ἄλλοι, πειὸ περήφανοι λόγοι ἀπ' τὴν εὔκολη ζωὴ στὸ σπίτι τῆς κυρίας Ὠμπρύκ, τοὺς πειρασμοὺς τῆς πολυτελείας καὶ τοῦ ἀγνώστου.

Ὁ Ἀγριόχοιρος ἔπαψε τὴν μουρμούρα. Καὶ ἀκουμπῶντας τὸ ἕνα πόδι στὸ φτυάρι:

— Ἔχε ὑπομονή, τῆς εἶπε. Ἔχω τὴν ἰδέα μου. Ἐλπίζω νὰ μπορέσω, σὲ μερικοὺς μῆνες, μόλις ἔλθῃ ὁ νέος διευθυντής, νὰ σὲ μπάσω στὰ σηροτροφεῖα τῆς Ρώκ. Ἐκεῖ θὰ μπορέσῃς νὰ δημιουργήσῃς μιὰν ἀνεξαρτησία, καὶ νὰ δώσῃς ὕστερα στὴν ζωή σου, ὁποία προσωπικὴ κατεύθυνσι θέλεις...

Μὰ τὸ παιδί, προσηλωμένο στὴν ἰδέα του, ἀπάντησε, κακόκεφα:

— Ὄχι! Ὄχι! Βαρέθηκα πειά!

Βλέποντάς την σκεπτική, τὴν ἐβίασε:

— Ἔλα, πές μου τὴν ἀλήθεια! Τί ἔχεις στὸ μυαλό σου;

— Τίποτε! Θέλω νὰ μάθω.

— Τί;

— Ὅλα! Τὴν ζωή!

— Θὰ τὰ μάθῃς γρηγορώτερα ἀφ' ὅ,τι δὲν θέλεις, καὶ δὲν ἔχεις ἀνάγκη νὰ πᾷς γι' αὐτὸ στὴν κυρία Ὠμπρύκ. Ἡ ζωή; Ἄλλο τίποτε!... Ἂν τὰ βιβλία ποὺ σοῦ ἔδωσα δὲν σὲ φτάνουν γιὰ νὰ τὴν μάθῃς, θὰ σοῦ δώσω κι' ἄλλα! Ἔλα!

Τὴν ὡδήγησε εἰς τὸ σπίτι, πῆρε ἀπὸ τὰ ράφια τῆς κάμαράς του, γεμάτη ἀπὸ τὴν ἄνοστη μυρωδιὰ τῶν κουκουλιῶν, ἕνα βιβλίο, μὲ τσακισμένη ράχη.

— Διάβασε αὐτὸ πρῶτο, πρὶν σκεφθῇς γι' ἄλλο πρᾶγμα. Καὶ ξαναγύρισε νὰ μὲ ἰδῇς, ὅπως προσμένω.

Ἄνοιξε τὸ βιβλίο καὶ διάβασε τὸν τίτλο στὴν πρώτη σελίδα: Ἦταν τὸ «Π ὺ Μ π ο υ ί γ».

— Ἂν αὐτὸ τὸ βιβλίο δὲν σὲ κάνῃ νὰ συχαθῇς τὴν ζωὴ τῆς καμαριέρας, θὰ πῶ πῶς δὲν εἶσαι βαφτισιμιά μου!

VII

Τὴν ἄλλη Παρασκευή, ὕστερα ἀπ' τὸ γεῦμα, πήγαινε ἡ Σπῆ γιὰ δεκάτη φορὰ στὴν ἴδια μέρα, μὲ τὰ πανέρια περασμένα στὰ χέρια της, στὸ Σατὼ-Ρούζ, κουβαλῶντας ροδάκινα. Ὡρίμαζαν ὅλα μαζί, κι' ἦταν τόσο ὡραῖα ποὺ τὰ ζητοῦσαν πῶς καὶ πῶς. Μὰ ἦταν τὰ πανέρια τόσο βαρειά, ποὺ ἡ Σπῆ ἔστελνε στὸ διάβολο καὶ τὴν μητέρα της καὶ τὴν ἀδελφή της κι' ἀκόμη πειὸ πολύ, γιατὶ κι' ἡ δυό, συνεννοημένες, δὲν τὴν ἄφιναν σὲ χλωρὸ κλαδί. Ὡς κι' ὁ Λουΐζος, ποὺ εἶχε πάρει τὸ μέρος τους, ἔκανε κι' ἐκεῖνος τὸν ἀφέντη!

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψί της στὸ περιβόλι τοῦ Πακὼ — αὔριο δεκαπέντε! — εἶχε πολὺ συλλογισθῇ. Ὁ θεῖος της εἶχε καλὰ λογαριάσει, φέρνοντάς την στὸ φιλότιμο.. Μὰ κι' ἕνας ἄλλος λόγος τὴν ἔκανε νὰ μένῃ ἀκόμη στὴν Ὀλιβέττα. Ξεφορτώνοντας ἕνα κάρρο παλησιδερικά, ἔπεσε ὁ πατέρας της καὶ τσάκισε τὸ πόδι του... Παρατημένος ἀπὸ τὴν γυναῖκά του, ποὺ ἀντὶ νὰ τὸν προσέξῃ, τοῦ ἔστησε ἕνα τρομερὸ καυγά, γιὰ τὴν ἀπροσεξία του καὶ ἀπὸ τὸ γυιό του — τὸ «συνάφι», ὅπως τοὺς ἔλεγε, νοιώθοντας πῶς ἤθελαν νὰ τὸν βγάλουν ἀπὸ τὴν μέση — ὁ κακομοίρης κολλήθηκε στὴν Σπίριτα, ποὺ ἔνοιωθε πῶς τὸν ἀγαποῦσε, τὴν φώναζε διαρκῶς νὰ πάῃ κοντά του, στὸ κρεββάτι του, ποὺ τὸ γυψωμένο πόδι του τὸν κρατοῦσε καὶ πήγαινε νὰ σκάσῃ. Νὰ μὴν μπορῇ νὰ κουνηθῇ καὶ πρὸ πάντων νὰ μὴν μπορῇ νὰ πιῇ! Μὰ ἦταν δουλειὰ αὐτή; Ἔπρεπε νὰ κάθεται κοντά του καὶ νὰ τοῦ διαβάζῃ ἐφημερίδα.

Χωρὶς τὸ γλυκὸ χαμόγελο τοῦ ἀρρώστου —μποροῦσε νὰ τὸν ἐγκαταλείψῃ σὲ μιὰ τέτοια στιγμή;—θὰ τοὺς εἶχε παρατημένους ὅλους σύξυλους!

— Μεῖνε ἐδῶ, τῆς εἶχε πῇ χθές, ἀφοῦ τοῦ ὡμολόγησε πῶς εἶχε διάθεσι νὰ τὸ σκάσῃ... Κάμε σὰν κι' ἐμένα, κατεργάρα! Ὑπόμενε...

Μὰ ἂν ἐκεῖνος εἶχε συνειθίσει στὸ τέλος τὸ βαρὺ ἐκεῖνο ζυγό, αὐτή, μὲ τὰ νειᾶτα της καὶ τὴν ἐλεύθερη ζωὴ μπροστά της, τί λόγο εἶχε νὰ τὸν μιμηθῇ;

Τί νὰ κάνῃ; Νὰ παντρευόταν;... Κανένας ἀπὸ κείνους ποὺ τὴν ἐρωτεύονταν δὲν ἦταν γιὰ παντρειά.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ πέρασε ἀπὸ τὴ σκέψη της ἡ μορφὴ τοῦ Κώστα, μὲ τὰ σκυλίσια, παρακλητικὰ μάτια του, μὰ τόσο, ὅσο χρειαζόταν γιὰ νὰ τὴν ἀπορρίψῃ, χωρὶς συζήτησι. Ὁ Φραγκίσκος;... Προσπάθησε νὰ διώξῃ τὴν εἰκόνα του, μὰ ὁ ψαρᾶς τὴν τραβοῦσε. Ἔνοιωθε σ' αὐτὸν ὅλη τὴν διάθεσι τῆς ζωῆς. Τὸ κέφι του κι' ἡ ῥώμη του τῆς ἄρεσαν, μὰ νοιώθοντας πῶς δὲν μποροῦσε νὰ βασίζεται, πῶς δὲν ἦταν σίγουρος, δὲν ἤθελε νὰ ριψοκινδυνεύσῃ...

Ἡ ἰδέες, ποὺ ἀπὸ παιδὶ τῆς εἶχε βάλει στὸ μυαλὸ ὁ θεῖος της, τὸ αἴσθημα μιᾶς ἐσωτερικῆς ζωῆς, ἀνώτερης, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ κορμὶ κι' ὅμως δὲν συνταυτίζεται μαζί του, τὸ «πνεῦμα αὐτὸ τῆς ὕλης» ποὺ ἐβεβαίωνε ὁ θεῖος της τὴν ὕπαρξίν του καὶ πολεμοῦσε πάντα νὰ βρῇ τὸ μυστικό του, ἐνεργοῦσε μέσα της χωρὶς κι' αὐτὴ νὰ τὸ ξέρῃ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΑΡΟΥΛΗ
ΣΥΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ΤΑ ΑΡΙΣΤΑ ΚΑΠΝΑ ΔΖΕΜΠΕΛΙΩΝ-ΠΑΡΑΒΟΛΑΣ ΚΑΙ ΖΑΠΑΝΤΙΟΥ

ΚΑΙ ΑΛΛΟΤΕ, ΟΠΩΣ ΤΩΡΑ

ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΕΣ ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Ἕνας αἰφνιδιασμὸς εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ Κούζα.—Ὁ Φερδινάντος καὶ ἡ Βακαρέσκο.—Ἡ Κάρμεν Σύλβα καὶ ὁ Λοτί.—Ὁ ἄκαμπτος Κάρολος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. — Ἔτσι, λοιπόν, καθὼς μᾶς λένε, ὁ πρίγκηψ Κάρολος τῆς Ῥουμανίας ἐπιθυμεῖ νὰ ξεκαθαρίσῃ τὰς ἐρωτικάς του ὑποθέσεις καὶ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸ Βουκουρέστιον, ὡς καθ' ὅλα σεβαστὸς καὶ ἡμερωμένος βασιλεύς. Ἂν θὰ τὰ καταφέρῃ ἢ ὄχι, εἶνε ἄλλο ζήτημα. Καθ' ἣν στιγμὴν γράφομεν, οἱ ἄνευ στέμματος βασιλεῖς τῆς Ῥουμανίας, οἱ ἀδελφοὶ Βρατιάνο, λαμβάνουν παντὸς εἴδους μέτρα διὰ νὰ τοῦ φράξουν τὸν δρόμον. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ αἱ βασιλικαὶ ἐρωτικαὶ περιπέτειαι ἐπροκάλεσαν ἀνησυχητικὰς περιπλοκὰς εἰς τὴν ῥουμανικὴν πολιτικήν.

Πρὶν κληθῇ ἕνας γόνος τῆς οἰκογενείας τῶν Χοεντζόλλερν εἰς Ῥουμανίαν κατ' ἀρχὰς ὡς πρίγκηψ αὐτῆς καὶ κατόπιν ὡς βασιλεύς, ἡ χώρα ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ τῶν Ὁσποδάρων· καὶ ὁ Κούζας, ὁ τελευταῖος τῶν Ὁσποδάρων, ἐσημείωσε πολὺ περισσοτέρας ἐπιτυχίας ὡς ἐραστὴς παρὰ ὡς κυβερνήτης.

Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ (Κάρμεν Σύλβα)

Ἡ σκηνὴ τῆς καθαιρέσεώς του εἶνε χαρακτηριστικὴ τόσον τοῦ ἀνδρός, ὅσον καὶ τῶν πολιτικῶν ἠθῶν ποὺ ἐπεκράτουν τότε εἰς τὴν χώραν. Ἡ δυσαρέσκεια τοῦ λαοῦ καὶ τῶν διαφόρων ἰσχυρῶν παραγόντων ἐναντίον του, συνεχῶς ἐντεινομένη, κατέληξεν εἰς τὸν σχηματισμὸν μιᾶς μυστικῆς ὀργανώσεως, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἀπεφάσισαν νὰ προβοῦν εἰς τὴν βιαίαν ἐκθρόνισίν του. Μιὰ νύχτα, περασμένα μεσάνυχτα, οἱ συνωμόται εἰσέδυσαν εἰς τὸ ἀνάκτορόν του, ἐκτύπησαν τὴν θύραν τοῦ κοιτῶνος τοῦ Κούζα καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἀντελήφθησαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον ἐπήγαιναν νὰ ἐκθρονίσουν, ἐξηκολούθει μέχρι τῆς νυκτὸς ἐκείνης νὰ γράφῃ εἰς τὰ παληά του παπούτσια καὶ τὰς ἀπειλάς των καὶ τὰ κρατικὰ συμφέροντα, προτιμῶν ἀπείρως καὶ εἰς τὰς κρισιμωτέρας στιγμὰς νὰ παραδίδεται εἰς μίαν νέαν ἐρωτικὴν περιπέτειαν.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς συνωμότας περιέγραφεν ὡς ἑξῆς τὴν σκηνὴν πρὸς τὸν Μπῆττυ — Κίνγκστον, τὸν Ἄγγλον πολεμικὸν ἀνταποκριτήν: «Ἡ γυναῖκα ποὺ ἦτο μαζί του ἐκρύφθη πίσω ἀπὸ τὰ παραπετάσματα τοῦ κρεββατιοῦ καὶ — ἐνῷ ἡμεῖς συνωμιλούσαμεν μὲ τὸν ἡγεμόνα — κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν πόρτα, ξυπόλυτη καὶ μὲ τὰ νυκτικά της καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν πρὸς τὸν δρόμον. Δὲν τὴν ἠμποδίσαμεν. Ἀνῆκεν εἰς μεγάλην οἰκογένειαν καὶ κατεῖχεν ὑψηλὴν θέσιν, ἐσυγγένευε δὲ καὶ συνεδέετο μὲ τοὺς περισσοτέρους μας. Ὁ Κούζας μᾶς ἠρώτησε τί ἠθέλαμεν· κι' ἐμεῖς τοῦ εἴπαμεν, ὅτι ἡ χώρα δὲν τὸν ἤθελε πλέον καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ φύγῃ.»

Ὁ Πιὲρ Λωτὶ

Ἔτσι κι' ἔφυγε· καὶ ὁ Μπῆττυ - Κίνγκστον μᾶς λέγει τί ἐπηκολούθησεν:

«Ἐγκατεστάθη εἰς ἕνα προάστειον τῆς Βιέννης. Ἐνοικίασε δυὸ σπίτια, ἀπέναντι σχεδὸν τὸ ἕνα τοῦ ἄλλου. Στὸ ἕνα ἡ σύζυγός του, μιὰ ἁγία γυναῖκα, τῆς ὁποίας ὁ γάμος μετ' αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἄτεκνος, ἔζουσε μακρυὰ ἀπὸ τὸν κόσμον. Εἰς τὸ ἄλλο κατώκει ἡ μητέρα τῶν δύο υἱῶν του — ἡ ἡρωῒς τῆς προαναφερθείσης περιπετείας — μὲ τὴν ὁποίαν ἐπερνοῦσε τὸν περισσότερον καιρόν του. Μετὰ τὸν θάνατόν του ἡ σύζυγός του υἱοθέτησε τὰ δυὸ παιδιά.»

* * *

Αὐτὰ συνέβαιναν τότε· κατόπιν ἐκλήθη νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Κούζαν ὁ πρίγκηψ Κάρολος, ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ῥουμανίας. Ἡ ἐπιρροὴ τοῦ νέου ἡγεμόνος ἐφάνη πρὸς στιγμὴν ὅτι μετέβαλεν ἄρδην τὴν ἀτμοσφαῖραν τῆς ῥουμανικῆς αὐλῆς καὶ τῆς πολιτικῆς. Ἦτο αὐστηρὸς καὶ ἄκαμπτος χαρακτήρ, θεωρῶν ὡς ἀνόητον κάθε αἰσθηματικότητα καὶ θεωρῶν ὡς ἀσυγχώρητον τὴν ἐκδήλωσιν ἐρωτικῆς ἀδυναμίας ἐκ μέρους οἱουδήποτε μέλους τῆς οἰκογενείας του. Κυρία ὁδηγὸς τῶν πράξεών του ἦτο ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ βασιλικὴ ὑπερηφάνεια. Εἰς τὰ μάτια τοῦ κόσμου ἦτο ὁ εὐτυχὴς σύζυγος τῆς πριγκηπίσσης Ἐλισάβετ τοῦ Βήδ, ἡ ὁποία ἀπέκτησε φιλολογικὰς δάφνας ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τῆς Κάρμεν Σύλβας.

Ἡ ἀτροφία ὅμως τῆς αἰσθηματικῆς πλευρᾶς τοῦ χαρακτῆρός του ἀνεπληροῦτο ἀπὸ τὴν αἰσθηματικὴν ὑπερτροφίαν τοῦ ἀνεψιοῦ του, τὸν ὁποῖον υἱοθέτησεν ὡς διάδοχόν του, μὴ ἔχων δικά του παιδιά. Ἐπίσης τὸν ἀντιαισθηματισμόν του δὲν συνεμερίζετο καὶ ἡ σύζυγός του. Ἡ Κάρμεν Σύλβα δὲν ἦτο γυναῖκα τῶν ψυχρῶν ὑπολογισμῶν καὶ τῆς καταπνίξεως τοῦ αἰσθήματος ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ ἢ ἄλλου συμφέροντος. Ἀγαποῦσε τοὺς ἐρωτευμένους, ὅπως λέει μιὰ ἀγγλικὴ παροιμία ὅτι «ὅλος ὁ κόσμος ἀγαπᾷ ἕναν ἐρωτευμένο». Ἡ εὐτυχία δύο ἐραστῶν τὴν ἔκανεν εὐτυχισμένη· καὶ τῆς ἄρεσε νὰ γίνεται ἡ ἐξομολογήτρια τῶν ἐκμυστηρεύσεών των.

Ὅταν λοιπὸν ἔμαθεν ὅτι ὁ ἀνεψιός της, ὁ μέλλων βασιλεὺς Φερδινάνδος, εἶχε συνδεθῇ ἐρωτικῶς μὲ μίαν ἀπὸ τὰς ἐπὶ τῶν τιμῶν δεσποινίδας — τὴν δίδα Ἑλένην Βακαρέσκο, τὴν σημερινὴν θερμόαιμον καὶ αἰσθηματικὴν ἀντιπρόσωπον τῆς Ῥουμανίας εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Διεθνοῦς Πνευματικῆς Συνεργασίας, δὲν εἶδε τὸν λόγον, διὰ τὸν ὁποῖον οἱ δύο ἐρασταὶ δὲν ἠμποροῦσαν νὰ πανδρευθοῦν καὶ νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι.

Ἦτο ὅμως ἡ μόνη σχεδόν, ἡ ὁποία ἠνόει τὰς σχέσεις των. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισεν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἦτο διατεθειμένος νὰ προσμειδιάσῃ πρὸς τοὺς δύο νέους· ἀλλὰ τὸ μειδίαμά του μετ' ὀλίγον μετεβλήθη εἰς συνοφρύωμα, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν μιᾶς ζηλοτύπου ῥουμανικῆς καμαρίλλας. Κι' ἐπάτησε πόδι.

Ὁ Φερδινάνδος ἀνεστέναξεν ὡς ἐραστής, ἀλλ' ὑπήκουσεν ὡς ἀνεψιός. Ἡ δὶς Βακαρέσκο ἀπηλλάγη τῶν ἐν τῇ αὐλῇ καθηκόντων της καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Βενετίαν· καὶ τὸ σκάνδαλον περιεπλάκη ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ μέρος τῆς Κάρμεν Σύλβα εἰς τὴν βασιλικὴν ἔριδα ἐπῆρεν ὁ διάσημος Γάλλος μυθιστοριογράφος Πιὲρ Λοτί, εἰς τὸν κολοφῶνα τότε τῆς φήμης του.

* * *

Ἡ βασίλισσα τὸν εἶχε προσκαλέσει εἰς τὴν Ῥουμανίαν, λόγῳ τοῦ θαυμασμοῦ της πρὸς τὸ ἔργον της. Ἀπὸ τὴν συνάντησίν των ἐγεννήθη μιὰ βαθειὰ αἰσθηματικὴ φιλολογικὴ φιλία. Τὴν διακοπὴν τῶν σχέσεών των —ἡ ὁποία οὐδόλως συνεπήγαγε καὶ διάρρηξιν τῆς φιλίας των — περιέγραφεν ὡς ἑξῆς ἡ Κάρμεν Σύλβα εἰς μίαν ἀπὸ τὰς φίλας της ἡ ὁποία ἔφερε κατόπιν τὴν ἱστορίαν εἰς τὴν δημοσιότητα ἀπὸ τῶν σελίδων τῆς παρισινῆς «Ρεβὺ ντὲ Φράνς»:

«Ὁ Λοτὶ ὑπῆρξεν ὁ ἀκούσιος μάρτυς αὐτῆς τῆς ἐρωτικῆς ἱστορίας καθὼς καὶ τοῦ ἠθικοῦ μαρτυρίου, τὸ ὁποῖον διῆλθον ἐξ αἰτίας αὐτοῦ. Ἔκπληκτος πρὸ τῆς ἀδικίας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξα τὸ θῦμα καὶ τῶν φανταστικῶν ψευδῶν, τὰ ὁποῖα ἡ ἀνθρωπίνη κακοήθεια εἶχεν ἐπινοήσει περὶ ἐμέ — τὸ ἐπιεικέστερον ἐξ αὐτῶν ἦτο πῶς ἤμουν τρελλή — ἔγραψεν, εὐθὺς μόλις ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν ὡραιοτέραν συνηγορίαν ὑπὲρ ἑνὸς ἀθῴου ποὺ ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε. Τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς, ὑπὸ τὸν τίτλον «Κάρμεν Σύλβα», περιέχει τὴν ἐπιεικεστέραν καὶ κολακευτικωτέραν προσωπογραφίαν ποὺ ἐγράφη ποτὲ δι' ἀνθρώπινον ὄν.

«Ἡ δημοσιότης, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὸ συμβάν, ὅπερ εἶχε προκαλέσει τόσην ταραχὴν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βουκουρεστίου, διαδιδόμενον κατ' ἀρχὰς κρυφίως, ἀλλὰ κατόπιν ἰδὸν τὸ φῶς εἰς τὰς στήλας τῶν μεγάλων ἐφημερίδων τῶν ξένων πρωτευουσῶν, ἐστενοχώρησε μεγάλως τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Κάρολον, συνεπείᾳ δὲ ῥητῆς διαταγῆς του ἠναγκάσθην νὰ διακόψω τὰς σχέσεις μου μὲ τὸν φίλον μου. Αὐτὸς εἶνε ὁ λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἰδῶ οὔτε μίαν γραμμὴν ἰδικήν του χειρόγραφον ἢ τυπωμένην ἀπὸ εἰκοσαετίας καὶ πλέον.»

Διατί ἡ ὀργὴ τοῦ Καρόλου ἐκράτησε τόσον πολύ; Διατί καμμιὰ παράκλησις, καμμιὰ βεβαίωσις δὲν ἠμπόρεσε ποτὲ νὰ τὸν πείσῃ νὰ ἄρῃ τὴν ἀπαγόρευσίν του ἐπὶ τῆς φιλίας τῆς Κάρμεν Σύλβα διὰ τὸν Λοτί; Μόνον μιὰ ἐξήγησις εἶνε ἀληθοφανής: διότι ἐπίστευεν, ὅτι ἡ βασίλισσα ἠγάπα τὸν Λοτὶ περισσότερον ἀπὸ αὐτόν. Ὑπάρχουν ἄλλως τε μερικὰ λόγια της πρὸς τὴν ἔμπιστόν της, τὰ ὁποῖα δίδουν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ ὑποψία τοῦ βασιλέως δὲν ἦτο ἐντελῶς ἀστήρικτος. Τὴν ἡμέραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἑβδομηκοστῆς δευτέρας ἐπετείου της, ἔλεγε:

«Στείλετε στὸν Λοτὶ αὐτὴν τὴν φωτογραφίαν μου. Ἴσως τὰ μάτια του, ὅταν ἀτενίσουν τὸ ῥυτιδωμένον αὐτὸ πρόσωπον, θὰ τοῦ ξαναφέρουν στὴν μνήμη μιὰν ἄλλην εἰκόνα μου, ὅπως ἤμουν ὅταν ἦτο ὁ ξένος μου καὶ ὅπως μὲ εὗρηκεν ἕνα πρωῒ — εἶχα καὶ τότε τὰ γενέθλιά μου — περικυκλωμένη ἀπὸ τὰ ἴδια λουλούδια καὶ τὰ ἴδια συγχαρητήρια. Ὅλα τὰ ἄλλα εἶνε ὅπως ἦσαν. Μόνον ἐγὼ ἄλλαξα. Καὶ αὐτὸ συνέβη πρὸ εἴκοσι χρόνων.»

Τ. Α. Μ.

ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΟΥ ΦΙΛΜ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ;

Τρεῖς μεγάλοι κολοσσοὶ τῆς ὀθόνης, ἡ Ἐλισσάβετ Μπέργκνερ, ὁ Ἔμιλ Γιάννιγκς καὶ ὁ Κόνρατ Φάϊτ, γνωστοὶ καὶ ἀγαπητοὶ καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν, ἀνέλαβαν νὰ ἐξετάσουν εἰς τὸ μεγάλο φίλμ τῆς «Παν—Φίλμ» τὸ αἰώνιον πρόβλημα. Π ο ι ὸ ς φ τ α ί ε ι, ὅταν σ' ἕνα ζευγάρι, μπαίνει κι' ἕνας τρίτος; Κι' ὅταν στὸ πρᾶγμα αὐτό, ποὺ συνήθως ἀποτελεῖ κωμῳδίαν, τὰ πράγματα χαλοῦν, ποιὸς φταίει; Ὁ σύζυγος, ἡ σύζυγος ἢ ὁ τρίτος;

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ὡραίας αὐτῆς ταινίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ἔμιλ καὶ ἡ Ἐλισσάβετ, πλούσιοι ἀστοί, ἔζουσαν εὐτυχισμένοι, διότι, ἡ εὐτυχία γιὰ πολλοὺς ἀνθρώπους, συνίσταται εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν μικροεπιθυμιῶν των, χωρὶς ν' ἀναζητοῦν ὅπως οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ ῥωμαντικοὶ μυθιστοριογράφοι, τὴν εὐτυχία στὰ σύννεφα.

Τὸ εὐτυχισμένο ὅμως αὐτὸ ζευγάρι, δὲν ἦτο φτειαγμένο γιὰ νὰ συνεννοηθῇ ἀπολύτως μεταξύ του. Ἡ Ἐλισσάβετ ἦτο ἕνα μικρὸ πλάσμα ντελικάτο, γεμάτο πόθους, μὲ τὴν καρδιὰ γεμάτη ἀπὸ ἕνα ἐπικίνδυνο ἰδεῶδες, τὴν ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ ὄνειρα, ποὺ ἔφερε στὸν γάμο σὰν ἕνα μπουκέττο ἀπὸ σπάνια λουλούδια. Ὁ Ἐμίλιος, ἦτο ὁ τύπος τοῦ καλοῦ συζύγου, μιᾶς ἁπλῆς ψυχῆς, ποὺ ἱκανοποιοῦσε ἡ ἐκτέλεσις τοῦ καθημερινοῦ του καθήκοντος, χωρὶς ὄνειρα καὶ χωρὶς μεγάλα σχέδια. Ἀγαποῦσε τὴν γυναῖκά του, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ ἀπασχολῆται μὲ τὴς δουλειές του, καὶ ν' ἀπασχολῆται ἴσως πολύ. Ἡ σκέψις του ἄλλως τε αὐτή, δὲν ἦτο ἐγωϊστική. Ἀπασχολούμενος μὲ τὴς δουλειές του, ἤθελε νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέραν εὐμάρειαν στὴν γυναῖκά του. Ὁ Τρίτος, παρενέβη κατὰ φυσικὴν συνέπειαν. Ἦτο ἕνας τρίτος, διανοούμενος, ὁ ὁποῖος ἐλυπεῖτο βλέποντας ἕνα πλάσμα τόσο ντελικάτο καὶ μορφωμένο, στὰ χέρια ἑνὸς καλοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ ἀνικάνου νὰ τὸ καταλάβῃ, καὶ ἀνέλαβε νὰ δώσῃ στὴν γυναῖκα ἐκείνη τὴν πνευματικὴ ἀπόλαυσι ποὺ δὲν τῆς ἔδινε ὁ σύζυγός της.

Τὸ πρῶτο αὐτὸ αἴσθημα γρήγορα ἔδωσε τὴν θέσι του σὲ ἄλλο, καὶ δὲν ἦτο πειὰ ὁ καλὸς φίλος ἁπλῶς, ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀγαποῦσε κι' ἔννοιωθε ὅτι ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἦτο ἕτοιμη νὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Αἱ τύψεις του ἀπέναντι τοῦ συζύγου κατεσιγάσθησαν ἀμέσως, διότι ἐνόμιζεν ὅτι ἕνας τόσον πεζὸς ἄνθρωπος σὰν τὸν Ἐμίλ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑποφέρῃ, κι' ὅτι τὸ θῦμα ἦτο ἡ Ἐλισσάβετ, θῦμα τῆς μετριότητος τῆς ἀστικῆς ζωῆς, ποὺ ὁ Κόνρατ, ὁ Τρίτος, ὁ διανοούμενος, ἐθεωροῦσε φρικτὸν μαρτύριον γιὰ τὴν ντελικάτη της ψυχή.

Μὲ τὴν ἔμμονο αὐτὴ ἰδέα τῆς ἀπολυτρώσεως τῆς Ἐλισσάβετ, τὴν πιέζει, τὴν καταδιώκει, μὲ ὅλην τὴν εὐστροφίαν τοῦ πνεύματός του, τὴν γοητεύει, τὴν κατακτᾷ καὶ τὴν πρώτη φορὰ ποὺ ἑνώνονται τὰ χείλη τους, νοιώθει ἐκείνη πῶς εἶνε ὁλόκληρη δική του, γιὰ πάντα δική του, καὶ τὴν στιγμὴ ποὺ τῆς ζητεῖ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, τὰ θυσιάζει ὅλα καὶ δὲν διστάζει νὰ τὸ κάμῃ. Δὲν παύει ὅμως νὰ ἔχῃ στοργὴ γιὰ τὸν ἄνδρα ποὺ φέρει τὸ ὄνομά του, ἀλλὰ κι' αὐτὴ τὸν νομίζει ἀνίκανον γιὰ βαθειὰ αἰσθήματα, γιὰ μιὰ βαθειὰ λύπη ἀπὸ ἕνα χαμένον ἔρωτα.

Καὶ ὅμως εἶνε γελασμένη. Ὁ Ἐμίλ, ὁ πεζὸς Ἐμίλ, ἦτο πολὺ πειὸ ὀξυδερκὴς ἀφ' ὅ,τι δὲν φαντάζεται, κι' ἔνοιωσε ἀμέσως ὅτι ἡ συχνὲς ἐπισκέψεις τοῦ Κόνρατ στὸ σπίτι του, δὲν ἦταν γι' αὐτόν. Ἔνοιωσε ἐπίσης ὅτι ἡ Ἐλισσάβετ, ἔνοιωθε κάτι περισσότερο ἀπὸ φιλία, γιὰ τὸν συγγραφέα, κι' ἡ χαρά της ὅταν τὸν ἔβλεπε εἶχε βαθύτερα αἴτια.

Διερωτᾶται μὲ ἀγωνία ποῦ θὰ φθάσουν τὰ πράγματα κι' ἂν δὲν ἔπρεπε νὰ ἐπέμβῃ, εἶνε ὅμως ἄτολμος κατὰ βάθος, καὶ φοβᾶται μήπως γελιέται καὶ προσβάλῃ τὴν Ἐλισσάβετ. Ἦτο πολὺ καλὸς καὶ πολὺ εὔπιστος ταὐτοχρόνως, ἀντιλαμβάνεται δὲ ὅτι αἱ ὑπόνοιαι του ἦσαν ἀληθεῖς, τὴν ἡμέρα ποὺ ἡ Ἐλισσάβετ τὸν ἐγκαταλείπει.

Τὴν μεγάλη αὐτὴ ἀπόφασι τὴν παίρνει ἡ Ἐλισσάβετ μιὰ ἡμέρα, ἀπὸ μιὰ ἀσήμαντη λεπτομέρεια, ἕνα ἀπὸ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα κωμικὰ πραγματάκια, ποὺ σὲ μιὰ κρίσιμο στιγμὴ παίρνουν μιὰ ἐξαιρετικὴ σημασία. Ὁ Ἐμίλ, ποὺ σκέπτεται διαρκῶς νὰ τῆς φανῇ εὐχάριστος, τῆς φέρνει μιὰ μέρα, ἕνα κουτὶ μὲ πτὶ—φούρ. Ὕστερα ἀπὸ πέντε λεπτὰ ἔρχεται ὁ Κόνρατ μὲ ἕνα μπουκέττο τριαντάφυλλα. Τὰ πτὶ—φοὺρ καὶ τὰ τριαντάφυλλα συμβολίζουν στὰ μάτια τῆς Ἐλισσάβετ τοὺς δύο ἐκείνους διαφορετικοὺς ἀνθρώπους. Πετᾷ τὰ πτὶ—φοὺρ σ' ἕνα συρτάρι, καὶ φεύγει μ' ἐκεῖνον ποὺ τῆς ἔφερε τὰ τριαντάφυλλα.

Ὁ φτωχὸς σύζυγος παραφρονεῖ. Δὲν ἦταν ποτέ του ψυχολόγος. Ἔκανε πάντοτε τὸ ἀντίθετο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἔκρινε. Τὴν πρώτη βραδυά, ποὺ σ' ἕνα χορὸ ἡ Ἐλισσάβετ συναντᾷ τὸν Κόνρατ καὶ χόρεψε ὅλο τὸ βράδυ μαζύ του, ὁ Ἐμίλ, δὲν βρῆκε τίποτε καλύτερο γυρίζοντας, παρὰ ν' ἀγκαλιάσῃ βάναυσα τὴν γυναῖκά του καὶ νὰ τῆς ἀποδείξῃ ὅτι εἶχε ὅλα τὰ δικαιώματα ἀπάνω της, κι' ὅτι ἦταν δική του!

Τὴν ἡμέρα τῆς φυγῆς, φαίνεται ἀκόμα πειὸ ἀδέξιος. Μὲ μερικὰ τρυφερὰ λόγια καὶ δείχνοντας τὸν βαθὺ καὶ εἰλικρινῆ πόνο του, θὰ ἠμποροῦσε ἴσως ἀκόμη νὰ συγκρατήσῃ τὴν Ἐλισσάβετ. Ἀντὶ αὐτοῦ τὴν ἀπειλεῖ, τραβᾷ τὸ πιστόλι, καὶ ἡ Ἐλισσάβετ παίρνει ὕφος ἡρωΐδος μυθιστορήματος, ἕτοιμη νὰ κάμῃ κάθε ἀνοησία. Βρίσκει ὅτι ὁ Ἐμὶλ εἶνε τέρας, ὅτι αὐτὴ εἶνε μάρτυς, δὲν συγκινεῖται οὔτε ἀπὸ τὰς παρακλήσεις, οὔτε τὰς ἀπειλάς, καὶ τὸ ἴδιο βράδυ ἀφίνει τὸ σπίτι της καὶ πηγαίνει νὰ ζήσῃ μὲ τὸν Κόνρατ.

Ἡ πρῶτες ἡμέρες περνοῦν μὲ τὴν μέθη τῆς ἀγάπης, μὲ τὰ ὄνειρα τῆς νέας ζωῆς, μὲ σχέδια, δίπλα στὸν ἄνδρα ποὺ τῆς ἔμαθε τὴν ἀγάπη καὶ ποὺ τοῦ ἔχει δοθῇ ψυχῇ τε καὶ σώματι. Μὰ εἶνε γελασμένη, γιατὶ ἐνῷ αὐτὴ τοῦ παραδίδεται ὁλόκληρη, δὲν συλλογίζεται παρὰ αὐτὸν μονάχα, ὁ Κόνρατ, βλέπων πῶς ἡ ἱστορία παίρνει μεγάλες διαστάσεις, ἀρχίζει νὰ μαζεύεται καὶ νὰ ὑποχωρῇ. Δὲν εἶχε λογαριάσει τὰς συνεπείας τῆς φυγῆς τῆς Ἐλισσάβετ καὶ μετανοεῖ γιὰ τὴν ἀπρονοησία του. Βέβαια τὴν ἀγαπᾷ ἀκόμη, ἀλλὰ θὰ προτιμοῦσε νὰ ἦταν ἀκόμη στὸ σπίτι της, ἀνεύθυνος γιὰ τὴν ἐξημμένη αὐτὴ ψυχή!

Ἀπομακρύνεται σιγὰ—σιγὰ ἀπὸ τὴν ἔνοχο, καὶ δείχνεται ὁλοένα καὶ πειὸ ψυχρὸς μαζί της. Μὲ μιὰ θέλησι ὠμή, κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ πάψῃ νὰ τὸν ἀγαπᾷ καὶ τὴν μισεῖ γιατὶ ἐκείνη ἐξακολουθεῖ. Προσπαθεῖ νὰ τὴν πείσῃ ὅτι ὁ Ἐμὶλ τὴν ἀγαπᾷ ἀκόμη, ὅτι ἔχει ἕνα παιδί, κι' ὅτι ἂν ἤθελε, ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της εἶνε ἀκόμη ἀνοικτή, φθάνει μόνον νὰ ξαναγυρίσῃ καὶ νὰ κτυπήσῃ.

Βλέπων ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ θέλῃ νὰ καταλάβῃ, μιὰ μέρα, χωρὶς καμμιὰ τύψι χωρὶς καμμιὰ λύπη, διακόπτει τὰς σχέσεις μαζύ της.

Αὐτὸ εἶνε τὸ τελευταῖο κτύπημα γιὰ τὴν Ἐλισσάβετ. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔστησε τόσο ψηλά, ποὺ ἐθυσίασε ὅλα γι' αὐτόν, ποὺ ἀγάπησε τόσο, τὴν εἶχε βαρεθῆ! Τὸ πρᾶγμα ἦτο τόσον ὀδυνηρόν, ποὺ χωρὶς νὰ συζητήσῃ, χωρὶς νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν ἑαυτόν της, φεύγει.

Βλέπει πῶς δὲν τῆς μένει παρὰ, θάνατος· καὶ διευθύνεται πρὸς τὸ ποτάμι, ἀλλὰ τὴν τελευταία στιγμὴ δειλιάζει, καὶ φοβᾶται τὸν θάνατο. Θυμᾶται τότε τὰ λόγια τοῦ Κόνρατ. Ἂν εἶνε ἀλήθεια πῶς ὁ Ἐμὶλ τὴν ἀγαπᾷ ἀκόμη καὶ θὰ μποροῦσε νὰ τὴν συγχωρήσῃ; Ὅλα ὅσα εἶχαν γίνει δὲν ἦταν λιγάκι καὶ δικό του σφάλμα γιατὶ δὲν μπόρεσε λιγάκι νὰ τὴν καταλάβῃ; Μὲ τὴν ἐλπίδα αὐτὴ ξαναγυρνᾷ στὸ παληό της σπίτι.

Μὰ ἦταν πολὺ ἀργά. Ὁ Ἐμὶλ πολὺ καιρὸ τὴν εἶχε κλάψει κι' ἦταν ἕτοιμος νὰ τὴν δεχθῇ στὴν ἀγκαλιά του ἂν ξαναγύριζε. Στὸ τέλος μιὰ ἄλλη γυναῖκα τοῦ εἶχε χαμογελάσει καὶ τὸν ἔκανε νὰ λησμονήσῃ τὴν ἄπιστη. Δὲν εἶχε πειὰ θέσι οὔτε στὴν καρδιά του, οὔτε στὸ σπίτι του.

Ἀπελπισμένη τότε τελειωτικά, κουρέλι, μὴ προσμένοντας τίποτε ἀπὸ τὴν ζωή, κι' ἀπὸ τὸν κόσμο, ξαναπαίρνει τὸν δρόμο τοῦ ποταμιοῦ.

Π ο ι ὸ ς φ τ α ί ε ι; Ὁ πεζὸς σύζυγος;

Ἡ γυναῖκα ποὺ διψοῦσε γιὰ τρυφερότητα;

Ὁ ἐγωϊστὴς καὶ ἐπιπόλαιος καὶ σκληρὸς τρίτος; Ἡ ζωὴ καὶ μόνη ἡ ζωή!

Ὁ Φάϊτ, ὁ Γιάννιγκς καὶ ἡ Μπέργκνερ

Εἰς τὸ «Ποιὸς φταίει;»

Ὁ Ῥαμὸν Νοβάρρο καὶ ἡ Ἀλίκη Τέρρυ εἰς τὸν «Μπὲν-Χοὺρ»

ΡΑΜΟΝ ΝΟΒΑΡΟ

Ὁ Ῥαμὸν Νοβάρο, ὁ ἐφάμιλλος τοῦ πολυθρηνήτου Βαλεντίνο, ἀφοῦ εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων του ἐμφανίσεων κατέκτησε τὸ κοινὸν καὶ ἀνηγορεύθη «ἀστὴρ» ἀσυζητητί, πρόκειται νὰ ἐμφανισθῇ καὶ ὡς διάσημος τενόρος. Ἔχει πράγματι ἐξαιρετικὴν φωνήν, καὶ ὅπως λέγει τὸ μουσικὸν περιοδικὸν «Μιούζικαλ Ἀμέρικα», «θὰ ἀποβῇ εἷς ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους τενόρους».

Τελευταίως ἔδωσεν εἰς τὸ Λὸς—Ἄντζελος ἓν μικρὸν κονσέρτο ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἅμα δὲ λήξῃ τὸ συμβόλαιόν του μὲ τὴν «Μέτρο Γκόλντουϊν» θ' ἀρχίσῃ περιοδείαν μουσικὴν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον.

Τὸν Ῥαμὸν Νοβάρο, πρόκειται νὰ ἴδωμεν ἐν Ἀθήναις προσεχῶς εἰς μίαν ἀπὸ τὰς τελευταίας του δημιουργίας, εἰς τὸν «Μπὲν Χοὺρ».

ΛΑΟΥΡΑ ΛΑ ΠΛΑΝΤ

Ζοῦσε μιὰ φορὰ στὸν Καναδᾶ μιὰ οἰκογένεια, ποὺ ὅπως πάρα πολλές, δὲν τὰ κατάφερνε περίφημα. Ὁ πατέρας ἦτο χοροδιδάσκαλος, ἀλλὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμη βγῇ ἡ τζάζ—μπάντ, δὲν ἦτον πολλοὶ οἱ τρελλοὶ ποὺ περνοῦσαν τὴς ὧρές των, χορεύοντας σὰν δαιμονισμένοι στὰ παρκέττα τῶν ντάνσιγκ, κι' οἱ χοροδιδάσκαλοι δὲν ἦταν ἐξαιρετικὰ ἐπίζηλο ἐπάγγελμα.

Κάθε μέρα ἡ μικρή μου κόρη περνοῦσε ἀπὸ τὸ «σχολεῖο» τοῦ μπαμπᾶ, κι' ἔρριχνε μιὰ ἐρωτηματικὴ ματιά, μὰ πολὺ σπάνια ὁ μπαμπᾶς ἀπαντοῦσε:

— Ναί! εἶχα ἕνα μάθημα σήμερα!

Ἡ μικρὴ τότε πηδοῦσε ἀπὸ χαρά, ἔπαιρνε τὰ χρήματα ποὺ τῆς ἔδινε ὁ πατέρας, κι' ἐγύριζε στὸ σπίτι φωνάζοντας:

— Μαμᾶ! Σήμερα θὰ φᾶμε!

Πολλὲς ὅμως φορὲς ἡ χαρούμενη φωνὴ δὲν ἀκουγόταν, καὶ ἡ μικρούλα ἔζουσε μονάχα μὲ τὰ ὄνειρά της.

Νὰ παίξῃ στὸν κινηματογράφο! Τὰ ὄνειρα ἂν ἱκανοποιοῦν τὴν καρδιά, δὲν ἱκανοποιοῦσαν δυστυχῶς καὶ τὸ στομάχι! Εἰς ἡλικίαν δέκατεσσάρων ἐτῶν παρουσιάσθη εἰς τὸν ῥεζισσὲρ ἑνὸς στούντιο, καὶ ἐζήτησε νὰ προσληφθῇ ὡς βωβὸν πρόσωπον, ἀλλὰ τὴν εὗρῆκαν, παρὰ τὴν νηστεία της, πολὺ παχειά. Ἄρχισε τότε τὴν γυμναστική, καὶ μετὰ δύο μῆνας παρουσιάσθη καὶ πάλιν, ἔγινεν ἀμέσως δεκτὴ καὶ ἡ σταδιοδρομία της ὑπῆρξε λαμπρά, χάρις εἰς τὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ διευθυντοῦ της. Τῆς ἐνεπιστεύθησαν μερικοὺς μικροὺς ῥόλους, καὶ σὲ λιγάκι ἡ πεινασμένη μικρούλα ἐβγῆκε «ἀστέρι» μεγάλο στὸ κινηματογραφικὸ στερέωμα. Ἔπαιξε τὴν «Μὶς Φλέρτ», τὸν «Ἔρωτα Πριγκήπων», τὴν «Σύγχρονη Γυναῖκα», τὸ «Ῥῖγος τοῦ Θανάτου» καὶ πολλὰ ἄλλα.

Ἡ μεγάλη της ἐπιτυχία εἶνε ἰδίως ἡ κωμῳδία. Τὸ πρόσωπό της κατέχει τὸ δῶρον μιᾶς μοναδικῆς εὐκινησίας. Μὲ τελείως αὐθόρμητον ταλέντο, κατορθώνει νὰ διερμηνεύῃ, δι' ἁπλῶν συσπάσεων τοῦ προσώπου της, ὅλα τὰ συναισθήματα, καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ τὴν θεωροῦν ἐφάμιλλον τῆς Πόλας Νέγκρι.

Ἡ τελευταία της ἐμφάνισις, εἶνε μιὰ χαριτωμένη κωμῳδία τῆς Οὐνιβέρσουλ—Φίλμ, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκθέσατέ με». Εἰς τὴν ταινίαν αὐτήν, κατὰ τοὺς κριτικοὺς τῶν κινηματογραφικῶν περιοδικῶν, ἡ Λάουρα λὰ Πλὰντ εἶνε ὑπέροχος.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

Τὸ Βρεττανικὸν Μουσεῖον ἠγόρασεν ἀπὸ τὴν «Παραμάουντ» ἓν ἀντίτυπον τοῦ φίλμ, τὸ ὁποῖον ὁ ταγματάρχης Κοῦπερ καὶ ὁ Ἔρνεστ Σέδσακ τῇ ἐντολῇ αὐτῆς «ἐγύρισαν» εἰς τὸ Σιάμ.

Τὸ φίλμ αὐτὸ μὲ τὸν τίτλον «Τσάγκ» περιλαμβάνει τὴν ζωὴν τῶν ἀγρίων ζώων εἰς τὰ παρθένα δάση τοῦ Σιάμ, καὶ εἶνε μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδός του. Φυσιολόγοι παραστάντες κατὰ τὴν προβολὴν αὐτοῦ ἐνεθουσιάσθησαν τόσον, καὶ ἐπρότειναν τὴν ἀγορὰν αὐτοῦ, διότι πλεῖστα ἐκ τῶν φωτογραφηθέντων σπανίων ζώων δὲν θὰ ὑφίστανται μετὰ πεντηκονταετίαν ἀσφαλῶς.

Ἡ ταινία αὐτή, ἐγκεκλεισμένη ἐντὸς λευκοσιδηροῦ κυτίου, δὲν θ' ἀνοιχθῇ παρὰ μετὰ 50 ἔτη, ἀποτελοῦσα πραγματικῶς πολύτιμον τεκμήριον διὰ τοὺς ζωολόγους τοῦ μέλλοντος.

* * *

Εἶνε βεβαίως γνωστὸν ὅτι πολλαὶ σκηναὶ τῶν ἔργων, κατὰ τὴν λῆψιν αὐτῶν ἐπαναλαμβάνονται πλειστάκις, μέχρις ὅτου ὁ σκηνοθέτης ἱκανοποιηθῇ τελείως ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσίν των.

Τὸ ῥεκὸρ ὅμως τῆς ἐπαναλήψεως τὸ ἔχει ἡ Μάε Μούρραιη εἰς ἕνα φίλμ τῆς «Μετρο-Γκόλντουϊν συνεπείᾳ βλάβης τῆς μηχανῆς.

Εἰς τὸ φίλμ αὐτὸ ὑποδύεται μίαν χορεύτριαν, ἡ ὁποία εἰς μίαν σκηνὴν χορεύει μὲ τὴν ἄκραν τῶν δακτύλων. Ἡ σκηνὴ λοιπὸν αὐτὴ ἐπανελήφθη τριάντα φορὲς κατὰ συνέχειαν καὶ ὑπελογίσθη ὅτι ἡ ἀτυχὴς Μάε Μούρραιη ἐχόρεψε στὴν ἄκραν τῶν δακτύλων της ἐπὶ τρία ὁλόκληρα χιλιόμετρα!

* * *

Ὁ μικροσκοπικὸς Κλὸ-κλό, ὁ υἱὸς τοῦ γνωστοῦ σκηνοθέτου Ἀλφρέδου Μασέν, εὑρίσκεται τώρα εἰς τὸ Βερολῖνον, ὅπου πρόκειται νὰ παίξῃ εἰς ἓν μεγάλο φίλμ μὲ τοὺς Μαζουδιάν, Ντόλυ Γκρέϋ, Ζὰν Φορὲστ κ. ἄ.

Τὸ μικρὸν «θαῦμα» εἰσπράττει τώρα 30.000 φράγκα κατὰ μῆνα!

* * *

Ὁ Χάρολδ Λόϋδ δὲν εἶνε μόνον δημοφιλὴς ἀπὸ τῆς ὀθόνης. Κατὰ τὴν λῆψιν μιᾶς τελευταίας του ταινίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν «Γιὰ τὸ Θεό!» τῆς ὁποίας αἱ περισσότεραι σκηναὶ συμβαίνουν εἰς τὸν δρόμον, ὑπῆρξε τέτοια κοσμοσυρροή, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία πρὸς διάλυσιν τοῦ πλήθους.

* * *

Ἡ «Παραμάουντ» «ἐγύρισεν» ἐσχάτως τὸ γνωστὸν μυθιστόρημα τοῦ Ντεκομπρᾶ, «Ἡ καρδιά μου ἀργεῖ».

Τοὺς πρωτεύοντας ῥόλους ἔπαιξαν ὁ Φιλὶπ Ἐρριά, ἡ Ἀννέτα Μπένσον, ἡ Τσοῦρα Μιλένα καὶ ὁ Ὄλαφ Φιόρδ.

* * *

Οἱ μεγάλοι παρισινοὶ σιδηροδρομικοὶ σταθμοὶ πρόκειται ν' ἀποκτήσουν καὶ κινηματογράφον.

Μία μεγάλη κινηματογραφικὴ ἑταιρεία ἐζήτησε τὴν ἄδειαν νὰ ἐγκαταστήσῃ εἰς τὰς αἰθούσας ἀναμονῆς τῶν σταθμῶν κινηματογράφους, οἱ ὁποῖοι νὰ διασκεδάζουν τοὺς τόσον πλήττοντας συνήθως, ἐν ἀναμονῇ τῶν τραίνων, ταξειδιώτας.

Ἡ ἰδέα δὲν εἶνε κακή.

* * *

Τὸ «Σέκολο» τοῦ Μιλάνου δημοσιεύει μίαν παράδοξον εἴδησιν.

Κατ' αὐτό, ὁ Βαλεντῖνο ὑπῆρξε θῦμα τῆς ἐκδικήσεως μιᾶς ἐγκαταλειφθείσης θαυμαστρίας του καὶ ἑνὸς τῶν παραγόντων τῆς βιομηχανίας τοῦ Χόλλυγουντ.

Ὁ ἀτυχὴς καλλιτέχνης δὲν ἀπέθανεν ἐκ σκωληκοειδίτιδος, ἀλλ' ἔσχε διάτρησιν τῶν ἐντέρων ἀπὸ σκόνην ἀδαμάντων, ποὺ τοῦ ἔδωσαν νὰ πιῇ μέσα σὲ κρασί.

Συνεπείᾳ τῶν φημῶν αὐτῶν ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις καὶ ἀνεμένεται μετ' ἀγωνίας τὸ πόρισμα αὐτῶν.

ΑΠ' ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΟΥ ΣΤΟΥΝΤΙΟ

Η ΕΠΙΣΚΕΠΤΡΙΑ

Ἡ ἐπισκέπτρια, ποὺ καμμιὰ φορὰ εἶνε καὶ ἐπισκέπτης, φθάνει στὸ «στούντιο» μὲ τὴν καρδιὰ γεμάτη περηφάνεια, γιατὶ δὲν εἶνε μικρὴ τιμὴ νὰ ἠμπορέσῃ κανεὶς ἀπὸ κοντὰ νὰ παρακολουθήσῃ τὴν λῆψιν τῶν ταινιῶν, νὰ ἀνακατευθῇ μὲ τὰ «ἀστέρια», ν' ἀκούσῃ τὸν διάσημον σκηνοθέτην δίδοντα ὁδηγίας!

Μπαίνει λοιπὸν μὲ τὴν ἀπόφασι νὰ θαυμάσῃ κάθε πρᾶγμα ποὺ θὰ συναντήσῃ, προχωρεῖ μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, καὶ..... σκοντάφτει ἀπάνω στὰ καλώδια τοῦ ἠλεκτρικοῦ, ποὺ ἕρπουν παντοῦ, σὰν τεράστια φείδια. Εὐτυχῶς κάποιος βρίσκεται νὰ τὴν πιάσῃ. Ἀλλὰ δὲν ἔπεσε ἡ ἰδία, δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχῃ πετάξει κανένα ἀπὸ τὰ φωτεινὰ τρίποδα, ποὺ χρησιμεύουν γιὰ τὸν φωτισμό, καὶ προκαλεῖ τὴς αὐθόρμητες φωνὲς τοῦ σκηνοθέτου, ποὺ ἀκολουθοῦν σὰν ἠχώ, ἡ βρισιὲς τῶν ἠλεκτροτεχνιτῶν.

— Ποιὸς διάβολος ἔστειλε αὐτὴν ἐδῶ τὴν χῆνα!...

«Ὤ, παρντόν, κυρία μου! συνεχίζει, βλέπων ὅτι ἡ ἐπισκέπτρια εἶνε προσκεκλημένη ἀπὸ κάποιον «σπουδαῖον» τοῦ στούντιο. Μὴν δίδετε σημασία! Ἀστειευόμαστε καμμιὰ φορά.

Ἡ ἐπισκέπτρια δικαιολογεῖται ὅπως μπορεῖ, καὶ ντροπιασμένη προχωρεῖ παρακάτω. Ἄ! Αὐτὴν τὴν φορὰ δὲν τὴν ξαναπαθαίνει! Καταραμένα καλώδια. Εὐτυχῶς ποὺ πειὸ πέρα ὁ τόπος εἶνε ἐλεύθερος. Ἂς πᾶμε κατὰ ἐκεῖ! Μπούμ! Καταστροφή! Περιπατεῖ μέσα στὸ μέρος ποὺ «παίρνουν» σκηνάς!

— ! ! !

Εὐτυχῶς ὁ σκηνοθέτης δὲν ξαναρχίζει τὴς φωνές, γιατὶ ἡ ἐπισκέπτρια εἶνε γνωστὴ τοῦ διευθυντοῦ. Ξεφωνίζει μονάχα μὲ τὸ μεγάφωνο, σταματᾷ τὴν λῆψι τῶν σκηνῶν, καὶ διατάσσει νὰ ξαναρχίσουν. Ὅταν ξανασυναντήσῃ τὰ μάτια τῆς ἐπισκεπτρίας μειδιᾷ ὡς κύριος. Ὕψιστε Θεέ! Τί μειδίαμα!

Ἡ ἐπισκέπτρια ἐξακολουθεῖ τὸν περίπατό της, μέσα στὸ ὑελόφρακτο χὼλ ποὺ ἀντηχοῦν χίλιοι θόρυβοι, τὸ κρὶκ—κρὶκ τῆς μηχανῆς, τὸ τσιτσίρισμα τῶν προβολέων, ἡ φωνὴ τῶν μεγαφώνων. Καθρεφτίζεται μὲ αὐταρέσκειαν μέσα στοὺς μεγάλους καθρέφτες, ποὺ τὴν τριγυρίζουν, ὅταν ἔξαφνα μπήγει μιὰ φωνὴ τρόμου. Ἕνας τρομερὸς ἀπάχης στέκεται ὀπίσω της.

— Τί κουτὴ ποὺ εἶμαι, λέει γελῶντας. Εἶνε ἠθοποιός.

Πράγματι εἶνε κάποιος ἠθοποιός, ποὺ ἦλθε μιὰ στιγμὴ νὰ διορθώσῃ λιγάκι τὸ πρόσωπό του, πρὶν ἀρχίσῃ νὰ παίξῃ μιὰ ἄλλη σκηνή. Ἡ ἐπισκέπτρια, ἀφοβη πειά, τὸν ρωτᾷ χίλια πράγματα. Γιατί ἔτσι; Πῶς γίνεται τὸ ἄλλο;

Πίσω της ἕνας ἄλλος ἀπάχης, πειὸ φυσικὸς ἀπὸ τὸν ἄλλο, τὴν κυττάζει μὲ περιέργεια. Τί ἀληθινοὶ ποὺ εἶνε αὐτοὶ οἱ ἠθοποιοί! Τρέχει σ' αὐτὸν γιὰ νὰ τὸν συγχαρῇ! Μὰ εἶνε τέλειος, τέλειος ἀπάχης! Ἐκεῖνος τὴν κυττάζει ἔκπληκτος, χωρὶς νὰ μιλῇ. Εἶνε κάποιος κακομοίρης, ποὺ ἐκουβάλησε κάποιο μπαοῦλο στὸ στούντιο. Μὰ ἐκείνη δὲν καταλαβαίνει, κι' ἐξακολουθεῖ τοὺς ἐπαίνους καὶ τὰ θαυμαστικά της, ὡς ποὺ ἐκεῖνος φεύγει μουρμουρίζοντας:

— Τῆς ἔχει στρίψει τῆς κακομοίρας.

Καὶ ἡ ἐπισκέπτρια ἐξακολουθεῖ ἀπελπιστικὰ περίπατό τ[illegible]

Ὁμιλοῦν οἱ Δήμαρχοι

Ἡ Φλώρινα καὶ αἱ ἀνάγκαι της

Σχολεῖα, ὕδρευσις, Νοσοκομεῖον κ.λ.π.

Συνέντευξις μὲ τὸν Δήμαρχον κ. Θεοδοσίου

Ὁμιλεῖ σήμερον ἐκθέτων τὰς ἀνάγκας τοῦ Δήμου του, ὁ Δήμαρχος Φλωρίνης κ. Ι. Θεοδοσίου.

Ἡ Φλώρινα εἶνε πόλις ἐν δημιουργίᾳ. Ἀφ' ὅτου τὸ Μοναστήριον ἔγινε τὸ 1912 Σερβικὸν ἤρχισεν αὐτὴ νὰ συγκεντρώνῃ τὸ ἐμπόριον τῆς περιφερείας καὶ νὰ διοχετεύῃ τὸ ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς Β. Ἤπειρον καὶ Νοτίαν Ἀλβανίαν. Ἡ Φλώρινα ἐπὶ πλέον εἶχε μέγαν ἀριθμὸν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἀνεχώρησαν μετὰ τὸ 1922. Τὰ δύο ταῦτα γεγονότα καὶ αἱ ἄμεσοι αὐτῶν συνέπειαι, ἡ συρροὴ δηλονότι προσφύγων ἐκ τῶν περιφερειῶν Μοναστηρίου, Κορυτσᾶς καὶ ἐκ Τουρκίας, ἠλλοίωσαν ῥιζικῶς τὸν ἀγροτικὸν χαρακτῆρα τῆς Φλωρίνης καὶ τὸν καθιστοῦν ὁλονὲν ἀστικώτερον.

Αἱ παλαιαὶ συνθῆκαι τοῦ βίου δὲν ἐπαρκοῦν πλέον πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν νέων ἀναγκῶν. Καὶ πρῶτον παρατηρεῖται ὀξυτάτη κρίσις στέγης. Μὲ τὴν πώλησιν ὅμως τῶν ἀκινήτων τῶν ἀνταλλαξίμων καὶ τὴν ἀνέγερσιν νέων κτιρίων ἤρχισε τὸ κακὸν τοῦτο νὰ ἐλαττοῦται. Εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῶν νέων τούτων κτιρίων ἐφαρμόζεται τὸ ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1921 σχέδιον πόλεως, τὸ ὁποῖον θὰ παρουσιάσῃ ταχέως τὴν Φλώριναν πόλιν προοδευτικήν.

Τὴν αὐθόρμητον ταύτην ἀνάπτυξιν τῆς Φλωρίνης, τῆς ὁποίας δυστυχῶς ὁ Δῆμος εἶνε πτωχότατος, θὰ ὤφειλε τὸ Κράτος νὰ ἐνισχύσῃ παντοιοτρόπως καὶ ἀποτελεσματικώτατα, δεδομένου ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ βορειοδυτικωτάτου προπυργίου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐσφηνωμένου μεταξὺ δύο ὁμόρων ἐπικρατειῶν καὶ περὶ μοιραίας διαβάσεως ἐμπορίου μεταξὺ Κορυτσᾶς—Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου—Θεσσαλονίκης. Τὴν ἐνίσχυσιν ταύτην ἐζήτησα παρὰ πάντων τῶν ὑπουργείων καὶ πασῶν τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν. Ἐλπίζω ὅτι ἡ φωνή μου ἡ ἑρμηνεύουσα τὸν πόθον ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ Φλωρίνης δὲν θὰ μείνῃ ἄνευ ἀποτελέσματος.

Σχολεῖα.—Προσφυγικὸς συνοικισμὸς κ.λ.π.

Καὶ πρῶτον ἐζήτησα νὰ ἐγερθοῦν σχολικὰ κτίρια ἵνα ἡ νεολαία Φλωρίνης παύσῃ νὰ φοιτᾷ στοιβαζομένη εἰς ἀνθυγιεινὰς καὶ ἠρειπωμένας οἰκίας, χρονολογουμένας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας.

Ἐζήτησα νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ ἀνέγερσις προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ, διότι αἱ τουρκικαὶ οἰκίαι, εἰς τὰς ὁποίας στεγάζονται προσωρινῶς, πᾶν ἄλλο ἢ οἰκίαι δύνανται νὰ ὀνομασθῶσιν.

Ἐζήτησα τὴν βελτίωσιν τῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Κορυτσᾶς καὶ Φλωρίνης καὶ ταχίστην πραγματοποίησιν τῆς ἀποφασισθείσης προεκτάσεως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ Φλωρίνης—ἀπέχοντος 6 χιλιόμετρα—μέχρι τῆς πόλεως.

Δημοτικὰ ἔργα μέχρι σήμερον ἔχουν γίνει ἡ ἀγορὰ ἐπὶ τῶν προκατόχων μου, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μου δὲ ἡ συμπλήρωσις τῆς προσωρινῆς ὑδρεύσεως. Μελετῶμεν ἐπὶ πλέον τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὁριστικῆς ὑδρεύσεως, τῶν ὑπονόμων καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀγορᾶς.

Ἠλεκτροφωτισμὸς

Ἠλεκτροφωτισμὸς ὑπάρχει μέν, ἀλλ' ἀτελέστατος καὶ ἐπὶ πλέον δαπανηρότατος. Διὰ τοῦτο ἡ αἱρετὴ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐγκαταστάσεώς της ἐπελήφθη σοβαρώτατα τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐμφανίσεως αὐτῆς εἰς τοὺς διὰ ταύτης διερχομένους πολλοὺς Σέρβους, Ἀλβανοὺς καὶ λοιποὺς ξένους. Τὸ ἠλεκτρικὸν ῥεῦμα ἀπεφασίσαμεν νὰ παραγάγωμεν διὰ τῆς ὑδραυλικῆς πιέσεως τῶν πηγῶν Ἄνω Κοττοριοῦ, ἀπέχοντος ἕνδεκα χιλιόμετρα περίπου. Ἀναμένεται ἡ ἔγκρισις τοῦ σχετικοῦ δανείου 4 ἑκατομμυρίων ὑπὸ τῆς νεοϊδρυθείσης Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μελέτη εὑρίσκεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐλάβομεν ῥητὴν ὑπόσχεσιν ὅτι ταχύτατα θὰ ἐγκριθῇ.

Ὁ χείμαρρος τῆς πόλεως

Ἐπίσης μελετᾶται καὶ ἡ διαρρύθμισις τῆς κοίτης τοῦ διασχίζοντος κατὰ μῆκος τὴν πόλιν χειμάρρου, ὁ ὁποῖος σχεδὸν κατ' ἔτος προκαλεῖ καταστροφὰς διὰ τῶν πλημμυρῶν του καὶ ὡς ἐκ τούτου καταντᾷ ἡ πληγὴ τοῦ πτωχοτάτου προϋπολογισμοῦ τοῦ Δήμου.

Ἄλλα ἔργα

Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ἡ ἵδρυσις παιδικοῦ σταθμοῦ, Γυμναστηρίου καὶ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, ἀλλὰ δυστυχῶς τὰ κατάλληλα πρὸς τὰ ἱδρύματα ταῦτα γήπεδα διαχειρίζεται ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ὡς ἀνταλλάξιμα καὶ ἡ ὁποία παρεμβάλλει πολλὰς δυσκολίας διὰ τὴν ἐξαγορὰν αὐτῶν, ὡσὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ μεταβιβασθοῦν εἰς ἰδιώτας καὶ ὄχι νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς κοινῆς ὠφελείας σκοπούς, καὶ μάλιστα νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας τῆς Φλωρίνης καὶ τῶν περιχώρων. Δυστυχῶς τὸ Κράτος δὲν μᾶς βοηθεῖ εἰς τὸ νὰ ἐπιτύχωμεν διευκολύνσεις ἐκ μέρους τῆς Τραπέζης διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν κοινωφελῶν καὶ ἐθνικῶν τούτων ἔργων.

Ὁ ἐποικισμὸς

Ἐνταῦθα ὀφείλω νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην πάντων τῶν συμπολιτῶν μου, πρὸς τὸν Ἐποικισμὸν διὰ τὸν θαυμάσιον καὶ ἐπιστημονικώτατον γεωργικὸν καὶ κτηνοτροφικὸν σταθμὸν τὸν ὁποῖον ἵδρυσε παρὰ τὴν πόλιν μας καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἀποστολὴ θὰ ἐνισχυθῇ σημαντικώτατα διὰ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἀποφασισθέντος γεωργικοῦ σχολείου.

Δίδων σύντομον εἰκόνα τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ Δήμου Φλωρίνης, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ παραλείψω τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀκραδάντου πεποιθήσεώς μου ὅτι, πραγματοποιουμένων τῶν ἔργων τὰ ὁποῖα ἀνέφερον, ἡ Φλώρινα, ἡ προικισμένη αὐτὴ καὶ τὰ πέριξ χωριὰ Πισοδέριον, Νέβεσκα, Νεβογιάννη, Κόττορι κλπ. διὰ τόσων φυσικῶν καλλονῶν καὶ κλίματος ὑγιεινοῦ καὶ δροσεροῦ κατὰ τὸ θέρος (ὑψόμετρον 670) θὰ ἀποβῇ μία τῶν εὐχαριστοτέρων θερινῶν διαμονῶν διὰ τοὺς Θεσσαλονικεῖς καὶ ἴσως ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς Ἀθηναίους.»

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ»

ΗΔΟΝΗ

Λίγο πρὶν τὸ τέλος τοῦ γεύματος ἡ Ναθαλία Ἔλμανς ποὺ περνοῦσε τὶς βραδειές της στὸ θέατρο, σηκώθηκε ἀπὸ τὸ τραπέζι κι' ἔφυγε χωρὶς νὰ πῇ ἀντίο στὸν ἄντρα της.

Ὁ τρόπος αὐτὸς δὲν ἦταν τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς περαστικῆς ψυχρότητος, ἀλλὰ ἡ συνέχεια μιᾶς καταστάσεως ποὺ δημιουργήθηκε εὐθὺς ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες τοῦ γάμου τους... ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὴν πρώτη νύχτα. Ἡ ῥῆξις ἔλαβε χώραν τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ τελείωσε τὸ μυστήριο, ἐξ αἰτίας τοῦ Ἔλμανς, ὁ ὁποῖος τρελλὰ ἐρωτευμένος μὲ τὴ γυναῖκα δείχτηκε ἀδέξιος καὶ βάρβαρος. Προσβεβλημένη ἡ Ναθαλία φυσικὰ καὶ ἠθικὰ διατήρησε ἀπὸ τότε μιὰ τόσο ἀποκρουστικὴ ἐντύπωσι ποὺ οὐδέποτε θέλησε νὰ συγχωρήσῃ. Οἱ δυὸ σύζυγοι δὲν ἐξηγήθηκαν ποτέ. Καθένας θὰ ζοῦσε εἰς τὸ ἑξῆς χωριστά, κάνοντας ὅ,τι τοῦ ἀρέσει χωρὶς νὰ ζητοῦν λογαριασμὸ ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλο.

Ὁ Γεώργιος Ἔλμανς ἔπαιρνε καὶ ἄφηνε ἐρωμένες, ἐνῷ συγχρόνως ἠσχολεῖτο σὲ ἱστοριοδιφικὰς ἐργασίας ὄχι χωρὶς κάποια ἀξία. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἡ Ναθαλία εἶχε κι' αὐτὴ τὰ φλέρτ της ἀλλὰ χωρὶς ποτὲ νὰ κάνῃ τὸ ἔσχατο βῆμα. Παρέμενε ἀπολύτως ἁγνή. Αἰσθανόταν μιὰ τέτοια ἀντιπάθεια γιὰ τὸν ἔρωτα, ποὺ πάντα τὴν τελευταία στιγμή, μολονότι ἦτανε νέα, καὶ εἶχε ἀνάγκη νὰ τὴν ἀγαπᾷ κάποιος, τὰ χαλοῦσε ὅλα!

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἐπειδὴ ὁ σωφὲρ τους εἶχε πάρει ἄδεια, ἡ Ναθαλία πῆρε τὸ ἀγοραῖο αὐτοκίνητο ποὺ εἶχαν νοικιάσει ἀπὸ τὸ πρωῒ καὶ ποὺ περίμενε στὴν πόρτα. Πήγαινε στὸ Τεάτρ-Φρανσὲ ὅπου τὴν περίμεναν δυὸ φιλενάδες της.

Τἀμέσως τὸ αὐτοκίνητο τὴν ὡδήγησε πίσω στὸ Ἐτουάλ ὅπου κατοικοῦσε. Παραξενεύτηκε ὅμως ὅταν ἀντελήφθη τὸν σωφὲρ νὰ στρίβῃ ξάφνου ἀριστερὰ πρὸς ἄλλη διεύθυνσι. Θέλησε νὰ τοῦ φωνάξῃ... ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἄκουσε... προσπάθησε ν' ἀνοίξῃ τὸ τζάμι, ἀδύνατον... καὶ τὸ πιὸ φοβερὸ τὰ φῶτα ἔσβυσαν. Ἡ Ναθαλία τρελλὴ ἀπὸ τὸ φόβο λιποθύμησε.

Ὅταν συνῆλθε τὴν σήκωναν δυὸ ἄνθρωποι. Τὴν ἀνέβασαν σ' ἕνα πάτωμα. Μιὰ πόρτα ἄνοιξε. Μέσα σ' ἕνα δωμάτιο ἀμυδρὰ φωτισμένο βρίσκοταν ἕνα μεγάλο κρεββάτι, ὅπου τὴν πλάγιασαν μὲ τὰ πόδια καὶ τοὺς ὤμους δεμένους.

Τὸ δωμάτιο ἔμεινε μιὰ στιγμὴ ἄδειανό. Κάποιος μπῆκε ἔσβυσε τὸ λιγοστὸ φῶς καὶ πλησίασε. Ἡ Ναθαλία βάλθηκε νὰ τρέμῃ ὁλόκληρη. Μαλακὰ ὁ ἄντρας τῆς ἔπιασε τὰ χέρια καὶ ἄρχισε νὰ τῆς τὰ φιλᾷ μὲ ἐλαφρὰ φιλήματα ποὺ ἀνέβηκαν ὡς ἀπάνω στὰ μπράτσα καὶ τοὺς ὤμους της σὰ ὡραῖα θερμὴ καὶ τρυφερή.

Δὲν μποροῦσε νὰ κινηθῇ. Δὲν εἶχε οὔτε τὴν εὐκολία, οὔτε τὴ δύναμι, οὔτε τὴ θέλησι! Γιατί παρ' ὅλο τὸν τρόμο της καὶ τὴν ἀγανάκτησι, ἔνοιωθε μιὰ ἡδονὴ ποὺ ἀνέκφραστο σὲ ἠδυπάθεια.

Μετὰ μιὰ ὥρα τὴν γύριζαν στὸ σπίτι της, χωρὶς νάχῃ κανένα τεκμήριο νὰ τὴν διαφωτίσῃ περὶ τοῦ ἀγνώστου ποὺ τὴν εἶχε ἁρπάξει! Ἀνέβηκε τὶς σκάλες τρέχοντας, εἶδε φῶς πάντοτε φῶς στὸ γραφεῖο τ' ἄντρος της καὶ κλείστηκε στὸ δωμάτιό της. Τὸ φόρεμά της ἦταν τσαλακωμένο, σχισμένο... Τὴ νύχτα τὴν πέρασε σὲ μιὰ πολυθρόνα, κατάπληκτη, ντροπιασμένη. Μὰ ντροπιασμένη ὅμως γιατὶ ὡμολογοῦσε στὸν ἑαυτό της πῶς ἡ ἐπανεύρεσι αὐτὴ φορὰ ἦταν ἡ μοναδικὴ εὐτυχισμένη τῆς ζωῆς της!

Κι' ὁλοένα θυμόταν τὴν νέα καὶ παράδοξη αἴσθησι ποὺ εἶχε δοκιμάσει...

Ἔπειτα ἀπὸ δεκαπέντε μέρες οἱ φιλενάδες της πάλι τὴν προσκαλοῦσαν νὰ περάσῃ τὴ βραδυὰ μαζί τους καὶ ἡ Ναθαλία ἐδέχτηκε. Στὴν ἔξοδο τοῦ θεάτρου ὅταν τὸ αὐτοκίνητο περνοῦσε ἕνα ὡρισμένο δρόμο, ἔστριψε πάλιν ἀριστερά. Μετὰ δέκα λεπτά, κατέβηκε σὲ μιὰ σκοτεινὴ αὐλή, ἀπ' ὅπου τὴν ὡδήγησαν στὸ ἴδιο δωμάτιο. Τώρα δὲν χρειάστηκε πιὰ νὰ τὴν δέσουν. Παραδινόταν ἀφ' ἑαυτῆς!

Αὐτὸ ἐξακολούθησε νὰ γίνεται κάθε ἑβδομάδα. Ἡ Ναθαλία οὔτε ἤθελε νὰ ξεδιαλύνῃ τὸ μυστήριο. Τίποτα δὲν τὴν ἐνδιέφερε ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἡδονὴ ποὺ δοκίμαζε τὶς ὧρες αὐτὲς ποὺ ἀνυπόμονα περίμενε! Δὲ ζοῦσε πλέον παρὰ γιὰ τὸν ἄγνωστο αὐτὸ ἐραστὴ ποὺ στὴν ἀγκαλιά του ἐδινόταν μ' ὅλο τὸ εἶναι της. Ἀλλὰ οὔτε ἐκεῖνος δὲν τὴν ῥωτοῦσε ποτὲ τίποτα...

Μιὰ νύχτα τῆς ἐπῆρε τὸν ἀρραβῶνά της. Ἡ Ναθαλία τοῦ τὸν ἄφησε πιστεύοντας πῶς μ' αὐτὸ ὁ «αὐθέντης καὶ κύριός της» τῆς ἔλεγε πῶς ἦταν ἀνάγκη νὰ ζητήσῃ τὸ διαζύγιό της καὶ ὅτι τὴν ἤθελε πλέον ὅλη δική του.

Ἔτσι τὴν ἐπαύριο ἡ Ναθαλία ἔλαβε τὴν ἀπόφασι νὰ συναντηθῇ μὲ τὸν ἄνδρα της νὰ τοῦ μιλήσῃ. Τῆς εἶπε πῶς ἦταν στὶς διαταγές της.

Κοντός, ἀδέξιος, στὶς κινήσεις καὶ στὶς χειρονομίες, μὲ πρόσωπο τραχὺ καὶ ἀντιπαθητικὸ ὁ ἄντρας τὴν περίμενε κι' αὐτὴ ἀντικρύζοντας τὸν ἔνοιωσε εὐχαρίστησι χαιρέκακη γιὰ ὅ,τι ἐρχόταν νὰ τοῦ ἀναγγείλῃ! Πόσο τὸν συχαινόταν! Πόσο τῆς ἦταν ἀποκρουστικὸς μὲ κεῖνα τὰ χοντρὰ βάναυσα χείλη του! Ὅταν τοῦ εἶπε πῶς ἤθελε τὸ διαζύγιο δὲν φάνηκε διόλου συγχυσμένος. Ἀπεναντίας ἔμεινε ἀδιάφορος καὶ μετὰ τὴ ῥώτησε:

—Ἀγαπᾷς κανένα;

—Ναί!

—Εἶνε ἐραστής σου;

—Ναί... Καὶ τοῦ ἔδειξε τὸ χέρι της χωρὶς τὸν ἀρραβῶνά τους.

Σήκωσε τοὺς ὤμους.

—Ἔστω... εἶπε. Θὰ σοῦ δώσω τὴν ἐλευθερία σου ὅσο μπορῶ γρηγορώτερα.

Ἡ Ναθαλία σηκώθηκε νὰ βγῇ ἔξω. Τὴν κράτησε.

—Πρὶν φύγῃς, τῆς εἶπε, θέλω νὰ σοῦ πῶ πόσο εἶμαι ὑπεύθυνος γιὰ τὸ παρελθόν. Κατέστρεψα τὰ ὡραιότερα χρόνια τῆς ζωῆς σου.

Μὲ τὴ σειρά της σήκωσε τοὺς ὤμους κι' αὐτή:

—Δὲν ἔχει καμμιὰ σημασία. Τὰ περασμένα μου τὰ ἀποζημίωσε ἡ εὐτυχία μου ἡ παροῦσα.

—Εἶσαι ὅμως βέβαιη γιὰ τὸ μέλλον; Γνωρίζεις καλὰ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο;

Χαμογέλασε:

—Τὸν γνωρίζω, σὰν νὰ τὸν γνώριζα ἀπὸ χρόνια.

—Δηλαδὴ τὸν γνωρίζεις σὰν ἐραστή;

—Αὐτὸ φτάνει. Μεταξὺ μιᾶς νέας γυναίκας καὶ ἑνὸς νέου ἄντρος τὸ σπουδαῖο εἶνε ἡ συνεννόησι...

—Τῶν αἰσθήσεων... αὐτὸ θὲς νὰ πῇς;

—Ναί... Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ κεῖ. Τ' ἄλλα διορθώνονται. Εἶμαι σίγουρη γιὰ τὸ μέλλον.

—Εἶχα προΐδει αὐτὸ τὸ τέλος, εἶπε ὁ σύζυγος.

Πῆγε ἄνοιξε ἕνα συρτάρι τοῦ γρα[illegible]

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης

Γ'.

ΚΑΛΑΜΑΙ. Νοέμβριος.— Ἂς ἐξετάσωμεν σήμερον τὰς πηγὰς ποῦ θὰ μᾶς χορηγήσουν τὰ κεφάλαια διὰ τὴν ἀμέσως κίνησιν. Πρῶτον ἐξησφαλίσαμεν ὑπὸ μορφὴν δανείου τὴν μετάθεσιν τοῦ χαρτοφυλακίου τῆς Ἀγροτικῆς πίστεως τῆς Ἐθνικῆς τὸ ὁποῖον ἀναβιβάζομεν κατ' ἀνώτερον ὅριον εἰς ἑξακόσια ἑκατομμύρια δραχμάς. Τοῦτο ὅμως θὰ τὸ μειώσωμεν κατὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια. Διότι θὰ συναντήσητε ἀδυναμίαν πρὸς ἐξόφλησιν καὶ θὰ ἀναγκασθῆτε νὰ τὰ μεταφέρετε εἰς τὴν μερίδα τῶν μακροπροθέσμων δανείων ἄνευ παραγωγικῆς ἀποστολῆς, ἑπομένως θὰ σᾶς μείνουν διὰ παραγωγικοὺς σκοποὺς κατ' ἀνώτατον ὅριον πεντακόσια ἑκατομμύρια. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ τὸ μειώσητε μὲ ἑκατὸν τοὐλάχιστον ἑκατομμύρια ἀκόμη δι' ἔξοδα ἐγκαταστάσεως καὶ μισθούς. Μοῦ εἶπε κάποιος, ὅτι ἄλλος ἀναβιβάζει τὰ ἔξοδα πέραν τῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων. Δυνατὸν νὰ εἶνε τόσα ἀλλὰ ἐγὼ προτάσσω ἀριθμοὺς ποῦ νὰ μὴ ἀμφισβητῶνται ἀπὸ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης. Τὰ ἑκατὸν ἑκατομμύρια ποῦ ἀναφέρω δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ ἀρνηθῇ, ἀφοῦ εἴκοσι πέντε περίπου ἑκατομμύρια θὰ ἀπαιτηθοῦν διὰ τοὺς μισθοὺς τῶν ἀποσπασθησομένων ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὅπως δὲν θὰ προβληθῇ ἀντιγνωμία ὅτι ἐκ τῆς διαφορᾶς ὑπὲρ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης τόκου ποῦ ὑποβιβάζει ἡ Ἐθνικὴ δὲν θὰ καλυφθοῦν τὰ ἔξοδα, τὸ δὲ πρῶτον ἔτος δὲν θὰ ἔχῃ κέρδος ἐκ τοῦ τόκου πέραν τῶν ἓξ ἑκατομμυρίων, δεδομένου ὅτι θὰ καταναλωθοῦν μισθοὶ τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν προτοῦ κινηθοῦν οἱ λογαριασμοὶ ὑπὲρ τῆς νέας Γεωργικῆς Τραπέζης. Ἑπομένως τὸ ἐνεργητικὸν κεφάλαιον ἐκ τοῦ δανείου θὰ ὑποβιβασθῇ εἰς τετρακόσια ἑκατομμύρια δραχμάς, διὰ νὰ ἐναπομείνουν τριακόσια εἴκοσι ἑκατομμύρια μὲ τὰς κατ' ἐλάχιστον ὅριον καθυστερήσεις τοῦ ἑπομένου, τοῦ χρόνου τῆς καλλιεργητικῆς περιόδου.

* * *

Θὰ προκαλέσωμεν, γράφουν, ἀθρόας καταθέσεις. Ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος δὲν εἶνε βγαλμένος ἀπὸ τὴν πραγματικὴν κατάστασιν. Ὅπως καὶ εἰς τὸ συνεταιρικὸν συνέδριον τοῦ 1925 εἶπον καὶ ἀναλυτικώτερον ἐκθέτω εἰς ἕνα ἐκ τῶν τυπουμένων βιβλίων μου, δὲν ὑπάρχει ρευστὸν χρῆμα, ἐκτὸς ἐλαχίστων περιφερειῶν, καὶ ἐκεῖ δι' εἰδικοὺς λόγους. Ἀλλ' οὔτε συμφέρει εἰς τὴν πρόοδον τῆς γεωργικῆς μας τάξεως τοῦτο, καὶ ἀκόμη διὰ νὰ προσελκύσῃ ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα καταθέσεις θὰ συναγωνισθῇ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ τόκου τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, τῶν ἐμπορικῶν καὶ κερδοσκοπικῶν μορφῶν καὶ κατευθύνσεων, αἵτινες ὁσονδήποτε τόκον εἰς τὰς καταθέσεις των καὶ ἐὰν δώσουν, αἱ ἐπιχειρήσεις ποῦ ὑποστηρίζουν ἔχουν ἀντοχήν. Ἡ αὔξησις τοῦ τόκου τῶν καταθέσεων ὅπως καὶ τῶν ἄλλων μορφῶν σὲ μιὰ κατ' οὐσίαν Γεωργικὴν Τράπεζαν αὐξάνει τὸ κόστος τοῦ δανείου, τὸ κόστος τῆς παραγωγῆς, τὸ κόστος τῆς ζωῆς, διὰ τοῦτο εἰς τὴν μικρὰν Κεντρικὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Καλαμῶν τὸν τόκον τῶν καταθέσεων εἶχα ὁρίσει εἰς τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν καὶ μόλις τὸν Ἀπρίλιον τρέχοντος ἔτους ἀνεβίβασα μὲ μεγάλην μου δυσφορίαν εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐνῷ αἱ ἄλλαι Τράπεζαι πληρώνουν ὀκτὼ τοῖς ἑκατόν. Δὲν εἶνε ἐπιτετραμμένον διὰ νὰ προκαλέσωμεν καταθέσεις νὰ συναγωνισθῶμεν τὰς ἀστικὰς Τραπέζας εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ τόκου διότι ἡ πολιτικὴ αὐτὴ θὰ εἶνε ἀντιαγροτική. Ἀλλὰ ἐκτὸς τούτου καὶ τὴν πολιτικὴν ταύτην ἐὰν ἐφαρμόσητε δὲν θὰ ἔχητε καταθέσεις, διότι ἐὰν δὲν ἱκανοποιήσητε τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Ἀγροτικῆς κοινωνίας εὐνοϊκώτερον ἀπὸ πρίν, ὅπως διεκηρύξατε, θὰ ἐκπέσῃ τὸ ἵδρυμα εἰς τὴν συνείδησιν αὐτῆς. Ἐὰν αὔριον ζητήσητε τόκον περισσότερον ἀπὸ ἐκεῖνον ποῦ πληρώνει σήμερον ὁ ἀγροτικὸς κόσμος καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἐπερίμενεν ἐπικουρίαν ἀπὸ τὸ Κράτος νὰ τὸν ὑποβιβάσῃ κατ' ἀνώτατον ὅριον εἰς ἓξ τοῖς ἑκατόν, ἐὰν τέλος δὲν τοῦ ἐπαυξήσητε τὰς καλλιεργητικὰς χορηγήσεις τὰς ὁποίας τοῦ ὑπόσχεσθε, δὲν τὸν τονώσητε εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν προϊόντων διὰ δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ, καὶ ἀξιώσητε βαρυτέρους ὅρους, θὰ στραφοῦν ἐναντίον σας καὶ ὅσον ὑψηλὸν τόκον καὶ ἐὰν δώσητε εἰς τὰς καταθέσεις δὲν θὰ τὰς προσελκύσητε, ἐὰν ὑπάρξουν.

Ἄλλους πόρους τῆς Τραπέζης πραγματικοὺς δὲν βλέπω πουθενά. Ἀναγράφεται ὅτι προικοδοτεῖται ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα μὲ τὸ ποσὸν ποῦ ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος σύμφωνα μὲ τὴν σύμβασιν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου. Δὲν ἔχω ἐπ' αὐτοῦ ἀσχοληθῇ, ἀλλὰ ἐξήτασα, καὶ ἔλαβον πληροφορίας. Μοῦ εἶπον ὅτι ὅσα δικαιοῦται τὸ Κράτος θὰ τὰ πάρῃ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως, μοῦ εἶπον ἀκόμη ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις αὐταὶ θὰ συμψηφισθοῦν ὡς δικαίωμα τῶν προσφύγων. Ἀλλὰ ὅπως καὶ ἐὰν ἔχῃ τὸ ζήτημα οὔτε τοῦ παρόντος εἶναι, οὔτε τὸ σύνολον θὰ ἐξυπηρετήσῃ. Ἀφορᾷ τοῦτο τὴν κοινωνίαν τῶν προσφύγων καὶ ἐκεῖ θὰ ἐντοπισθῇ τὸ ζήτημα. Ἐπίσης ἀναφέρεται ὡς ἔσοδον ἡ ἐπέκτασις τοῦ νόμου περὶ ἀναγκαστικῶν εἰσφορῶν ποῦ ὑπάρχει διὰ τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης τοῦ Κράτους.

Τὸ εὐαίσθητον τοῦτο ζήτημα εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασίν μας, εἰς χεῖρας δημοκόπων, διὰ τοῦτο δὲν ἐπεκτείνομαι. Ἀλλὰ περιορίζομαι νὰ εἴπω ὅτι εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ συνεταιρισμοῦ, ποῦ ζητοῦμεν νὰ ἐπιβάλωμεν, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ταξινομήσωμεν ἐν ἰσότητι τὴν καταβολὴν τοῦ ἀτόμου πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῆς ἐξυπηρετήσεως αὐτοῦ. Αὐτὸ τοῦτο θὰ συμβῇ καὶ διὰ τὰς τοπικὰς περιφερείας. Δὲν εἶναι δίκαιον ἑπομένως νὰ ἐφαρμόσωμεν ἄλλο ἀπὸ ὅ,τι διὰ τῶν συνεταιρισμῶν ἐπιδιώκομεν. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦτο ὑπολογίσητε θὰ σᾶς καλύπτῃ δαπάνας ποῦ θὰ σᾶς ἀφήνῃ ἀκαλύπτους ἡ διαχείρισις καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δι' ἀποσβέσεις ποσὰ διότι δὲν θὰ εἰμπορέσητε νὰ εἴπητε εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον ὅτι: ἐδημιούργησα ἕνα ἵδρυμα, ποῦ ἐδόθη εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς τάξεώς σου, θὰ συμμετέχῃς καὶ σὺ εἰς τὴν διοίκησιν κατὰ τὸ ἓν τέταρτον, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀφ' ὅ,τι ἐπλήρωνες μέχρι τοῦδε θὰ πληρώσῃς παραπάνω ποῦ θὰ βάλωμεν εἰς τὸν τόκον καὶ τὸν φόρον διὰ τὰς ζημίας τῶν ἀποσβέσεων καὶ δι' ὅλα τὰ ἔξοδα. Γράφεται ἀκόμη ὅτι θὰ δώσουν τὰ κεφάλαιά των αἱ Γεωργικαὶ Τράπεζαι τοῦ Κράτους. Δὲν ἔχω τοὺς ἰσολογισμοὺς ὅλων. Ἐπῆρα μόνον τῆς γνωστοτέρας εἰς τὴν Ἀγροτικὴν κοινωνίαν ποῦ ἔχει εὐρύτερον πεδίον δράσεως, τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου. Ἰδοὺ ἡ δρᾶσίς της. Εἰς ἕνα συμπεπυκνωμένον λογαριασμὸν εὑρίσκομεν ὅτι ἔδωκε δάνεια 10 ἑκατομμύρια. Ἔξοδα διαχειρίσεως ἔχει 610.000 δραχμάς, λόγῳ δὲ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κοινοῦ ὡς Τραπέζης τοῦ Κράτους ἐπροκάλεσε καταθέσεις ἑκατὸν ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων δραχμῶν. Συγκρίνατέ την τώρα μὲ τὴν μικροσκοπικὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν Καλαμῶν, ποῦ εἰς τοὺς συνεταιρισμούς της συμμετέχουν δύο περίπου χιλιάδες αὐτοκαλλιεργηταί. Κατὰ τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ 1925, ποῦ ἔχω πρὸ ἐμοῦ, ἐχορήγησε δάνεια δέκα ἓξ ἑκατομμύρια τριακοσίας χιλιάδας. Ἔξοδα διαχειρίσεως εἶχε διακοσίας δέκα χιλιάδας, ὑπόλοιπον δὲ καταθέσεων Ταμιευτηρίου τὴν 31 Δεκεμβρίου Δρχ. 1.350.000. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικὴ κατάστασις καὶ ἐπάνω εἰς αὐτὴν χωρὶς νὰ τὴν ἐρευνήσουν, κτίζεται ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ποῦ ἐναγωνίως ἀναμένουν νὰ ἱκανοποιηθοῦν ὅλαι αἱ ἐλπίδες καὶ πόθοι τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου. Ἴσως νὰ μοῦ εἴπητε τὰ γενόμενα οὐχ ἀπογίνονται. Τί πρέπει νὰ γίνῃ;

ΧΡ. ΤΕΡΖΑΚΗΣ
Διευθυντὴς Κεντρικῆς
Ἀγροτικῆς Τραπέζης
Καλαμῶν

Πρωτοφανοῦς ἀγριότητος ἔγκλημα

ΒΟΛΟΣ. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).— Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀγριώτερα ἐγκλήματα ἐξεδικάζετο κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας εἰς τὸ κακουργιοδικεῖόν μας.

Ὁ κατηγορούμενος Κωνσταντῖνος Μπλάντος, ἀπὸ τὸ χωρίον Λουτρὸ τῆς Ἐλασσῶνος, ἔγγαμος, εἶχε προσληφθῇ ὡς τσοπάνος εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ Ζ. Τσόγκα, ἐκ τοῦ χωρίου Μπαξιλάρ, ὅστις εἶχε δύο θυγατέρας ἀνυπάνδρους: τὴν Παναγιώταν καὶ τὴν Εὐαγγελίαν. Ὁ Μπλάντος δὲν ἤργησε νὰ συνάψῃ ἐρωτικὰς σχέσεις καὶ μὲ τὰς δύο θυγατέρας, τὰς ὁποίας καὶ διέφθειρε. Μετὰ τὴν πρᾶξιν αὐτὴν ὁ Μπλάντος συνεφώνησε μὲ τὰς δύο κόρας νὰ ὑπανδρευθῇ τὴν νεωτέραν ἐξ αὐτῶν, τὴν Παναγιώταν, καὶ νὰ συζῇ καὶ μὲ τὰς δύο. Ὑπῆρχαν ὅμως δύο κωλύματα πρὸς τοῦτο: ὁ γέρων πατέρας τῶν κοριτσιῶν καὶ ἡ γυναῖκα τοῦ Μπλάντου. Διὰ νὰ τὰ βγάλουν ἀπὸ τὴ μέση ὁ κατηγορούμενος συνεφώνησε μὲ τὰς δύο θυγατέρας καὶ ἐσκότωσε τὸν πατέρα τους εἰς τὴν στάνην του. Ἀκολούθως μετέφερε τὸ πτῶμα μαζὶ μὲ τὰς δύο θυγατέρας εἰς τὸ χωριὸ ὅπου ἀνήγγειλαν ὅτι ὁ γέρων ἐφονεύθη πεσὼν ἀπὸ τὸ ἄλογο. Ἡ δικαιολογία αὐτὴ ἐπιστεύθη καὶ τὸ πτῶμα ἐνεταφιάσθη χωρὶς νὰ ἐγερθῇ κανενὸς ἡ ὑποψία.

Ὕστερα ἀπὸ ὀλίγας ἡμέρας ὁ δράστης ἀποθρασυνθείς, ἐνῷ ἐκοιμᾶτο ἡ σύζυγός του Ἀναστασία, ἡ ὁποία, σημειωτέον, ἦτο ἔγκυος, τὴν ἐσκότωσε μὲ τὸ περίστροφόν του καὶ ἀνήγγειλε τὸν θάνατόν της ὡς αἰφνίδιον. Ἐπιστεύθη καὶ τοῦτο εἰς τὸ χωριὸ καὶ τὸ δεύτερον θῦμα ἐνεταφιάσθη. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας, μόλις ἀνηγγέλθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ δράστου μὲ τὴν νεωτέραν, ἠγέρθησαν ὑπόνοιαι, αἵτινες ἔφθασαν μέχρι τοῦ εἰσαγγελέως Λαρίσης, ὅστις μεταβὰς ἐπὶ τόπου διέταξε τὴν ἐκταφὴν τῶν πτωμάτων. Ἐκ τῆς νεκροψίας δὲ ἀπεδείχθησαν ἀμφότεροι οἱ φόνοι. Συνεπείᾳ τούτου συνελήφθησαν ὁ δράστης μὲ τὰς δύο θυγατέρας τοῦ πρώτου θύματος. Καὶ αἱ μὲν θυγατέρες κατεδικάσθησαν ὡς συνεργοὶ εἰς δεκαετῆ φυλάκισιν καὶ ἀφοῦ ἐξέτισαν μέρος τῆς ποινῆς των ἀπελύθησαν δυνάμει τοῦ νόμου περὶ ἀμνηστείας. Ὁ Μπλάντος κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου εἰς ἰσόβια δεσμά, τὰ ὁποῖα μὲ τὸν νόμον περὶ ἀμνηστείας περιωρίσθησαν εἰς δεκαετῆ τοιαῦτα.

Ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὸν ἐν λόγῳ νόμον ὑπάρχει διάταξις, ἐπιτρέπουσα τὴν προσφυγὴν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δι' ἀποφάσεως ἐπὶ παρομοίων ὑποθέσεων τοῦ κακουργιοδικείου, ὁ κατηγορούμενος ἔκαμε τοιαύτην προσφυγὴν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ περιορίσῃ τὴν ποινήν του εἰς πρόσκαιρα καὶ οὕτω δυνάμει τοῦ περὶ ἀμνηστείας νόμου ἐξέλθῃ ἀμέσως ἀπὸ τὰς φυλακάς. Συνεπείᾳ τῆς προσφυγῆς αὐτῆς ἐγένετο χθὲς καὶ προχθὲς ἡ δίκη εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον. Ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας ἐντύπωσις ἦτο τόσον φρικτή, ὥστε ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου, φοβηθεὶς μήπως καταδικασθῇ εἰς θάνατον ὁ πελάτης του, παρῃτήθη τῆς προσφυγῆς. Ἡ παραίτησις ἔγινε δεκτὴ καὶ ὁ δράστης, ὅστις ἐν τῷ μεταξὺ ἐπέρασε τὰ πέντε χρόνια στὴ φυλακή, θὰ περιμένῃ καὶ ἄλλα πέντε ἢ καμμίαν νέαν ἀμνηστείαν διὰ νὰ ἀπελευθερωθῇ καὶ ξανάβρῃ τὰς συνενόχους του.

φείου του, πῆρε ἕνα κουτάκι καὶ πλησιάζοντας τὴν γυναῖκά του, τῆς εἶπε:

—Σ' αὐτὸ τὸ κουτὶ ἦταν οἱ ἀρραβῶνές μας ἄλλοτε. Βάλε ξανὰ τὸν δικό σου καὶ ὅλα τελειώνουν μεταξύ μας. Ἡ Ναθαλία πῆρε τὸ κουτάκι καὶ μηχανικὰ τὸ ἄνοιξε.

Μέσα ἦταν ἕνα δαχτυλίδι. Στὸν ἀπὸ μέσα κύκλο ἦταν χαραγμένο τὸ ὄνομα τοῦ Γεωργίου Ἔλμανς. Τὸ δαχτυλίδι της!

Κύτταξε μὲ ἀγωνία τὸν ἄντρα της καὶ ψιθύρισε συντριμμένη ἀπὸ τὸ βάρος μιᾶς φρικτῆς ὑποψίας:

—Εἶνε τὸ δικό μου;

—Ναί...

—Καὶ ποῦ τὸ βρῆκες;

—Τὸ πῆρα χτὲς ἀπὸ τὸ δάχτυλό σου...

—Φρίκη! Ἔκαμε ἡ Ναθαλία, καὶ τινάχτηκε σὰν νὰ τὴν ἄγγιξε ἕνα ἑρπετὸ γλοιῶδες.

Ὁ ἄντρας της τὴν κύτταξε κατάπληκτος.

—Γιατί φρίκη... εἶπε... σ' ἀγαπῶ... μοῦ δόθηκες... καὶ τώρα ἔλεγες πῶς οἱ ἄνθρωποι ἑνώνονται μὲ τοὺς δεσμοὺς τῶν αἰσθήσεων ἀδιάσπαστα... Δὲν τὸ εἶπες;

Ἡ Ναθαλία πετάχτηκε ὀρθὴ καὶ φράζοντας τ' αὐτιά της φώναξε:

—Σώπαινε... σώπαινε... σοῦ ἀπαγορεύω νὰ μιλᾷς γι' αὐτὸ τὸ φριχτό, τὸ ἀπαίσιο γεγονὸς ποῦ ἡ θύμησή του μοῦ κάνει ἀηδία... Ὥστε ἤσουνα σύ! Τί φρίκη! Τί φρίκη! Καὶ ἡ Ναθαλία τρέμοντας ὅλη ὥρμησε ἔξω. Δὲν ὑπόφερε νὰ βλέπῃ τὰ χείλη ἐκεῖνα σὰν πιθήκου ποῦ τώρα καὶ δυὸ μῆνες τὴν φιλοῦσαν... κι' αὐτὸ τὸ ἀνάστημα τοῦ νάνου... κι' αὐτὰ τὰ μάτια τὰ χωρὶς τσίνορα... ἦταν πάντα αὐτός... αὐτὸς τῆς πρώτης νύχτας τοῦ γάμου τους!..

ΜΩΡΙΣ ΛΕΜΠΛΑΝ

Πῶς τὸ κράτος ὑποβοηθεῖ τὴν πρόοδον

Κύριε Διευθυντά,

Οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν καλὴν διάθεσιν τῶν δημάρχων τοῦ κράτους, οἵτινες μὲ ζῆλον ἐπεδόθησαν εἰς τὰ δημαρχιακά των καθήκοντα καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ δημάρχου Λαμίας κ. Μακροπούλου, δι' ὃν δυνάμεθα νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι πάντες οἱ Φθιωτεῖς. Ἀλλ' ἐρωτῶ τὸν κ. Μακρόπουλον: Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἐπιθυμίαι του νὰ θεραπευθῶσιν αἱ τοπικαὶ ἀνάγκαι καὶ δὴ «περὶ συντελέσεως τῶν ἀγροτικῶν κοινοτήτων εἰς τὰ τῆς προόδου τῆς ἐπαρχίας μας διὰ τῆς διὰ προσωπικῆς ἐργασίας κατασκευῆς δημοσίων ὁδῶν κ.λ.π.» μὲ τὴν πρωτοφανῆ ἀδράνειαν τῶν ἀρχῶν Λαμίας; Κατὰ τὴν παραίτησιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως κατωρθώθη μετὰ μυρίων βασάνων ἡ ὑπογραφὴ ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ἀπαλλοτριοῦντο τρεῖς ἄμπελοι διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς τότε ἑτοίμου δημοσίας ὁδοῦ Βαρυμπόπης — Τσούκας, κατασκευασθείσης διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων. Δημοσιευθεῖσα ἡ ἐν λόγῳ ἀπόφασις εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» ἀμέσως ἀπεστάλη παρ' ἐμοῦ προσωπικῶς μετὰ τῆς σχετικῆς ἀλληλογραφίας εἰς τὴν νομαρχίαν Λαμίας διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν δεόντων. Ἤδη παρῆλθον τρεῖς μῆνες, εἰς μάτην ὅμως οἱ δυστυχεῖς ἐκεῖνοι χωρικοὶ ἀναμένουν τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προβλεπομένην ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς ἐκτίμησιν τῶν 80 περίπου τ. πήχεων. Εἰς μάτην μετέβη ἐπίτηδες εἰς Λαμίαν κοινοτικὸς σύμβουλος τῆς κοινότητος Τσούκας ἱκετεύων τοὺς ἁρμοδίους. Καὶ ἤδη ἐρωτῶμεν τὸν κ. Μακρόπουλον: Τῶν κατοίκων τῶν χωρίων ἐπιθυμούντων τὴν ὁπωσδήποτε πρόοδον αὐτῶν καὶ τοῦ κράτους ἀπαξιοῦντος νὰ τοὺς προσέξῃ κἄν, τί μέλλει γενέσθαι; Ἂς μᾶς πληροφορήσουν αἱ ἀρχαὶ Λαμίας.

Μετὰ πάσης τιμῆς
Μῆτσος Κ. Παπαϊωάννου
Ἐκ Τσούκας Λαμίας

Ἡ κίνησις τῆς σταφίδος

ΠΥΡΓΟΣ. (Ταχυδρομικὴ ἀνταπόκρισις).—Ἀπό τινων ἡμερῶν παρατηρεῖται ἐν τῇ ἐνταῦθα σταφιδαγορᾷ πανικὸς εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς σταφίδος καὶ τῶν δελτίων, ὅστις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὑποχώρησιν τῶν τιμῶν αὐτῶν κατὰ 150 δραχμάς. Ὁ δημιουργηθεὶς πανικὸς περιορίζεται μεταξὺ τῶν ἀγοραστῶν, μὴ προβαινόντων εἰς σοβαρὰς ἀγορὰς σταφιδοκάρπου. Ἡ στασιμότης αὐτὴ τῶν ἀγορῶν ποσοτήτων σταφίδος δύναται νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὸ ὅτι ἠραίωσαν αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήσεις. Τὸ τοιοῦτον εἶνε φυσικόν. Διότι αἱ ἀγοραὶ τῆς καταναλώσεως σταφίδος καὶ δὴ αἱ ἀγγλικαὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν δεικνύουν ὕφεσιν εἰς τὴν προμήθειαν ἑλληνικῆς σταφίδος διὰ νὰ ἀρχίσουν πάλιν κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, ὁπότε θὰ ἔχωσιν ἐξαντληθῇ καὶ τὰ σχετικὰ ἀποθέματα. Ἡ ζήτησις τότε προβλέπεται ζωηροτέρα, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ἀγγλικῶν ἀγορῶν ἀποσύρεται ὁλονὲν ἡ αὐστραλιανὴ σταφίς, ὡς εὑρίσκουσα σοβαρὸν ἀνταγωνιστὴν ἐν τῇ τιμῇ καὶ τῇ ποιότητι τὴν ἑλληνικὴν σταφίδα. Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι τὸ τοιοῦτον ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὰ σύντονα ὑπὸ τοῦ Α.Σ.Ο. μέτρα ὑπὲρ τῆς ποιότητος καὶ τῆς συσκευασίας τῆς σταφίδος, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν συστηματικὴν διαφήμισιν, τὴν ὁποίαν διενεργεῖ ἀπὸ τῶν σοβαρωτέρων ἀγγλικῶν φύλλων καὶ εἰς τὴν συμμετοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς μεγαλυτέρας διεθνεῖς ἐκθέσεις.

Εἰς τὸν κατήφορον τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος, τὸν προκληθέντα, ὡς ἀναφέραμεν, ἐκ τῆς ἀζητησίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ παραμένουν ἀπαθεῖς, μὴ δεικνύοντες οὐδένα φόβον διὰ τὴν μελλοντικὴν τύχην τοῦ προϊόντος των. Τοῖς εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ κατάστασις τῆς σταφίδος εἶνε σήμερον ἀνθηρά, ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην φοράν, χάρις εἰς τὰ προληπτικὰ μέτρα τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ, κατορθώσαντος νὰ σταθεροποιήσῃ εἰς ἕνα πάγιον ἐπίπεδον τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος, τὴν ὁποίαν τὸ ἐμπόριον δὲν ἠδυνήθη ὡς ἐκ τούτου νὰ ὑποβιβάσῃ. Τοῖς εἶνε ἐπίσης γνωστὸν ὅτι ἐφέτος ἡ παραγωγὴ τῆς σταφίδος ἀνῆλθεν εἰς 230.000.000 ἑνετικῶν λιτρῶν. Μέχρι τέλους δὲ Ὀκτωβρίου ἐξήχθησαν 105.000.000 ἑ. λ. καὶ δὲν ὑπολείπεται διὰ νὰ ἐξαχθῶσιν ἐπὶ 10 ἀκόμη μῆνας περισσότερα τῶν 70.000.000. Ἔχοντες τὰ ὡς ἄνω ὑπ' ὄψει καὶ προβλέποντες ὅτι ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος θᾶττον ἢ βράδιον θὰ φθάσῃ τὰς 4000 δραχμῶν κατ' ἑνετ. χιλιόλιτρον, δὲν ἐκδηλοῦν οὐδεμίαν ἀνησυχίαν διὰ τὴν νῦν ραγδαίαν ὑποτίμησιν τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος. Αἱ σταφίδες ἤδη ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀγορᾷ κυμαίνονται μεταξὺ τῶν 3500—550—600, τὰ δὲ δελτία εἰς 3440—450—460 ἕτοιμα. Διὰ παράδοσιν Δεκεμβρίου 3465—3475.

Κ. Ζ.

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 88 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος). Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ.κ. Παρασκευόπουλον, Κ. Λιάκον κλπ. Ἐνταῦθα. — Κατὰ τὸ σχετικὸν διάταγμα πρέπει νὰ ἔχουν ἀνάστημα 1.50. Οἱ πάσχοντες ἀπὸ τοπικὰς καὶ ἐξωτερικὰς φυματιώσεις (ἀδενίτιδας, ἀρθροπάθειαν, φυματίωσιν δέρματος κλπ.) δὲν γίνονται δεκτοί. Ἀποκλείονται ἐπίσης οἱ πάσχοντες ἐκ τελείας ἀγκυλώσεως καὶ χρονίας ἀτροφικῆς ρινίτιδος.

κ. Β. Βλ. Καρδίτσαν.— Δέον νὰ ἀποταθῆτε εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας, διότι τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς δὲν εἶνε ἁρμόδιον. Οἱ διορισμοὶ γίνονται τῇ προτάσει τοῦ Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας, ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν.

κ. Χρ. Χριστίδην., Κιάτον.— Ὁ φάκελλός σας εἶνε ἀσυσχέτιστος. Νὰ ὑποβάλετε τὸ ταχύτερον τὴν εἰς χεῖρας σας ὑπεύθυνον δήλωσιν διὰ νὰ γίνῃ συσχέτισις, ἄλλως θὰ παραλειφθῆτε ἀπὸ τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Ἀνανίαν Κυδωνίδην., Βόλον.—Ὁμοίως.

κ. Ε. Π. Χανιά.— Ὁμοίως. Διὰ τὰς ἐκπροθέσμους δηλώσεις δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἀπόφασις.

κ. Χρ. Ἀβραμόπουλον, Βόλον.— Ὁ φάκελλός σας εἶνε πλήρης πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Ἀντ. Ὀρφανόν. Χίον.— Ὁμοίως τῶν δικαιούχων Θέκλας Ἀσπρόμουργκου καὶ Μακαρίας Ἀσπρόμουργκου, Ἀγγ. Χαριτάκη, Ἀθανασίου καὶ Ἑλένης Παπαντώνη.

κ. Χρίστον Περέρογλου, Ἰωάννινα.— Ἡ ὑπ' ἀρ. 117 πρᾶξις Πιλὲν εἶνε ἀσυσχέτιστος. Νὰ μᾶς ἀποστείλετε τὴν εἰς χεῖρας σας ὑπεύθυνον δήλωσιν διὰ νὰ καταχωρηθῇτε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν καὶ σᾶς ἐκδοθῇ ἀντίγραφον.

κ. Α. Μεϊμάρογλου, Μυτιλήνην.— Ὁ φάκελλος κ. Ἀθ. Βασιλακάρη εἶνε πλήρης πρὸς καταχώρησιν εἰς τὸ συμπληρωματικόν.

κ. Θ. Μορφίδην, Σπάρτην. — Δηλώσεις ἐκκαθαρίσεως σᾶς στέλλομεν. Αἱ ἐπὶ ἁπλοῦ χάρτου δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Φάκελλος δὲν ἠμπορεῖ νὰ καταρτισθῇ ἀφοῦ ἡ δήλωσις ἐκκαθαρίσεως εἶνε ἐκπρόθεσμος.

κ. Σουλτ. Χασήμογλου, Βόλον. — Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Παρ. Βερβέρογλου. Ἰωάννινα.— Νὰ μᾶς γράψετε σαφέστερα ἀριθμὸν πράξεως, πρωτοκόλλου δηλώσεως καὶ ἐκτιμητικὴν ἐπιτροπήν, διότι αἱ ὑπ' ἀρ. 26, 30, 33 πράξεις ἐπιτροπῆς Σιμικλῆ ἐξεδόθησαν ἐπ' ὀνόματι ἄλλων δικαιούχων.

κ. Π. Χρ. Μ. Λεβάδειαν.— Συνεργασίαν σας δεχόμεθα.

ΟΙ ΑΝΑΠΗΡΟΙ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΕΡΓΑΣΘΟΥΝ

Οἱ ἐν τιμητικῇ ἀποστρατείᾳ ἀνάπηροι ἀξιωματικοὶ ἐξέδωσαν τὴν κάτωθι ἀνακοίνωσιν:

Ὁ σύνδεσμος Ἀναπήρων Ἀξιωματικῶν, ἔχων ὑπ' ὄψει του δημοσιεύματα τινά, δημοσιευθέντα κατὰ καιροὺς εἴς τινας ἐφημερίδας, δι' ὧν ἐσκοπεῖτο, ἄγνωστον διὰ τίνα λόγον, ἡ δημιουργία ἐντυπώσεως παρά τε τῷ λαῷ καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν, ὅτι ἐν τῷ νόμῳ ἀναπήρων ἀξιωματικῶν στεγάζονται λεγεῶνες μισθοδοτούμενοι δῆθεν ἱκανοποιητικῶς χωρὶς κἂν νὰ προσφέρωσιν, ὡς εἰς ἄλλα κράτη, ἐλαφρὰς ὑπηρεσίας καὶ δοθῇ οὕτως εὐκαιρία εἰς τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικούς, τοὺς ἀπησχολημένους ἤδη εἰς ἐλαφρὰς ὑπηρεσίας, ἵνα λάβωσι μαχίμους τοιαύτας, πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ των, γνωστοποιεῖ ὅτι:

Οἱ ἀνάπηροι ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν πολέμων, ἤτοι τοῦ 1897, τοῦ Μακεδονικοῦ, τοῦ 1912—1913, τοῦ Ἠπειρωτικοῦ ἀγῶνος, τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ, τοῦ Μικρασιατικοῦ, καὶ Οὐκρανίας, καὶ ἐπὶ συνόλου 25000 τοιούτων μονίμων καὶ ἐφέδρων, ξηρᾶς καὶ θαλάσσης συμμετασχόντων εἰς τοὺς ἄνω πολέμους ἀνέρχονται εἰς 381! μόνον καὶ ὅτι ἐκ τούτων οἱ μὲν 140 μισθοδοτοῦνται ὡς καὶ οἱ ἐν ἐνεργείᾳ συνάδελφοί των, οἱ δὲ 241 λαμβάνουσι ὡς σύνταξιν τὰ 80 ο)ο (πράγματι ὅμως τὰ 66 ο)ο) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοῦ. Εἰς τούτους ὅμως ἀπαγορεύεται νὰ φέρωσι τὴν στολὴν τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ, ἣν πολλαχῶς ἐτίμησαν, ἐνῷ ἔδει νὰ ἐπιβληθῇ τὸ ἀντίθετον παρὰ τοῦ κράτους διὰ πολλοὺς λόγους, γάμος αὐτῶν τελούμενος ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ δὲν ἀναγνωρίζεται οὐδὲ τὰ τέκνα τούτων, τὸ λυπηρότερον δ' ὅλων τούτων εἶνε τὸ ὅτι διὰ διατάγματος ἀπὸ 6 Νοεμβρίου π. ἔ., ἰσχύοντος καὶ ἤδη, ἀπηγορεύθη τὸ δικαίωμα τῆς νοσηλείας ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς νοσοκομείοις εἰς τοὺς ἀναπήρους ἀξιωματικούς, ἐνῷ ἐπετράπη ἡ νοσηλεία ἐν αὐτοῖς εἰς τὰς δακτυλογράφους, τοὺς τυπογράφους, γραφεῖς, καὶ ἐργάτας τοῦ τυπογραφείου τοῦ ὑπουργείου ὡς καὶ τὸ λοιπὸν βοηθητικὸν προσωπικὸν τούτου. Συνεπείᾳ δὲ τούτου ἀσθενήσαντες ἀνάπηροι ἠναγκάσθησαν νὰ νοσηλευθῶσιν εἰς ἰδιωτικὰς κλινικάς, ὑποστάντες οὕτω δαπάνας ἀρκετὰ σημαντικάς. Ὁμοίως ἀπεκλείσθησαν οἱ ἀνάπηροι ἀξιωματικοὶ ἐκ τοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι εἰς τὰ κυριώτερα τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν οἱ ἀνάπηροι ἀξιωματικοί, τιμώμενοι διὰ τὴν αὐταπάρνησιν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν των, ἔχουσι τοποθετηθῇ εἰς τιμητικὰς ἀποστολὰς καὶ ὑπηρεσίας, ἵνα καθίστανται παράδειγμα μιμήσεως καὶ εἰς τοὺς νεωτέρους, ἐνῷ τὸ ἑλληνικὸν κράτος θέλον ν' ἀγνοῇ τὴν ὕπαρξιν ἀναπήρων ἀξιωματικῶν, ἔθεσε τούτους εἰς τὸ περιθώριον, ἀποφυγὸν παντοιοτρόπως τὴν χρησιμοποίησιν τούτων, ὡς ἐπίσης εἰς τὰς ἐπισήμους τελετὰς καὶ συγκεντρώσεις ἠγνόησε παντελῶς τούτους καὶ ἐνθυμεῖται τούτους μόνον ὅταν πρόκειται νὰ ἐνεργήσῃ περικοπὰς ἐκ τοῦ γλίσχρου μισθοῦ των, καταστῆσαν οὕτω τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀναπήρου ἀξιωματικοῦ ἥκιστα κολακευτικὴν δι' αὐτούς, ἰδίᾳ δὲ δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ κράτος. Ἵνα δὲ μὴ μείνῃ ἡ ἐντύπωσις εἴς τε τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφους καὶ παρὰ τῷ λαῷ ὅτι οἱ ἀνάπηροι ἀξιωματικοὶ εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες οἰκειοθελῶς ἀπέχουσι νὰ προσφέρωσιν ὑπηρεσίας, δηλοῦται ὅτι οἱ ἀνάπηροι ἀξιωματικοὶ εἶνε διατεθειμένοι νὰ διαθέσωσιν ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωϊκῆς των ἰκμάδος, ὡς ἐθυσίασαν ὑπὲρ ταύτης καὶ τὴν σωματικήν των ἀρτιότητα, ἀρκεῖ μόνον αἱ ὑπηρεσίαι, ἐν αἷς θὰ τοποθετηθῶσι, νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των, θὰ εἶνε ἀξιοπρεπεῖς καὶ ἀνάλογοι πρὸς τε τὴν ἀναπηρίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν ἑνὸς ἑκάστου. Τοιαῦται ὑπηρεσίαι εἶνε πολλαὶ ἔν τε τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν, τῷ Γεν. Ἐπιτελείῳ, τῷ Φρουραρχείῳ κλπ. στρατ. καταστήμασι καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοποθετουμένων τῶν ἀναπήρων ἀξιωματικῶν εἰς ἃς θέσεις ἀσχολοῦνται ἤδη μάχιμοι συνάδελφοι καὶ ἡ ὑπηρεσία θὰ ἀνακουφισθῇ, οἱ συνάδελφοι δὲ οἱ μάχιμοι θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ κύρια ἔργα των.

Ταῦτα πάντα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς κατανόησιν παρὰ πάντων τῆς πραγματικῆς θέσεως τῶν ἀναπήρων ἀξιωματικῶν.

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,

«ΙΕΡΑΞ» Τετάρτην, 6 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.
«ΝΑΥΚΡΑΤΟΥΣΑ» Τετάρτην, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Δάφνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.
«ΑΤΤΙΚΗ» Τετάρτην, 6 μ.μ. Χίον, ΣΜΥΡΝΗΝ, Μυτιλήνην, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην.
«ΥΠΕΡΟΧΗ» Τετάρτην, 7 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν.
«ΙΩΑΝΝΙΝΑ» Τετάρτην, 8 μ. μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν, Ἀμοργόν, Αἰγιάλην, Ἅγιον Γεώργιον.
«ΑΦΟΒΟΣ» Πέμπτην 6 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ» Πέμπτην, 6 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Πύλαρον, Φισκάρδον, Λευκάδα, Ἀμβρακικόν.
«ΧΡΥΣΑΛΛΙΣ» Πέμπτην, 6 μ.μ. Χίον, Καρδάμυλλα, Μυτιλήνην, Μήθυμναν, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.
«ΚΕΡΚΥΡΑ» Πέμπτην 6 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Ἁγίαν Πελαγίαν, Γύθειον, Γερολιμένα, Λιμένιον, Σελινίτσαν, Καρδαμύλην, Καλάμας, Κορώνην, Μεθώνην, Πύλον, Μάραθον, Ἁγίαν Κυριακήν, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

"ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ,,

ΤΟΥ ΣΤΑΝΤΑΛ (HENRI BEYLE)

XXIV

Ἡ δούκισσα διοργάνωσε χαριτωμένας ἑσπερίδας εἰς τὰ ἀνάκτορα, ὅπου ποτὲ δὲν εἶχαν ἰδῇ τόσην εὐθυμίαν. Ποτέ της ἡ δούκισσα δὲν ἦτο πλέον εὐχάριστος, ὅσον τὸν χειμῶνα ἐκεῖνον, ἂν καὶ ἔζη ἐν μέσῳ τῶν μεγαλυτέρων κινδύνων. Ἡ διαρκὴς της ὅμως ἀπασχόλησις, τὴν ἔκαμνε νὰ μὴ θλίβεται πολὺ διὰ τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ Φαβρικίου.

Ὁ πρίγκηψ Ἐρνέστος ἤρχετο ἐνωρίτατα εἰς τὰς ἑσπερίδας τῆς μητέρας του, ἡ ὁποία τοῦ ἔλεγε πάντοτε:

—Μὰ πήγαινε τέλος πάντων νὰ ἐνασχοληθῇς καὶ μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ κράτους σου. Στοιχηματίζω ὅτι ἐπάνω στὸ γραφεῖόν σου εὑρίσκονται περισσότεραι ἀπὸ εἴκοσι ὑποθέσεις, ποῦ περιμένουν ἕνα ναὶ ἢ ἕνα ὄχι, καὶ δὲν θέλω νὰ μὲ κατηγορῇ ἡ Εὐρώπη ὅτι σὲ κάνω νωθρὸν διὰ νὰ κυβερνῶ εἰς τὴν θέσιν σου.

Αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ εἶχον τὸ μειονέκτημα νὰ ἔρχωνται εἰς τὴν πιὸ ἀκατάλληλη στιγμή, δηλαδὴ τὴν ὥρα ὅπου ἡ Ὑψηλότης του, κατανικῶσα τὴν δειλίαν της, συμμετεῖχε σὲ κάποιο παιχνίδι ποῦ τὸν διεσκέδαζε πολύ. Δυὸ φορὲς τὴν ἑβδομάδα, ἔκαμναν ἐξοχικὰς ἐκδρομάς, ὅπου ὑπὸ τὸ πρόσχημα τοῦ ν' ἀποκτήσῃ ὁ πρίγκηψ τὴν συμπάθειαν τοῦ λαοῦ του, ἡ πριγκήπισσα ἐδέχετο νὰ συμμετέχουν καὶ αἱ ὡραιότεραι γυναῖκες τῆς ἀστικῆς τάξεως. Ἡ δούκισσα, ἡ ὁποία ἀπετέλει τὴν ψυχὴν τῆς εὐθύμου ἐκείνης αὐλῆς, ἤλπιζεν ὅτι αἱ ὡραῖαι ἐκεῖναι ἀσταί, αἱ ὁποῖαι ἔβλεπον μὲ θανάσιμον μῖσος τὴν ἐξαιρετικὴν τύχην τοῦ Ράσσι, θὰ διηγοῦντο εἰς τὸν πρίγκηπα τίποτε ἀπὸ τὶς ἀμέτρητες παληοδουλειὲς τοῦ ὑπουργοῦ ἐκείνου. Διότι, μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων παιδικῶν ἰδεῶν του, ὁ πρίγκηψ ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε ἕνα ὑπουργὸν ἠθικόν.

Ὁ Ράσσι ἐκαταλάβαινε καλὰ πόσον ἐπικίνδυνες ἦσαν γι' αὐτὸν αἱ λαμπραὶ ἐκεῖναι ἑσπερίδες τῆς πριγκηπίσσης, τὰς ὁποίας διοργάνωσε ἡ ἐχθρά του. Δὲν εἶχε θελήσει νὰ δώσῃ εἰς τὸν κόμητα Μόσκα τὴν νομιμωτάτην ἐκείνην ἀπόφασιν διὰ τὸν Φαβρίκιον, καὶ ἔπρεπεν ἢ αὐτὸς ἢ ἡ δούκισσα νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν Αὐλήν.

Τὴν ἡμέραν τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, τοῦ ὁποίου τώρα, ἐθεωρεῖτο καλὸν νὰ μὴ γίνεται μνεία, εἶχον διανεμηθῇ χρήματα εἰς τὸν λαόν.

Ὁ Ράσσι, εἶχε ὑποψίας, καὶ πιὸ κακοντυμένος τοῦ συνήθους, ἐπήγαινε στὰ πιὸ πενιχρὰ σπίτια τῆς πόλεως καὶ ἐπερνοῦσε ὧρες ὁλόκληρες συνομιλῶν μὲ τοὺς πτωχούς. Αἱ ἔρευναί του αὐταὶ τὸν ἀπεζημίωσαν, καὶ μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας ἤξευρεν ὅτι ὁ ὀργανωτὴς τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων ἦτο ὁ Φερράντε, καὶ ὅτι εἶχε στείλει πρὸς πώλησιν εἰς τὴν Γένουαν ὀκτὼ ἢ δέκα διαμάντια.

Πέντε ἀπὸ αὐτὰ ἦσαν διαμάντια ποῦ ἤξιζαν τοὐλάχιστον σαράντα χιλιάδες φράγκα, καὶ ὅτι δέκα ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ πρίγκηπος, τὰ ἐξεπωλοῦσαν διὰ τριανταπέντε χιλιάδες, ἐπειδὴ εἶχαν ἀνάγκη.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ ἡ χαρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτήν. Ἔβλεπεν ὅτι τὸν ἐγελοιοποιοῦσαν καθημερινῶς εἰς τὴν αὐλὴν τῆς πριγκηπίσσης, καὶ πολλὲς φορὲς ὁ πρίγκηψ, μὲ τὴν νεανική του ἀφέλεια, ἐνῷ ὁμιλοῦσαν δι' ὑποθέσεις τὸν ἐκορόϊδευε.

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὁ Ράσσι εἶχε κατ' ἐξοχὴν χυδαίας συνηθείας. Παραδείγματος χάριν, ὅταν μιὰ συζήτησις τὸν ἐνδιέφερε, ἐσταύρωνε τὰ πόδια του καὶ ἐχάϊδευε τὸ παπούτσι του. Ἐφ' ὅσον τὸ ἐνδιαφέρον ηὔξανε, ξάπλωνε ἀπάνω στὸ πόδι του, τὸ βαμβακερὸ κόκκινο μανδῆλι του, καὶ πολλὰ ἄλλα.

Ὁ πρίγκηψ εἶχε γελάσει πολὺ μὲ τὴν ἀστειότητα μιᾶς τῶν ὡραιοτέρων γυναικῶν τῆς ἀστικῆς τάξεως, ἡ ὁποία, γνωρίζουσα ἄλλωστε ὅτι εἶχε καλοφτειαγμένο πόδι, ἤρχισε ν' ἀπομιμῆται τὰ κομψὰ κινήματα τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Ράσσι ἐζήτησεν ἔκτακτον ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν πρίγκηπα.

—Θὰ ἤθελε νὰ δώσῃ ἡ Ὑψηλότης σας ἑκατὸν χιλιάδας φράγκα, διὰ νὰ μάθῃ τίνι τρόπῳ ἀκριβῶς ἀπέθανεν ὁ σεβαστὸς πατήρ σας; Μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ ἠδύνατο ἡ δικαιοσύνη νὰ συλλάβῃ τοὺς ἐνόχους.

Ὁ πρίγκηψ φυσικὰ συγκατένευσε.

Μετά τινα καιρόν, ἡ Τσεκίνα εἰδοποίησε τὴν δούκισσαν, ὅτι τῆς εἶχαν προσφέρει ἕνα μέγα ποσὸν διὰ νὰ δείξῃ τὰ κοσμήματα τῆς δουκίσσης εἰς ἕνα χρυσοχόον. Ἡ Τσεκίνα ἠρνήθη βεβαίως, ἀλλὰ ἡ δούκισσα τὴν ἐπέπληξε διότι ἠρνήθη. Μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἡ Τσεκίνα ἔδωσε τὰ διαμαντικὰ πρὸς ἐξέτασιν. Τὴν ἡμέραν ποῦ ἐπρόκειτο νὰ τὰ δείξῃ, ὁ κόμης Μόσκα ἔβαλλε νὰ παραφυλάττουν εἰς ὅλους τοὺς χρυσοχόους τῆς Πάρμας, καὶ ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ χρυσοχόος ἦτο ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ράσσι.

(Ἀκολουθεῖ).

O ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΗΡΩΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΗΡΑΣ

Παρὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Ι. Τριλίβα ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»,

Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ μοῦ ἀρνηθῆτε τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις, προκειμένου περὶ ἑνὸς ἀληθοῦς ἥρωος, τιμήσαντος τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα.

Ἀπέθανε νέος ἔτι χθές, κατόπιν μακρᾶς νόσου καὶ ἐκηδεύθη σήμερον ὁ ὑποστράτηγος Γεώργιος Ζήρας. Ἐργαζόμενος εἰς τὴν χαρτογραφικὴν ὑπηρεσίαν πρὸ ἐτῶν προσεβλήθη ἐντὸς τῆς σκηνῆς του ὑπὸ κεραυνοῦ, ὅστις ἀφῆκε τὰ ἴχνη του, (κωφότητα κτλ.), καὶ τέλος τὸν ἔφερεν εἰς τὸν τάφον. Ἐπέπρωτο νὰ λάβῃ τοιοῦτον τέλος εἷς πολεμιστής, ὅστις ἔδειξε πάντοτε περιφρόνησιν πρὸς τὸν θάνατον, δὲν ἔσχε τὴν τύχην νὰ πέσῃ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὅπως ὠνειρεύθη καὶ ὅπου διεκινδύνευσε πλειστάκις τὴν ζωήν του. Φαίνεται, ὅτι εἶνε ἀληθές, ὅτι αἱ σφαῖραι σέβονται τοὺς γενναίους.

Ὁ Γεώργιος Ζήρας ὑπῆρξεν εἷς ἀληθὴς ἥρως, γενναιότατος στρατιώτης. Εἶνε πολλὰ τὰ παραδείγματα τῆς γενναιότητος καὶ αὐτοθυσίας του. Δύο μόνον ἀρκοῦμαι νὰ ἀναφέρω. 1ον) Κατὰ τὴν πρώτην φάσιν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ὅτε ἀπόσπασμα ἀποτελούμενον ἀπὸ τὸ 14ον σύνταγμα πεζικοῦ, ὅπερ διώκει καὶ τὴν ταξιαρχίαν πεζικοῦ, ἔσπευδε νὰ καταλάβῃ τὸ Ἐσκὶ—Σεχὶρ καὶ ὑπέστη αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν ὑπὸ πολὺ ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων, διέσωσε, βοηθούμενος ἀπὸ ἐλαχίστους ἀνδρείους του, οἵτινες καὶ τοῦ ἔσωσαν τὴν ζωήν, τὴν σημαίαν του καὶ τὴν τιμὴν τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

2ον) Κατὰ τὴν τελευταίαν Τουρκικὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ὑποχώρησιν τῆς 11ης Μεραρχίας, ἧς ἀπετέλει μέρος ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ τὸ ἀπόσπασμα Ζήρα, πρὸς Μουδανιά, ἀξιομνημόνευτος θὰ μείνῃ ὡς ἀξιομίμητον παράδειγμα ὁ διάλογός του μετὰ τοῦ Γάλλου ταγματάρχου διοικητοῦ τῶν δυνάμεων τῆς ἐκεῖ δημιουργηθείσης οὐδετέρας ζώνης, ὅστις ἠμπόδιζε τοῦτον νὰ διέλθῃ πρὸς Πάνορμον. Τὸν διάλογον τοῦτον θὰ δημοσιεύσω προσεχῶς εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν. Τοῦτο μόνον γράφω, ὅτι οἱ Γάλλοι διὰ τῆς διαγωγῆς των ἐπεζήτησαν τὴν παράδοσιν τοῦ ἀποσπάσματος εἰς τοὺς ἐκεῖ πλησίον εὑρισκομένους Τούρκους, ὅπως ἐπεδίωξαν κατόπιν καὶ ἐπέτυχον τὴν παράδοσιν τοῦ ὑπολοίπου τῆς 11ης μεραρχίας μετὰ τοῦ στρατηγοῦ της. Ἀλλ' ὁ γενναῖος Ζήρας δὲν πτοεῖται, δηλώνει εἰς αὐτούς, ὅτι καὶ ἓν βλῆμα ἂν βληθῇ ἐναντίον του θὰ κτυπήσῃ καὶ θὰ περάσῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ καύσῃ καὶ τὴν πόλιν τῶν Μουδανιῶν καὶ οὕτω διῆλθεν ὁ ἐπὶ κεφαλῆς γενναῖος Κρὴς ὑπολοχαγὸς Τζανουδάκης τὰ συρματοπλέγματα μὲ τὸ πιστόλι εἰς τὸ χέρι, χωρὶς νὰ τολμήσῃ κανεὶς νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ. Τὸ ἀπόσπασμα εἶχε διασωθῇ χάρις εἰς τὴν εὐτολμίαν τοῦ ἀειμνήστου Ζήρα. Καὶ τὴν γενναιότητά του ταύτην καὶ ψυχραιμίαν του, τὴν ὁρμὴν καὶ τὸ πολεμικόν του μένος ἤξευρε νὰ ἐμπνέῃ καὶ μεταδίδῃ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους, καὶ εἰς τοὺς ὑποδεεστέρους του. Μέγας πατριώτης, ἔσπευδεν ἀμέσως καὶ ἐνθουσιωδῶς, ὅπου ἡ φωνὴ τῆς Πατρίδος τὸν ἐκάλει. Ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ Στρατιωτικὸν Σχολεῖον τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν χαρτογραφικὴν ὑπηρεσίαν. Ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα ὡς ἀρχηγὸς σώματος. Μετέσχε τῶν πολέμων 1912—1913. Διὰ τὰς μάχας Λαχανᾶ καὶ Σιμιτλῆ προυτάθη ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Μανουσογιαννάκη τηλεγραφικῶς ὅπως προαχθῇ ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ. Ἔλαβε μέρος εἰς τὸν συμμαχικὸν πόλεμον. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Μ. Ἀσίας. Εἰς ἅπαντας τούτους τοὺς πολέμους διεκρίθη καὶ ἐτιμήθη, διὰ τῶν ἑξῆς παρασήμων καὶ μεταλλίων: Ταξιάρχην Γεωργίου Α', Χρυσοῦν Σταυρὸν Σωτῆρος, Χρυσοῦν Σταυρὸν Γαλλικῆς Λεγεῶνος, Μετάλλιον Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου, Μετάλλιον Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου, Μετάλλιον Σερβικόν, Μετάλλιον Β. Ἠπείρου, Ἀριστεῖον Ἀνδρείας, Ἑλληνικὸν Πολεμικὸν Σταυρόν, Γαλλικὸν Πολεμικὸν Σταυρόν, Μετάλλιον Διασυμμαχικόν.

Ἔσχε καὶ ἀδελφὸν Περικλῆν Ζήραν, ὑπολοχαγὸν πεζικοῦ, πεσόντα ἡρωϊκῶς τὴν 21ην Μαρτίου 1921 ἐν Μ. Ἀσίᾳ. Ὁ Γεώργιος Ζήρας, τίμιος καὶ ἠθικὸς στρατιώτης, ἀπέθανε πτωχός.

Συνώδευσαν τοῦτον μέχρι τῆς τελευταίας του κατοικίας πολὺς κόσμος, πλῆθος τῶν ἐκτὸς τοῦ στρατεύματος συναδέλφων του, μεταξὺ τῶν ὁποίων διέκρινα τοὺς στρατηγοὺς Πολυμενᾶκον, Μομφερρᾶτον, Α. Μπαΐραν, Πετμεζᾶν, Μαλάμον, Σαγιᾶν, Διαλέττην, Βῖγκον, Ἀλεξάνδρου.

Μετὰ λύπης μου παρετήρησα τὴν παντελῆ σχεδὸν ἀπουσίαν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων του καὶ συμπολεμιστῶν του. Ἐκτὸς τοῦ στρατηγοῦ Διαλέττη, συνταγματάρχου Λαμπίρη καὶ ἐλαχίστων ἄλλων, δὲν παρηκολούθησαν τὴν κηδείαν. Θλιβερὸν φαινόμενον, παράλειψις ὀφειλομένης τιμῆς εἰς ἀπελθόντα συνάδελφόν των τιμήσαντα τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα. Καὶ ἡ στρατιωτικὴ παράταξις ἦτο πενιχρά. Δὲν εὑρέθη εἷς συνάδελφος νὰ ἐξυμνήσῃ δι' ὀλίγων λέξεων τὰς ἀρετάς του; Ἴσως διότι ἦτο ἀπόστρατος, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχουν τύποι διὰ τοὺς ἥρωας. Διατί ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία δὲν ὑπέδειξε τὸ καθῆκον τοῦτο πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς; Δὲν ἐγνώριζε τὴν δρᾶσιν τοῦ Ζήρα; Παράλειψις ὀφειλομένης τιμῆς ἐκ μέρους τῆς Πατρίδος εἰς ἕνα γενναῖον πολεμιστήν, ὅστις τὴν ἐξυπηρέτησε. Κακίζω τὴν πολιτείαν ἐπὶ τῇ ἀδιαφορίᾳ ταύτῃ.

Κακίζω τὴν παντελῆ ἔλλειψιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Μόνον τοὺς κυρίους Τσαλδάρην καὶ Στάην διέκρινα. Κατὰ τὰς κηδείας ἡρώων, ἀνδρῶν εἰς οὓς ἡ Πατρὶς ὀφείλει τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν της, ὀφείλομεν νὰ ἐπιδεικνύωμεν μεγαλυτέραν προσοχήν, σεβασμὸν καὶ εὐγνωμοσύνην. Πῶς ἀλλάσσουν οἱ καιροί!

Τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν Ἑλλάδι, ὅπως εἰς ὅλας τὰς ἐκφάνσεις τῆς ζωῆς, οὕτω καὶ εἰς τὰς κηδείας, παρατηρεῖται μεγάλη ἀδιαφορία.

Μετὰ πόνου ψυχῆς παρακολουθῶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν κηδείας ἀπερχομένων ἀποστράτων συναδέλφων μας, ἀνδρῶν οἵτινες πολλὰς ὑπηρεσίας προσέφερον πρὸς τὴν Πατρίδα μας, ὑπῆρξαν διδάσκαλοί μας, ἀνδρῶν οἵτινες ὑπηρέτησαν τὴν Πατρίδα μὲ κάποιον ἰδανικόν, χωρὶς τὴν ἄφθονον παροχὴν γαλονίων, παρακολουθῶ, λέγω, καὶ βλέπω τὴν ἔλλειψιν στοιχειώδους συναδελφικοῦ καθήκοντος! Ἀλλὰ τί λέγω ἔλλειψις συναδελφικοῦ καθήκοντος πρὸς τοὺς θανόντας μόνον καὶ ὄχι εἰς τοὺς ζῶντας;

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 1927
Μετὰ τιμῆς
Ι. ΤΡΙΛΙΒΑΣ
Ἀντιστράτηγος

ΧΑΛΥΒΕΣ
& ΜΗΧΑΝΙΚΑ
ΕΡΓΑΛΕΙΑ
FIRMUS
Γ. Α. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
Ν. ΝΤΟΡΟΒΑΤΑΣ & Σια
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 22α

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ
Ι. ΚΑΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου 31
(Ὁμόνοια)
Τηλέφωνον Νέον 13—96
ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ
καρυδᾶτος ἐντὸς σακκιδίων τῶν 50 κιλῶν σφραγισμένος.
ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΣ, ΚΟΚ, ΞΥΛΑΝΘΡΑΚΕΣ, ΚΑΥΣΟΞΥΛΑ, δωρεὰν παράδοσις κατ' οἶκον.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΝΑ ΤΗΝ ΥΦΗΛΙΟΝ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ { ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Σταδίου 31
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ Φίλωνος 41
ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἰς δραχμὰς καὶ συνάλλαγμα ὑπὸ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους
ΤΜΗΜΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ
Ἰδιαίτερα Τμήματα ταξειδίων μεταφορῶν

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY
ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ πλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.

Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.

Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐνεργοῦν πάσης φύσεως ἐργασίας, ἤτοι: Ἀγορὰν καὶ πώλησιν συναλλάγματος. Καταθέσεις, Δάνεια, Φορτώσεις, Ἐκφορτώσεις καὶ Ἀποστολὰς ἐμπορευμάτων καὶ ἀποσκευῶν, Ἀσφαλείας, Ἔκδοσιν ἀτμοπλοϊκῶν καὶ σιδηροδρομικῶν εἰσιτηρίων δι' Ἡνωμένας Πολιτείας, Καναδᾶν, Αὐστραλίαν, Ἀργεντινήν, Κούβαν, Μεξικόν, Βραζιλίαν, Ἀφρικήν, Εὐρώπην, Ἀσίαν, Αἴγυπτον, Κίναν, Ἰαπωνίαν καὶ δι' οἱονδήποτε λιμένα καὶ μέρος τοῦ Κόσμου.

Ἐπίσης Σιδηροδρομικὰ καὶ Ἀτμοπλοϊκὰ εἰσιτήρια δι' ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ ἢ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ τὰ νέα μας Γραφεῖα ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ καὶ ὁ ὑπάλληλός μας θὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ μὲ τὰ εἰσιτήριά σας καὶ θὰ σᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν καμπίναν σας μὲ τὸ Ἀτμόπλοιον ἢ Τραῖνον ποῦ θέλετε.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

17 «Σαρδένια» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
17 «Μυκάλη» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
19 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
19 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
19 «Τάδλα» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
21 «Φρύντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
21 «Πρ. Οὖϊλσων» Πάτραι—Νέαν Ὑόρκην
24 «Μυκάλη» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
26 «Ἀγκόρ» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
26 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
26 «Ἀκουϊτάνια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
30 «Ὄλυμπικ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
30 «Ἲλ ντὲ Φράνς» Χάβρη—Νέα Ὑόρκη
1 «Ὀμβρια» Πειραιεὺς—Μασσαλία
3 «Μπέζελανδ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
3 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
3 «Πρ. Ρούζβελτ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκην
5 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
7 «Μπερεγκάρια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
7 «Φράνς» Χάβρη—Νέαν Ὑόρκην
8 «Μυκάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
10 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
10 «Ἔδισσον» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
10 «Ροσαμβώ» Χάβρη —Νέα Ὑόρκη
10 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς Βρινδήσιον
10 «Ἀγκόρ» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
12 «Κόντε Μπιακαμάνο» Νεάπολις-Ν. Ὑόρκη
13 «Πριγκ. Γιοβάνα» Γένοβα—Β. Ἄϋρες
14 «Μάζεστικ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
14 «Καναδᾶς» Πειραιεὺς Νέα Ὑόρκη

CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park av
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Viucenzo Russe
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἁγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΛΑΡΙΣΣΑ Μακεδονίας 37
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ 9 Rue Constantinich
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
Τηλεφ. Ἀθηνῶν 11—54. Πειραιῶς 1—41

1000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ
ΩΣ ΑΜΟΙΒΗ

Ἐπειδὴ δι' ἐντύπων ἀνυπογράφων, ἀποστελλομένων διὰ τοῦ Ταχυδρομείου ἐντὸς ἐπιστολῶν, ἐπιδιώκεται ἡ κατασυκοφάντησις καὶ δυσφήμησις τῶν Γραφείων μας παρὰ διαφόρων ὑπόπτου προελεύσεως ὑποκειμένων, ἀποσκοπούντων ΜΟΝΟΝ ἐκμετάλλευσιν τῶν εὐπίστων καὶ ἁπλοϊκῶν

ΠΡΟΣΦΕΡΟΜΕΝ ΑΜΟΙΒΗΝ 1000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ

εἰς τὸν πρῶτον, ὁ ὁποῖος, λαμβάνων τοιαύτην ἐπιστολήν, θὰ τὴν ἀποσφραγίσῃ ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου ἢ τοῦ Ἀστυνόμου καὶ ἐνόρκως ἀπὸ κοινοῦ βεβαιώσῃ εἰς τὰς ἁρμοδίους Ἀρχὰς τὴν προέλευσίν της, κατόπιν δὲ διὰ πληρεξουσίου μας καταγγείλῃ αὐτὸς εἰς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχὰς καὶ ἐπιτύχῃ αὐτὸς πρῶτος τὴν καταδίκην τοῦ ἀποστολέως διὰ τὴν κατασυκοφάντησιν καὶ δυσφήμησιν.

Θὰ παραχωρηθοῦν ἀμέσως 500 δολλάρια εἰς τὸν ὡς ἄνω ἐπιτυχόντα τὴν καταδίκην καὶ ἕτερα 500 δολλάρια εἰς τὴν Κοινότητα, ἐκ τῆς ὁποίας κατάγεται, ἵνα ταῦτα διατεθοῦν ὡς ἐγκρίνει τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον.

Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ σεβόμενα τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ, καλοῦν τοὺς φίλους καὶ πελάτας των, ἵνα ἔλθωσιν ἀρωγοί, πρὸς τιμωρίαν τῶν συκοφαντῶν.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Εἰς τὸ Περιθώριον τῶν Γεγονότων

Η ΑΘΩΩΣΙΣ Ὅπως καὶ ἂν ἐξηγηθῇ ἡ ἀθώωσις τοῦ κ. Μανουηλέσκο ἀπὸ τὸ ρουμανικὸν στρατοδικεῖον ἀποτελεῖ αὐτὴ ἥτταν, ἢ τοὐλάχιστον ὑποχώρησιν ὁμοιάζουσαν μὲ ἧτταν τῆς κυβερνήσεως Βρατιάνο: Ἂν ὁ κ. Μανουηλέσκο ἠθῳώθη καθ' ὑπόδειξιν τῆς κυβερνήσεως, ἡ ὑπόδειξις αὐτὴ θὰ ἔγινε φυσικὰ ἀφοῦ ὁ κ. Βρατιάνο ἐπείσθη ὅτι ἡ ἐνδεχομένη καταδίκη τοῦ Καρολικοῦ πολιτευτοῦ θὰ ἐπεδείνωνε τὴν κατάστασιν, δῆλα δὴ θὰ ἐνίσχυε τὴν ἀντικαθεστωτικὴν κίνησιν. Ἂν ἠθῳώθη διότι οἱ στρατοδίκαι ἐφοβήθησαν νὰ τεθοῦν ἀντιμέτωποι τοῦ Καρολίζοντος λαοῦ πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ δικτατορία τοῦ κ. Βρατιάνο δὲν κατώρθωσε νὰ καθυποτάξῃ τὴν δικαιοσύνην.

Ὁπωσδήποτε ἡ κυβέρνησις Βρατιάνο ἡττήθη, ἡ δὲ ἧττά της εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ πρωταρχικοῦ σφάλματος: Τοῦ νὰ διατάξῃ δῆλα δὴ τὴν σύλληψιν τοῦ κ. Μανουηλέσκο.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Αἱ ἀντιϊταλικαὶ διαδηλώσεις τοῦ Βελιγραδίου ἔστωσαν δεῖγμα τῶν «εἰρηνευτικῶν» ἀποτελεσμάτων τῆς γαλλοσερβικῆς... Ἀνάλογον δεῖγμα ἔστωσαν καὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς, στενοῦ φίλου τοῦ κ. Ν. Πολίτου, ἐπάνω εἰς τὸν ὁποῖον ἐστήριξεν ὅλας τὰς ἐλπίδας του ὁ κ. Μιχαλακόπουλος.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὁπωσδήποτε ὅτι ἡ γιουγκοσλαβικὴ αὐτὴ ἔξαψις δὲν θὰ προκαλέσῃ κανένα ἐπεισόδιον ὡσὰν ἐκεῖνο τοῦ Σεραγέβου καὶ ὁ δεύτερος οἰκουμενικὸς πόλεμος δὲν θὰ εἶναι βαλκανικῆς καταγωγῆς...

ΠΑΡΕΦΡΟΝΗΣΕ... *Ἐξελέγη. Ἠκυρώθη ἡ ἐκλογή του. Ἐπανεξελέγη. Διετάχθη ν' ἀπόσχῃ τῶν καθηκόντων του. Ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Προεφυλακίσθη καὶ συνεπῶς ἀντικατεστάθη. Ἀπεφυλακίσθη. Προσωρινῶς ἀνέλαβε καὶ αὖθις τὰ καθήκοντά του.*

Θὰ εἶναι αὐτὴ ἡ τελευταία περιπέτεια τοῦ κ. Πατρικίου δημάρχου Θεσσαλονίκης; Ἀγνοοῦμεν. Καὶ μεθ' ἡμῶν ὅλος ὁ κόσμος.

Ἀλλ' οἱ Θεσσαλονικεῖς δὲν ἀγνοοῦν ὅτι τὸ ἑλληνικὸν κράτος παρεφρόνησε.

ΠΑΝΩΛΗΣ Εἰς τὸν Πειραιᾶ, λιμένα εἰς τὸν ὁποῖον συγκεντρώνεται κάθε καρυδιᾶς καρύδι ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις εἶνε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον καλή. Εἰς τὰς Ἀθήνας ἔχομεν—θεοῦ θέλοντος—καὶ κρούσματα βουβωνικῆς πανώλους.

Καὶ ὅμως ἡ Οὖλεν ἔφερε θαλάσσιον νερὸν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἦτο δυνατὴ ἡ τήρησις μιᾶς σχετικῆς καθαριότητος.

ΕΚΤΟΣ ΠΑΛΙΝ Ἀκόμη ἡ Βουλὴ δὲν ἐξέλεξε τὸν πρόεδρόν της καὶ ὁ κ. Καφαντάρης ἔλαβε, λέγουν, πρόσκλησιν διὰ τὴν Γενεύην. Εὐτυχῶς ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν ἀντιλαμβάνεται καλῶς τὴν ὕπαρξιν ἐσωτερικῶν ζητημάτων δεομένων τῆς ἐδῶ παρουσίας του, ἄλλως θὰ εἶχεν ἑτοιμάσει τὰ διπλωματικά του διαβατήρια. (Ἐκτὸς πάλιν ἂν τὰ ἡτοίμασε).

Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ Γράφει ὁ «Ριζοσπάστης» καὶ συμφωνοῦμεν:

«Ὁ κ. Κονδύλης, μᾶς πληροφορεῖ τὸ ὄργανό του, μίλησε στὴ Θεσσαλονίκη. Γιατὶ ὅμως «μιλεῖ» μόνο στὴ Θεσσαλονίκη;

Ἡ Χαλκιδικὴ δὲν εἶνε παρὰ δυὸ σπιθαμὲς πιὸ πέρα. Γιατὶ δὲν πάει ὡς ἐκεῖ; Ἡ μυρίζει μπαρούτι καὶ λεμονόκουπα;»

ΤΕΧΝΙΤΗΣ — ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΗΣ Πρὸς διασκέδασιν, ἀλλὰ καὶ ἐποικοδόμησιν ὑμῶν, ἀναδημοσιεύομεν ἀπὸ τὸν ἴδιον «Ριζοσπάστην» τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Ἀποχωρῶ ἀπὸ τὴν ὀργάνωσι Ἀρχεῖο τοῦ Μαρξισμοῦ καὶ καταδικάζω αὐτὴν ὡς χαφιεδικὴν ὀργάνωσι, τάσσομαι δὲ μὲ τὶς ἀρχὲς καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος». Ὑπογράφει ὁ Ἀθανάσιος Νικολόπουλος τεχνίτης ζαχαροπλάστης κλπ.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ Καὶ διότι αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ γεγονὸς τῆς ἀθωώσεως τοῦ κ. Μανουηλέσκο ἦτο ἐξαιρετικῆς σημασίας, ἀλλὰ καὶ διότι πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες ἀνήγγελλον ἀντὶ τούτου ἀναβολὴν τῆς δίκης ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, δίκαιον εἶνε νὰ ἐξαρθῇ ἡ χθεσινὴ δημοσιογραφικὴ ἐπιτυχία τῆς «Πρωΐας», ἡ ὁποία μόνη αὐτὴ ἔδωσε τὴν ἀκριβῆ πληροφορίαν περὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ρουμανικοῦ δικαστηρίου. Ἡ ἐπιτυχία ὀφείλεται εἰς τὸν ἔκτακτον ἀπεσταλμένον ἐν Βουκουρεστίῳ ἀρχισυντάκτην τῆς «Πρωΐας» κ. Κ. Παπαλεξάνδρου τηροῦντα ἀπὸ δεκαημέρου ἐνήμερον τὴν Ἑλληνικὴν κοινὴν γνώμην τῆς ἐξελίξεως τῆς ἐν Ρουμανίᾳ καταστάσεως διὰ σαφῶν καὶ καθημερινῶν τηλεγραφημάτων καθὼς καὶ διὰ ταχυδρομικῶν του ἀνταποκρίσεων τὰς ὁποίας ἀπὸ χθὲς δημοσιεύομεν.

ΕΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ Ἐνῷ καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 καὶ τῆς μετέπειτα Παγκαλικῆς δικτατορίας ἀπερρίφθη ἀσυζητητί, ἐνεκρίθη ἤδη ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τὸ Ν. Διάταγμα περὶ προαγωγῆς ἀξιωματικῶν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ. Ἐναντίον τοῦ Ν. Διατάγματος τούτου ἔχουν διατυπωθῇ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς του ζωηρόταται διαμαρτυρίαι, ἡ δὲ ἔγκρισίς του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κατέπληξε πάντας τοὺς ἀξιωματικούς, ἴσως καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐλαχίστους ἐνδιαφερομένους. Εἰς τὴν Βουλὴν ἀπομένει ἤδη ν' ἀπορρίψῃ τὸ Διάταγμα δι' οὗ καθιεροῦνται ἀδικαιολόγητοι διακρίσεις δικαίως προκαλοῦσαι δυσφορίαν εἰς τὸ στράτευμα.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διακηρύττει ὅτι, τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην (28) Νοεμβρίου 1927 ἡμέραν Δευτέραν καὶ περὶ ὥραν 11ην, ἐπαναλαμβάνεται ἐν τῷ Καταστήματι αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ ΙΥ. Γραφείῳ Ἐπιμελητείας ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐξ ἀξιωματικῶν, ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν προμήθειαν (15.000) ὀκάδων λίπους ἀρβυλλῶν καὶ ἐξαρτήσεως ὀρυκτῆς προελεύσεως.

Ὅροι συμφωνιῶν, παρὰ τῷ ἄνω Γραφείῳ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927
Ὁ ὑπουργὸς
Μ. ΚΥΡΚΟΣ

ΚΑΣΜΗΡΙΑ
Διὰ κοστούμια εἰς μεγάλην ποικιλίαν. ΠΑΖΑΡ, Στοὰ Ἀρσακείου.

ΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΑΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἐνώπιον τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, συνελθούσης χθὲς ἐν ὁλομελείᾳ, παρουσιάσθη καὶ συνεπλήρωσε τὴν ἀπολογίαν του ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀνατροπῆς τοῦ Πολιτεύματος ὁ κ. Ν. Ζέρβας. Ὁ κ. Ζέρβας ἀπὸ τῆς πρωΐας χθὲς εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὸν εἰσηγητὴν τὸ ἀλλαχοῦ δημοσιευόμενον ὑπόμνημα.

Ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ὁ κατηγορούμενος ἀνεφέρθη ἀρχικῶς εἰς τὸ ὑπόμνημά του, προσέθεσε δὲ ὅτι τὸν Στρατὸν ἀνέμιξαν εἰς τὴν πολιτικὴν ὡρισμένοι πολιτικοὶ παράγοντες οἱ ὁποῖοι τὸν ἐχρησιμοποίησαν διὰ νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσίαν.

Ἡ ἐπιτροπή, ἀφοῦ ἤκουσε τὴν ἀπολογίαν τοῦ κατηγορουμένου, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς προφυλακίσεως αὐτοῦ διὰ ψήφων ἐννέα κατὰ δύο. Ὁ ἐκ τῶν μειοψηφησάντων κ. Σωτηριάδης δικαιολογῶν τὴν ψῆφόν του, εἶπεν ὅτι δὲν ἐγκρίνει νὰ διωχθῇ μόνον ὁ Ζέρβας καὶ δύο ἀκόμη ἀξιωματικοὶ—ἀσήμαντος μειοψηφία μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος—καθ' ἣν στιγμὴν μένουν ἀκαταδίωκτοι τόσοι ἄλλοι ἀξιωματικοί, σωματάρχαι καὶ μέραρχοι, τόσον σοβαρὸν διαδραματίσαντες ρόλον κατὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῆς δικτατορίας.

Η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΕΠΙ ΦΟΝΩ

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν συνεχείᾳ ἤκουσε τὴν ἀπολογίαν τοῦ λοχαγοῦ Παπαδοπούλου διὰ τὴν κατηγορίαν ἐπὶ φόνῳ. Ὁ κατηγορούμενος εἰς τὴν ἀπολογίαν του ταύτην εἶπεν ὅτι κατὰ τὴν δίκην Φαρδέλλου—Δρακάτου κλπ. ἐψήφισε κατὰ συνείδησιν, ἐσχημάτισε δὲ τὴν γνώμην βασιζόμενος εἰς τὰς γνωματεύσεις τῶν κ.κ. Δάρα καὶ Μπουφίδη, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὅτι τὸ διάταγμα περὶ ἀναδρομικῆς ποινῆς τῆς ἀγχόνης ἦτο Συνταγματικόν.

Ὁ λοχαγὸς Παπαδόπουλος ἐκρίθη διὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην προφυλακιστέος διὰ ψήφων 6 κατὰ 3.

Η ΔΙΩΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΚΡΗ

Ὁ εἰσηγητὴς κ. Γιαννόπουλος ἐξήτασε χθὲς διαφόρους καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου προταθέντας ὡς μάρτυρας ὑπὸ τοῦ κ. Μακρῆ. Ὁ ἐκ τούτων κ. Βαρβαρέσος κατέθεσεν ἐν σχέσει μὲ τὴν κατηγορίαν τῆς δικτατορίας ὅτι ὁ κ. Πάγκαλος ἐκάλεσε κάποτε τοὺς κ.κ. Πετμεζᾶν, Τριανταφυλλόπουλον καὶ αὐτὸν καὶ ἐζήτησε τὴν γνώμην των διὰ τὴν τροποποίησιν ὡρισμένων ἄρθρων τοῦ Συντάγματος ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ περιορισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τῆς Βουλῆς ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐπεκτάσεως ἀφ' ἑτέρου τῶν δικαιωμάτων τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ἔναντι τῆς Βουλῆς. Εἰς τοῦτο ὁ μὲν κ. Πετμεζᾶς ἀπήντησεν ὅτι διαφωνεῖ κατ' ἀρχήν, ὁ δὲ κ. Τριανταφυλλόπουλος ὅτι δὲν εἶνε ζήτημα αὐτὸ τὸ ὁποῖον δύναται νὰ λυθῇ τόσον ἐσπευσμένως διότι ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τοὺς θεωρητικοὺς καὶ πρακτικοὺς μελετητὰς τοῦ δημοσίου δικαίου. Τὴν αὐτὴν γνώμην διετύπωσε καὶ ὁ κ. Βαρβαρέσος.

ΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΜΕΓ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΜΕ ΤΑΣ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 15. (Ἀσύρματος). — Ὁ Σὲρ Σάμουελ Χώρ, ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας, ὁμιλῶν τὴν παρελθοῦσαν νύκτα σχετικῶς μὲ τὰς δηλώσεις τοῦ στρατάρχου Οὐΐλλιαμ Ρόμπερστον, δι' ὧν κατεδικάζετο ὁ πόλεμος καὶ ἐχαιρετίζετο τὸ γεγονὸς ὅτι πλεῖστοι ἄνδρες διαφόρων ἀποχρώσεων καὶ σχολῶν καταγίνονται ἐξ ὁλοκλήρου μὲ τὴν πρόληψιν μελλόντων πολέμων, εἶπεν ὅτι διὰ νὰ προαχθῇ ἡ ἰδέα αὐτή, δὲν πρέπει μόνον νὰ ὑποστηρίζεται ὑπὸ πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶναι ἀποφασισμένη νὰ προαγάγῃ τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι εἶναι εἰς αὐτὴν δυνατὸν διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ὑποστήριξις αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐθνῶν.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν εἰρηνοφίλων προθέσεων τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ὁ Σὲρ Σάμουελ Χὼρ ἀνέφερε τοὺς ἀκολούθους ἀριθμοὺς περὶ τῶν σημερινῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Μ. Βρεττανίας, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς πολεμικὰς δυνάμεις της πρὸ τοῦ πολέμου. Κατ' Αὔγουστον τοῦ 1914 ἡ Μεγάλη Βρεττανία εἶχε 44 μεγάλα πολεμικὰ πλοῖα, ἐνῷ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1927 ὁ ἀριθμὸς οὗτος ὑπεβιβάσθη εἰς 12. Κατ' Αὔγουστον 1914 εἶχε 80 καταδρομικά, ἐνῷ νῦν ἔχει μόνον 37. Τὸν Αὔγουστον τοῦ 1914 εἶχεν 183 ἀντιτορπιλλικά, ἐνῷ τώρα ἔχει μόνον 89. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ναυτῶν καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ στόλου κατὰ τὸ 1914 ἀνήρχετο εἰς 145000 ἄνδρας ἔναντι 100.700 χρησιμοποιουμένων τώρα. Κατὰ τὸ 1914 ὑπῆρχον 174.500 ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἔναντι 151.100 ὑπηρετούντων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Εἰς τὰς τρεῖς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ 1914 αἱ μάχιμοι δυνάμεις τῆς Μ. Βρεττανίας ἀνήρχοντο εἰς 320.000 ἐνῷ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος περιλαμβανομένων 30.000 περίπου ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τῆς νέας ἀεροπορικῆς ἀμύνης, ὅλαι αἱ βρεττανικαὶ δυνάμεις περιωρίσθησαν εἰς 284.000 ἄνδρας. Σημειωτέον ὅτι κατὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου ἡ Μεγ. Βρεττανία εἶχε τὰς μεγαλυτέρας ἀεροπορικὰς δυνάμεις τοῦ κόσμου, ἀλλ' αὗται περιωρίσθησαν εἰς ἀσήμαντον ἀριθμόν, διότι καὶ τὰ 3 πολιτικὰ κόμματα ἀπὸ συμφώνου ἐζήτησαν τὸν περιορισμὸν τῶν δαπανῶν τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης τῆς χώρας. Σήμερον ἡ Μ. Βρεττανία ἔχει 750 πρώτης γραμμῆς ἀεροπλάνα ἀλλὰ ταῦτα ἀποτελοῦν τὴν μεγαλυτέραν ἀεροπορικὴν δύναμιν ἐν Εὐρώπῃ, ἥτις δύναται νὰ συγκριθῇ μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ ὑπεροχὴν μὲ τὴν ἀεροπορικὴν δύναμιν τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία κατέχει 1350 πρώτης τάξεως ἀεροπλάνα. Χωρὶς νὰ ἀναφερθοῦν ἄλλαι χῶραι, οἱ ἄνω ἀναφερθέντες ἀριθμοὶ ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Μεγάλη Βρεττανία περισσότερον πάσης ἄλλης χώρας ἠλάττωσε τοὺς ἐξοπλισμούς της καὶ ὅτι ἡ πολιτική της προσανατολίζεται ἀμετακλήτως πρὸς τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ τὴν στερέωσιν τῆς εἰρήνης.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ κ. ΖΕΡΒΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΚΑΙ Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ὁ ἐν φυλακίσει διατελῶν συνταγματάρχης κ. Ζέρβας, ἀπολογούμενος ἐπὶ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ἐπὶ ἀνατροπῇ τοῦ πολιτεύματος, ὑπέβαλεν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν μακροσκελέστατον ὑπόμνημα.

Ἐν τῷ ὑπομνήματι τονίζεται ὅτι, ἀσχέτως πρὸς τὸ ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Κονδύλη συσταθὲν ἀνώτατον ἀνακριτικὸν συμβούλιον, ἀπεφήνατο κατηγορηματικῶς ὅτι δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ Νόμῳ ἡ ἀπαγγελλομένη κατηγορία καὶ συνεπείᾳ τῆς γνώμης ταύτης δὲν εἰσηγήθη τὴν παραπομπήν, ἐν τούτοις ὅμως ἀπαντᾷ, διὰ νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ κατηγορία οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ ἓν νομικοφιλολογικὸν κατασκεύασμα ὀφεῖλον τὴν γένεσίν του εἰς τὸ παμφάγον ὅτέρας τῆς πολιτικῆς σκοπιμότητος καὶ ὅπερ μόνον ὁ ὄντως ἰσχυρὸς τοῦ κ. Τσιτσεκλῆ κάλαμος ἠδύνατο μετὰ δωδεκάμηνον κυοφορίαν νὰ παραγάγῃ.

Ἀπαντῶν εἶτα εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια τοῦ κατηγορητηρίου ἀνασκευάζει διὰ μακρῶν αὐτά. Σχετικῶς μὲ τὴν κατηγορίαν περὶ προκλήσεως ἐμφυλίου σπαραγμοῦ ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

ΤΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ

«Ὡς πρὸς τὸ λεγόμενον δὲ ὅτι ὥπλισα τοὺς πολίτας κατ' ἀλλήλων, ἤτοι τὰ Δημοκρατικὰ Τάγματα, τοῦτο ἔχω νὰ ἀπαντήσω. Ἂν πρόκειται περὶ ὁπλιτῶν ὁπλισθέντων κατ' ἀλλήλων ἀκεραίαν καὶ πλήρη τὴν εὐθύνην φέρει αὐτὸς ὁ ἀξιότιμος κ. Τσιτσεκλῆς καὶ ἡ Κυβέρνησις Μιχαλακοπούλου, ἧς εἶχε τὴν τιμὴν νὰ ἀποτελῇ ἐπίλεκτον μέλος.

Διότι τὰ Δημοκρατικὰ Τάγματα δὲν εἶνε ἄλλο εἰμὴ τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Μιχαλακοπούλου συσταθέντα, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς τῆς Κυβερνήσεως ἐκείνης ἀξιωματικούς. Τὰ Τάγματα τουτέστι τῶν Κυνηγῶν, ἅτινα διὰ τὸ κακόηχον ἴσως τῆς λέξεως, μετωνομάσθησαν εἰς Δημοκρατικὰ Τάγματα. Καὶ τὰ Τάγματα αὐτὰ ἱδρύθησαν, ἐστρατολογήθησαν καὶ ὡπλίσθησαν ἀπὸ μόνην τὴν ἀνατραπεῖσαν Κυβέρνησιν Μιχαλακοπούλου».

ΤΟ ΓΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Συνεχίζων ὁ κ. Ζέρβας λέγει:

«Ποῖον ἆρά γε εἶνε ἐκεῖνο τὸ τόσον τεράστιον, τὸ ὁποῖον συνέβη μετὰ τὸ γεῦμα τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ ὅπερ ἔπεισεν ὑμᾶς ὅτι ἀπὸ τοῦ γεύματος ἐκείνου ἐγκαθιδρύθη ἐν Ἑλλάδι ἡ δικτατορία, ἤτοι σύστημα Κυβερνήσεως τρόμου καὶ ἄγνωστον εἰς τὸ νόμιμον τῆς χώρας πολίτευμα; Μήπως τὸ γεῦμα, ἡ βρῶσις καὶ ἡ πόσις, αἱ ἐπακολουθήσασαι προπόσεις, ἡ παρέλασις τοῦ Τάγματος καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ διαγγέλματος, ὅπερ μάλιστα ὡμίλει περὶ εἰσόδου τῆς χώρας εἰς κανονικὸν καὶ ὑγιᾶ κοινοβουλευτικὸν βίον δι' ἐνεργείας ἐλευθέρων καὶ ἀνεπηρεάστων ἐκλογῶν, μήπως, λέγω, τὰ στοιχεῖα ταῦτα, ἅτινα παρατάσσονται ὡς ἐπιχειρήματα τῆς κατ' ἐμοῦ στηρίξεως κατηγορίας ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, ἔπεισαν τὸν ἀξιότιμον κ. Τσιτσεκλῆν ὅτι ἦσαν ἱκανὰ νὰ ἐγκαθιδρύσουν σύστημα Κυβερνήσεως τρόμου ἄγνωστον εἰς τὸ νόμιμον τῆς χώρας Πολίτευμα;

»Θὰ ἠδυνάμην χωρὶς νὰ ἀναμένω ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεώς μου ταύτης νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ ἀκούσετε τὸν ἴδιον κ. Τσιτσεκλῆν ἀπαντῶντα ἐπισήμως εἰς τὸ κατ' ἐμοῦ ἐπαγγελθὲν κατηγορητήριον καὶ λέγοντα ὅτι: «Ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος ἐκ συστάσεως καὶ ἐκ συνωμοσίας μετ' ἄλλων (εἰς οὓς ἄλλους δὲν συμπεριλαμβάνομαι ἐγώ, ἀφοῦ δὲν μοῦ ἀπηγγέλθη κατηγορία), πολὺ πρὸ τοῦ γεύματος τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, εἶχεν ἤδη καταλύσει τὸ νόμιμον τῆς χώρας Πολίτευμα».

»Εἶχε τουτέστι καταλύσει τοῦτο, κατὰ τὸ κατηγορητήριον.

»Ὅταν μετὰ τὴν νύκτα τῆς 30ῆς Ἰουνίου 1925, καθ' ἣν ἐξερχόμενος τῆς Βουλῆς ὑπὸ τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα ὑπερδιακοσίων βουλευτῶν τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἀντί, ὡς εἶχεν ἐντολὴν νὰ δημοσιεύσῃ τὸ ὑπὸ τῆς τριακονταμελοῦς ἐπιτροπῆς ψηφισθὲν Σύνταγμα, ἐτροποποίει τοῦτο κατὰ πλείστας διατάξεις αὐτοῦ καὶ ἐδημοσίευε τὸ οὑτωσὶ αὐθαιρέτως τροποποιηθὲν Σύνταγμα.

ΤΟ ΠΑΓΚΑΛΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ

»Εἶνε πλάνη οἰκτρά, ἂν ἀφεθῇ νὰ πιστευθῇ καὶ πιστοποιηθῇ ὑπὸ μιᾶς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς τοῦ κύρους τῆς 15μελοῦς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ὅτι τρεῖς μόνον ἀξιωματικοί, ἡμεῖς οἱ τρεῖς παραπεμπόμενοι, ἀνετρέψαμεν τὴν Κυβέρνησιν Μιχαλακοπούλου καὶ ἀνεβιβάσαμεν ἐπὶ τὴν Ἀρχὴν τὸν στρατηγὸν Πάγκαλον.

»Εἰς πλείονας τῶν χιλίων ἑπτακοσίων (1700) ἀνέρχονται οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὑπογράψαντες τότε τὸ συνταχθὲν πρωτόκολλον τιμῆς καὶ τὸ σύνολον ἐδέχθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἐπὶ τὴν Ἀρχὴν ἄνοδον τοῦ στρατηγοῦ Παγκάλου. Ταῦτα δύναται ἡ ἀνάκρισίς μας νὰ ἐξακριβώσῃ ὅταν καταφύγῃ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἐφημερίδων τῶν ἡμερῶν ἐκείνων.

»Θὰ ἴδῃ τὴν ἀπειρίαν τῶν συγχαρητηρίων τηλεγραφικῶς καὶ ἐγγράφως ὑποβληθέντων πρὸς τὸν στρατηγὸν Πάγκαλον ὑπὸ πάντων τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀνωτάτων, ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν.

»Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ ἔχω τὴν γνώμην ὅτι τὸν Πάγκαλον ἀνεβίβασεν ἐπὶ τὴν Ἀρχὴν ἡ χρεωκοπία τῆς Δ' τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως καὶ δυστυχῶς ἡ συνόλῳ ἐν τῇ μορφῇ αὐτῆς χρεωκοπία τοῦ ἐν Ἑλλάδι κοινοβουλευτισμοῦ.

»Ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῆς 25ης Ἰουνίου 1925 ἐπέτυχε, διότι ἐξεπροσώπει τὸν πανελλήνιον πόθον, τὸν πόθον τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν.

»Μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1925 ἔργον συνειδήσεως ἐθεώρησα νὰ στηρίξω πάσῃ δυνάμει τοῦτον ἐν τῇ Ἀρχῇ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος, ὅπερ ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὸν λαόν, διὰ τοῦ τότε ἐκδοθέντος ἐπαναστατικοῦ διαγγέλματος.

»Ἀλλ' εὐθὺς ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἤρξατο ἡ ἀντίδρασις τοῦ καθαιρεθέντος πολιτικοῦ κόσμου, ἐν συμμαχίᾳ μὲ τὸν στρατηγὸν Πλαστήραν.

»Χωρὶς νὰ ζηλώσω τὸ ἔργον ὑπερασπιστοῦ τοῦ ἐγκαθείρκτου τέως δικτάτορος, νομίζω ὅτι εὑρίσκετο ἐν δικαίῳ διατάσσων τὰς ἃς διέτασσε διώξεις καὶ συλλήψεις. Ἔπρεπε νὰ ἀφεθῇ ἀπερίσπαστος ἐπί τινα χρόνον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματός του. Ἐὰν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀπεδεικνύετο ἀνίκανος πρὸς τοῦτο, τότε πᾶσα κατ' αὐτοῦ θὰ ἐδικαιολογεῖτο ἀντίδρασις ὁπωσδήποτε ἐκδηλουμένη.

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

»Στηρίζοντες τὸν στρατηγὸν Πάγκαλον μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐφήρμοζε τὸ ὑποσχεθὲν πρόγραμμα, ἐφθάσαμεν τέλος εἰς τὸ πολυθρύλητον τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς γεῦμα, καθ' ὃ, χωρὶς εἰς οὐδένα ἀπολύτως νὰ καταστήσῃ γνωστὴν τὴν πρόθεσίν του, ἀνεκήρυξε καὶ τύποις τὴν δικτατορίαν, ἣν οὐσίᾳ ἤσκει ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς Ἀρχῆς. Λέγομεν ἀπροειδοποιήτως ἔπραξε τοῦτο καὶ ἐπιμένομεν ἐπ' αὐτοῦ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ ὁ ἴδιος καλούμενος θὰ τὸ ὁμολογήσῃ.

»Δὲν θέλω ἀποκρούων τὴν κατηγορίαν ὅτι ἐτέλουν εἰς γνῶσιν τῆς κηρύξεως τῆς δικτατορίας νὰ ἰσχυρισθῶ, ὅτι θὰ ἀντέδρων ἂν ἐγνώριζα τοῦτο, ἢ θὰ ἀπηγόρευα εἰς τὸν στρατηγὸν Πάγκαλον νὰ κηρύξῃ καὶ τύποις ταύτην. Ὄχι. Θὰ ἤμην διατεθειμένος καὶ ὡς αὐτοκράτορα νὰ τὸν ἀνεχθῶ προσαγορευόμενον, ἤρκει νὰ ἔσωζε τὸν τόπον καὶ νὰ ἐφήρμοζε τὸ ὑποσχεθὲν ἀνακαινιστικὸν πρόγραμμα.

»Ἀλλὰ θὰ ἐκφράσω εἰς τὴν ἀξιότιμον ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀπορίαν μου: Πῶς καταλογίζουσιν εἰς ἐμὲ μόνον καὶ εἰς τοὺς κ. κ. Βουτσινᾶν καὶ Ντερτιλῆν εὐθύνην διὰ τὴν κήρυξιν τῆς δικτατορίας ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ἐν μέσῳ τῶν Δημοκρατικῶν ταγμάτων ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ κηρύξῃ καὶ λόγῳ ταύτην καὶ δὲν ζητοῦσι τοιαύτην ἀπὸ τοὺς στρατηγοὺς διοικητὰς Σωμάτων Στρατοῦ καὶ Μεραρχιῶν, ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς χωροφυλακῆς, τοὺς διοικητὰς τῶν συνταγμάτων, ὧν ἄλλοι μὲν παρεκάθηντο εἰς τὸ γεῦμα, οἱ πάντες δὲ ἔσπευσαν μὲ μακρόσυρτα τηλεγραφήματα καὶ γράμματα νὰ ἐπικροτήσωσι καὶ δηλώσωσιν εἰς τὸν ἀνακηρυχθέντα δικτάτορα τὴν πλήρη αὐτῶν ἀφοσίωσιν καὶ λατρείαν;

»Καὶ ὅταν, κύριοι βουλευταί, ἐπείσθην ὅτι ματαίως ἤλπισα ἐπὶ τὸ δημιουργικὸν τοῦ στρατηγοῦ Παγκάλου δαιμόνιον, δὲν ἔνιψα τὰς χεῖράς μου καὶ δὲν ἠδιαφόρησα ἀλλ' ἀνέτρεψα αὐτόν. Καὶ εἶσθε ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναγνωρίσητε, ὅτι ἡ ἀνατροπὴ εἶνε ἀποκλειστικὸν ἡμῶν ἔργον. Δὲν εἶμαι ὁ ἁρμόδιος ἐγὼ νὰ σᾶς δώσω τὴν ἐξήγησιν τοῦ πῶς συνέβη ὥστε νὰ δυνηθῶ νὰ ἐπιτύχω τὴν ἀνατροπήν, εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ὁ στρατηγὸς Πάγκαλος κατὰ τεκμήριον τοὐλάχιστον εἶχε μὲ τὸ μέρος του τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ στρατοῦ. Τοῦτο μόνον τονίζω καὶ παρακαλῶ νὰ πιστοποιήσητε δι' ἐξετάσεως τοῦ στρατηγοῦ Κονδύλη, ὅτι χάρις εἰς ἡμᾶς μόνον ἐπετεύχθη ἡ ἀνατροπή».

ΦΙΛΑΘΛΟΙ Ἐκδίδεται προσεχῶς νέον ἀθλητικὸν περιοδικόν, κατ' ἀπομίμησιν τῶν μεγαλυτέρων εὐρωπαϊκῶν τοιούτων, ἀπὸ 32—48 σελίδας, ἀναλόγως τῶν γεγονότων. Θὰ δημοσιεύῃ ἑκάστοτε ἀνασκοπήσεις ἐπὶ ὅλων τῶν σπὸρ ἀπὸ τοὺς καλλίστους τῶν ἐν Ἀθήναις κριτικῶν. Ἐπίσης, ἄρθρα, μελέτας, ἐρεύνας, συνεντεύξεις, κ.τ.λ., πάντοτε μὲ φωτογραφίας καὶ σκίτσα.

Ἡ καλυτέρα ἐγγύησις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκδόσεως, τοῦ νέου τούτου μεγάλου ἀθλητικοῦ περιοδικοῦ, θὰ εἶνε τὸ ἐκλεκτὸν ἐπιτελεῖον τῶν συνεργατῶν, συντακτῶν καὶ ἀνταποκριτῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναγγελθῇ προσεχῶς. Ἐν ὀλίγοις θὰ εἶνε τὸ περιοδικὸν ποῦ χρόνια τώρα ὀνειροπολοῦσατε... Ἔχετε μόνον ὀλίγην ὑπομονήν!

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πεπειραμένος ἀλληλογράφος ἀγγλικῆς καὶ γαλλικῆς. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Πρωΐας».

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ

Διὰ διατάγματος καταρτισθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης μετατίθενται:

Οἱ εἰσαγγελεῖς πρωτοδικῶν, Παρνασσίδος Ι. Κουστέλος καὶ Σπάρτης Κ. Καλαμαρῆς ἐναλλάξ. Οἱ ἀντεισαγγελεῖς πρωτοδικῶν, Τριπόλεως Ι. Βενιζέλος καὶ Ἡρακλείου Κ. Παπαδάκης ἐναλλάξ, Κυπαρισσίας Π. Σακελλαρίου καὶ Χανίων Σ. Φωτάκης ἐναλλὰξ καὶ Ἠλείας Κ. Μπενέκος εἰς Λαμίαν. Οἱ εἰρηνοδίκαι Ἄγγελος Τσούμας καὶ Σκιάθου Ν. Ψύλλας ἐναλλάξ. Οἱ γραμματεῖς ἐφετῶν Ναυπλίου Κ. Στραμέζης καὶ Αἰγαίου Χρ. Βιτάλης ἐναλλὰξ καὶ οἱ γραμματεῖς πρωτοδικῶν Ναυπλίου Δ. Νιγριανάκης καὶ Λασσηθίου Δ. Παπαχαραλάμπους ἐναλλάξ.

Δι' ἑτέρου διατάγματος διορίζονται πρωτοδίκαι οἱ μέχρι τοῦδε ἔμμισθοι πάρεδροι Χρ. Ἀνεμογιάννης Ναυπλίου, Θωμᾶς Σβάρνας Λαρίσσης, Γ. Ρατζάκης Καλαμῶν, Ι. Κωστόπουλος Ἡρακλείου καὶ Χρ. Τράγκας Πατρῶν.

Α' ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

Διακήρυξις

Τὸ Α' Σ. Σκαπανέων διακηρύττει δημόσιον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκποίησιν τῆς κόπρου τῶν κτηνῶν τοῦ Συντάγματος τὴν 17ην Δεκεμβρίου εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συντάγματος (Ρούφ).

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διαχειρίσεως ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν ἀπὸ 10—12 καθ' ἑκάστην.

Ἐλ. Μητσοτάκης
Ἀντ)χης Μηχ.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΟΣΕΡΒΙΚΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15 (Πρακτ. Χαβᾶς).— Εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιτροπὴν τῆς Βουλῆς ὁ κ. Μπριὰν ἐπανέλαβεν ὅτι ἡ γαλλοσερβικὴ συμφωνία ἐνεπνεύσθη ἐκ τοῦ πνεύματος τοῦ Λοκάρνο. Προσέθεσεν ὅτι αἱ συνομιλίαι μετὰ τῆς Ἰταλίας συνεχίζονται ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προσχωρήσεώς της εἰς τὴν Συνθήκην. Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Ταγγέρην αἱ συνομιλίαι, εἶπε, συνεχίζονται φιλικῶς καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ καταλήξουν εἰς συμφωνίαν. Διὰ τὸ ταξείδιον εἰς Βιέννην τῶν κ. κ. Μὰρξ καὶ Στρέζεμαν εἶπεν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ φαίνεται ὡς κανονική, ἀρκεῖ δὲ νὰ ἀναγνώσῃ τις τοὺς ἐκφωνηθέντας λόγους ὅπως πεισθῇ ὅτι τὸ διάβημα τῆς Γερμανίας δὲν δύναται νὰ προκαλέσῃ φόβους εἰς τὴν Γαλλίαν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Ἀριστείδου 14
Ἔτος Ἱδρύσεως 1919
Ἐκτέλεσις πάσης τραπεζιτικῆς ἐργασίας
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ
ΕΝ ΟΨΕΙ
εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα
ΠΡΟΣ 5% ΕΤΗΣΙΩΣ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΔΩΝ

ΡΩΜΗ, 15.— Ὁ ἀδελφὸς τοῦ κ. Μουσσολίνι γράφει εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ λάβουν δικαίωμα ψήφου, διότι ἡ παροχὴ ψήφου εἰς τὰς γυναῖκας εἶνε ἀσθενικὸν σύμπτωμα τῆς Δημοκρατίας.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΓΑΛΛ. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15.— Ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἐξακολουθεῖ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου Ἐργασίας ὁ κ. Πουανκαρὲ δύο φορὰς ἔθεσε ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ ἔλαβεν ἑκάστην φορὰν ἐπιβλητικὴν πλειονοψηφίαν.

ΠΡΙΓΚΗΨ ΠΛΑΣΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 15. Ὁ πρίγκηψ Πέτρος τοῦ Μαυροβουνίου ἀδελφὸς τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας κατηγγέλθη ὑπὸ κοσμηματοπώλου τῶν Παρισίων ὡς πλαστογράφος ἑνὸς τσὲκ μεγάλης ἀξίας.

ALLIANCE FRANÇAISE
Τὰ μαθήματα ἤρχισαν τακτικῶς. Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦν πάντοτε. Ἀρρένων Γ' Γυμν. 5 Λυκαβηττοῦ. Θηλέων Δ' Δημοτ. Σχολ. θηλέων Σόλωνος 132. Πειραιῶς Γαλλ. Πρακτορεῖον Μεσαζερῆ. Δευτ. Τετ. Παρ. 6 1)2—8 1)2 μ.μ. Δίδακτρα γενικῶς ἐφάπαξ δρ. 150.

ΤΕΤΑΡΤΗ 16—11—27
aux "Ambassadeurs"
Grande Soirée de Gala
Avec souper à 1 h. du matin
La tenue de Soirée est de rigueur
Τηλ. 20—62
Διαφ. «ΦΟΙΝΙΞ»

ΕΠΙΠΛΑ
ΟΙΚΙΩΝ-ΓΡΑΦΕΙΩΝ-ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ
Α. Ε. ΕΛΛΟΥΛ
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 29

VARIETÉ-DANCING
FOLIES D'HIVER
CORAÏ 10
MARCEL DARR'YS DIRECTEUR ARTISTIQUE.
JEUDI 17 NOVEMBRE
1er GRAND GALA
UNE NUIT CHEZ LES APACHES
ORGANISÉE PAR LA MORA Y MANZANO
RETENIR SES TABLE A L'AVANCE
NOUVELLE DÉCORATION DE LA SALLE TRANSFORMÉE EN BOUGE PARISIEN

ΕΠΙΠΛΑ
Παντὸς εἴδους καὶ πάσης τιμῆς ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ τελείας τέχνης καὶ στερεότητος εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους εἰς τὸ μέγα ἐπιπλοπωλεῖον τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα
Ὁδὸς Πειραιῶς 64 καὶ Μυλλέρου

Οἱ διασημότεροι ἀεροπόροι ἐχρησιμοποίησαν ἐπὶ τῶν ἀεροπλάνων των
ΧΡΟΝΟΜΕΤΡΑ & ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΟΥΣ
LONGINES

44 ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
ΛΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΔΑΜΙΑΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ
[illegible]
ΦΑΝΕΛΛΕΣ ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ
ΧΟΥΡΙΚΑ ΚΑΙ ΛΙΝΙΚΑ

ΠΡΟΣ 6% ΕΤΗΣΙΩΣ
ΤΕΛΕΙΑ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ
[illegible]

ΕΦΘΑΣΑΝ
ΚΟΝΤΡ-ΠΛΑΚΕ & ΚΑΠΛΑΜΑΔΕΣ
εἰς πλουσίαν συλλογὴν
Ὅλα τὰ εἴδη Ἀγριοξυλείας
ΠΕΡΙΚΛΗΣ Α. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ
[illegible]

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΑΝΤ. Δ. ΧΑΤΖΗΑΝΤΩΝΑΚΗΣ
Δερματολόγος
[illegible]

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Π. Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ
[illegible]

ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΠΛΩΝ
[illegible]
ΣΑΚΚΗ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΑΘΩΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΝΟΥΗΛΕΣΚΟ

ΑΥΞΑΝΕΙ ΤΟ ΑΝΤΙΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΡΕΥΜΑ

ΚΑΤΑΠΤΩΣΙΣ ΤΟΥ ΓΟΗΤΡΟΥ ΤΟΥ ΒΡΑΤΙΑΝΟ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. 15. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας).— Ὁ ἀντίκτυπος τῆς ἀθωώσεως τοῦ κ. Μανουηλέσκο ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης ὑπῆρξε ζωηρότατος, θεωρεῖται δὲ βέβαιον, ὅτι τὸ γεγονὸς θὰ ἔχῃ σημαντικὰς πολιτικὰς συνεπείας.

Αἱ πρῶται ἐκδηλώσεις ἐσημειώθησαν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ δικαστηρίου, τοῦ ὁποίου τὴν ἀπόφασιν οἱ ἀκροαταὶ ἐδέχθησαν μὲ ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας ὑπὲρ τοῦ ἀθωωθέντος καὶ ὑπὲρ τῶν μελῶν τοῦ Στρατοδικείου. Ὁ κ. Μανουηλέσκο, ἀφεθεὶς ἀμέσως ἐλεύθερος, παρελήφθη ὑπὸ τῶν φίλων του καὶ μετεφέρθη ἐπὶ τῶν ὤμων των ἐκτὸς τῆς αἰθούσης.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀθωωτικῆς ἀποφάσεως ἐκυκλοφόρησαν φῆμαι, ὅτι ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ταταρέσκο, ὅστις εἶχεν ἐκτεθῇ περισσότερον εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του. Ἤδη ὅμως ἡ φήμη αὕτη διαψεύδεται.

Ὅλως ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐπροκάλεσαν αἱ δηλώσεις, εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ κ. Μανουηλέσκο. Οὗτος ἐχαρακτήρισε τὴν ἀθώωσίν του ὡς νίκην τοῦ ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἀπαιτεῖται τώρα ἡ ἐνίσχυσις τοῦ κόμματος τούτου ὑφ' ὅλων τῶν δημοκρατικῶν στοιχείων τῆς χώρας, καθόσον δι' αὐτοῦ μόνον τοῦ τρόπου θὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν δικτατορικῶν μεθόδων ἐν τῇ χώρᾳ.

Θεωρεῖται ἀφ' ἑτέρου βέβαιον, ὅτι αἱ γενόμεναι κατὰ τὴν δίκην ἀποκαλύψεις περὶ τῆς δράσεως τοῦ κ. Βρατιάνο εἰς τὸ δυναστικὸν ζήτημα θὰ δώσουν λαβὴν εἰς σφοδρὰν κοινοβουλευτικὴν πολεμικὴν ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἤδη ἀνακοινοῦται, ὅτι μέλη τοῦ ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος θὰ ἀναγνώσουν εἰς τὰς δύο Βουλὰς νέαν δήλωσιν ἐπὶ τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, ἀποτελοῦσαν νέαν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Φιλελευθέρων.

Ἐξ ἄλλου συνεχίζονται μεταξὺ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως αἱ συνεννοήσεις διὰ τὴν ἐπίτευξιν συμφωνίας περὶ σχηματισμοῦ ἑνιαίας παρατάξεως ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως.

Γενικῶς, αἱ ἀντιπολιτευόμεναι ἐφημερίδες τονίζουν, ὅτι ἡ ἀθώωσις τοῦ κ. Μανουηλέσκο κατέλαβεν ἐξ ἀπίνης τὴν κυβέρνησιν, ἐμείωσε δὲ σημαντικῶς τὸ γόητρον καὶ ἐξήλειψε τὴν ἰδέαν περὶ παντοδυναμίας της καὶ ὅτι ἡ τερματισθεῖσα δίκη ἐδημιούργησεν ἀντικυβερνητικὸν ρεῦμα ἄνευ προηγουμένου.

Κ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΘΩΩΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΜΑΝΟΥΗΛΕΣΚΟ

ΚΑΚΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΕΙΚΕΙΑΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 15. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας).— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βρατιάνο ἐγένετο σήμερον δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Ἀντιβασιλείας, πρὸς ἣν ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὴν δίκην τοῦ κ. Μανουηλέσκο.

Τὴν μεσημβρίαν συνῆλθε τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ὁποίου ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Τὸ Στρατοδικεῖον διὰ ψήφων 3 κατὰ 2 ἠθώωσε τὸν κ. Μανουηλέσκο. Παραπέμψασα τὸν κ. Μανουηλέσκο ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου, ἡ κυβέρνησις ἔκρινεν ἀναγκαῖον εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης ἀποπείρας νὰ δώσῃ παράδειγμα τῆς τιμωρίας, ἵνα προληφθοῦν μεταγενέστεραι καὶ σοβαρώτεραι ἀπόπειραι, αἵτινες θὰ ἦσαν ἐπιβλαβέστεραι εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους.

»Τὸ Στρατοδικεῖον, μὴ λαμβάνον ὑπ' ὄψει τὰς συνεπείας, ἐνόμισεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ἐν πάσῃ αὐτοῦ τῇ αὐστηρότητι. Ἡ μέλλουσα στάσις ἐκείνων, οἵτινες δὲν φοβοῦνται νὰ θέσουν εἰς κίνδυνον τὴν τύχην τοῦ Κράτους, θὰ ἀποδείξῃ ἂν ἡ ἐπιείκεια ἦτο δικαιολογημένη. Πάντως ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τῆς κυβερνήσεως, ὅπως ζητήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐναντίον οἱουδήποτε, ὅστις θὰ προσεπάθει νὰ διαταράξῃ τὴν δημοσίαν τάξιν.»

Κ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΑΓΡΟΤΙΚΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ. 15. (Τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου μας).— Ἡ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν συνέλευσιν τῆς κεντρικῆς ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐθνικοαγροτικοῦ κόμματος, ἣν ἡ διοικοῦσα ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος συνεκάλεσεν εἰς Βουκουρέστιον διὰ τὴν 20 Νοεμβρίου μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς συγκλήσεως τοῦ συνεδρίου εἰς Ἄλμπα Γιούλια.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προκήρυξιν πρὸς τὸν ρουμανικὸν λαόν, ἣν ἐπρόκειτο νὰ ἀπευθύνῃ τὸ ἐθνικοαγροτικὸν κόμμα καὶ δι' ἧς θὰ ἐδήλου ὅτι οὐδεμίαν πρᾶξιν τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ σημερινοῦ Κοινοβουλίου θὰ ἀναγνωρίσῃ, ἡ σύνταξις αὐτῆς ἐπερατώθη ἤδη, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις δὲν ἐπιτρέπει τὴν δημοσίευσίν της ἄνευ προηγουμένης ὑποβολῆς αὐτῆς εἰς τὴν λογοκρισίαν.

Ἡ κυβέρνησις θέτει ὡς ὅρον νὰ λογοκριθῇ ἡ προκήρυξις καὶ κατόπιν νὰ δημοσιευθῇ ἄνευ «λευκῶν», δεικνυόντων τὴν ἐπέμβασιν τοῦ λογοκριτοῦ.

Τὸ ἐθνικοαγροτικὸν κόμμα ἀπέρριψε τοὺς ὅρους τούτους.

Κ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΠΤΩΜΑ ΑΝΔΡΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Εἰς τὸ Νέον Φάληρον καὶ πλησίον τῆς μεγάλης ἐξέδρας ἐξεβράσθη χθὲς τὸ πτῶμα ἀνδρὸς ἡλικίας 35 ἐτῶν, οὗτινος ἡ ταὐτότης δὲν ἐξηκριβώθη. Τὸ πτῶμα ἔφερε διαμπερὲς τραῦμα διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὸν δεξιὸν κρόταφον. Ἡ ἀστυνομία καὶ ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ δὲν δύνανται νὰ βεβαιώσουν εἰσέτι, ἐὰν πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας ἢ περὶ ἐγκλήματος.

Μία μάρτυς προσελθοῦσα εἰς τὸ τμῆμα ἀνέφερεν, ὅτι τῆς ἐφάνη πῶς εἶδε τὸ θῦμα προχθὲς τὴν 7ην ἑσπερινὴν ὥραν νὰ κάθηται εἰς τὴν ἐξέδραν μὲ τὰ βλέμματα ἐστραμμένα πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐνόμισε δὲ ὅτι ἐψάρευε. Πιστόλιον δὲν ἀνευρέθη εἰς τὴν ἐξέδραν, φαίνεται δὲ—ἐὰν πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας—ὅτι τὸ θῦμα ἔστη εἰς τὸ ἄκρον μιᾶς κλίμακος καὶ ἀφοῦ ἐβλήθη ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ περίστροφον διαφυγὸν τῶν χειρῶν θὰ ἐχάθη εἰς τὸν βυθόν.

Πάντως τοῦτο εἶναι μία σκέψις τῶν ἐνεργησάντων εἰς τὸ νεκροτομεῖον Πειραιῶς τὴν σχετικὴν νεκροψίαν ἰατροδικαστῶν. Τὸ πτῶμα ἐφωτογραφήθη καὶ εἶτα ἐξετέθη εἰς ἀναγνώρισιν. Εἰς τὰ θυλάκιά του εὑρέθη μόνον ἓν λευκὸν μανδήλιον, δρ. 2.80 καὶ ἓν ὡρολόγιον μάρκας «Ὠμέγα» σταματημένον εἰς τὰς 10 καὶ τέταρτον.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄγνωστον θῦμα φαίνεται ἡλικίας γύρω τῶν 35 ἐτῶν, ἔχει πρόσωπον σιτόχρουν, μαλλιὰ μαῦρα καὶ μύστακα ψαλλιδισμένον. Τὰ ροῦχα ἦσαν καφὲ ριγὲ καὶ καινουργῆ. Ἐφόρει ἐπίσης καινουργῆ σκαρπίνια καφέ, κάλτσες καφέ, γραββάταν μαύρην ριγὲ καὶ ἐσώρρουχα μάλλινα καλῆς ποιότητος. Γενικῶς τὸ ἐξωτερικόν του παρουσιάζει ἄνθρωπον καλῆς κοινωνικῆς τάξεως.

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐκ συνομιλιῶν τὰς ὁποίας ἔσχον μετ' ἁρμοδίων παραγόντων διεπίστωσα, ὅτι ἡ περιοδεία τοῦ κ. Κονδύλη ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν σφυγμομέτρησιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ εἰς τὴν συνεννόησιν μετὰ τῶν στρατιωτικῶν παραγόντων. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε συνεννοήσεων μετὰ τοῦ κ. Ὀθωναίου καὶ τῶν λοιπῶν παραγόντων μεθ' ὧν συνεννοήθη ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι δύναται ν' ἀνατρέψῃ τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Κονδύλης ἐπανερχόμενος εἰς Ἀθήνας θὰ ἀσκήσῃ ὀχλοκρατικὴν πολιτικὴν ζητῶν διὰ συλλαλητηρίων τὴν παραίτησιν τῆς κυβερνήσεως καὶ ἔχων ὡς συνεπίκουρον μερίδα ἀξιωματικῶν. Δὲν ἀποκλείεται νὰ ζητήσῃ τελεσιγραφικῶς τὴν παράδοσιν τῆς ἀρχῆς ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15 [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—Τὸ Δ' Σῶμα Στρατοῦ ἀνακοινοῖ ὅτι ἄγνωστοι, προφανῶς κομιτατζῆδες, ἐπυροβόλησαν τετράκις κατὰ τοῦ σκοποῦ τοῦ φυλακίου Μπὲς-τεπὲ τοῦ Ἕβρου. Οἱ κομιτατζῆδες ἀντιπυροβοληθέντες ἐτράπησαν πρὸς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ

Ἀγγέλλεται ἐκ Φλωρίνης ὅτι βουλγαρικαὶ συμμορίαι εὑρισκόμεναι εἰς τὴν Σερβίαν καὶ ἀπολέσασαι τὴν συνοχήν των λόγῳ τῆς δραστικῆς κατ' αὐτῶν διώξεως κατέφυγον εἰς τὴν Ἀλβανίαν. Μία ἐπταμελὴς εἰσελθοῦσα ἔνοπλος εἰς τὴν Κορυτσᾶν ἔτυχεν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ

ΘΑ ΕΞΑΡΤΗΘΗ ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΩΝ ΧΡΕΩΝ

ΕΓΕΝΕΤΟ ΣΧΕΤΙΚΗ ΦΙΛΙΚΗ ΥΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΞΩΘΕΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, κατὰ τὴν χθεσινὴν σύσκεψιν τῶν φίλων τοῦ κόμματός του ὁμιλῶν πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ἐπανέλαβε τὴν καὶ ἄλλοτε διατυπωθεῖσαν ἐλπίδα, ὅτι τὰ ἑλληνογαλλικὰ χρέη θὰ διευθετηθοῦν ὁμαλῶς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀντίθετον περίπτωσιν ἐτόνισε τὴν πεποίθησίν του, στηριζομένην ἐπὶ ὡρισμένων ἐνδείξεων, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἐπιμείνῃ μέχρι τέλους εἰς τὴν ἐπιφύλαξιν τὴν ὁποίαν διετύπωσεν ὡς πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τῶν ἑλληνικῶν δανείων. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει, προσέθεσεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, εἴτε συμβῇ τὸ πρῶτον εἴτε τὸ δεύτερον, ΤΟ ΚΑΘΟΡΙΣΘΕΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΝΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΦΟΒΟΣ ΝΑ ΜΑΤΑΙΩΘΗ. Περὶ τούτου ΥΠΑΡΧΟΥΝ, κατὰ τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐπαρκεῖς ἐξασφαλίσεις, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτρέπεται πλέον ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐν προκειμένῳ κυβερνητικοῦ προγράμματος.

Ἀλλ' ἀκριβῶς, λόγῳ τῆς ἐπιβαλλομένης ἀνάγκης τῆς διαρρυθμίσεως ὅλων τῶν συναφῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος φρονεῖ ὅτι ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΣΤΗ ΔΥΝΑΤΗ Η ΑΠΟΦΥΓΗ ΚΑΙ ΝΕΟΥ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΚΑΙ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς Γενεύην κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ὁρισθεῖσαν, ὡς γνωστόν, διὰ τὴν 5 Δεκεμβρίου.

ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ

Ὁ κ. Καφαντάρης, ἀντιθέτως, εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του μετ' ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου—μολονότι ἔχων ὑπ' ὄψει τὰς προαναφερθείσας ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου—ἐβεβαίωσεν, ὅ,τι καὶ ἄλλοτε εἶπεν ἐπὶ τοῦ τελευταίου σημείου: ὅτι δηλαδὴ ἡ εἰς Γενεύην νέα μετάβασίς του δὲν θὰ ἐπραγματοποιεῖτο, ἐφ' ὅσον θὰ ἐξηρτᾶτο ἀπολύτως ἐξ αὐτοῦ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αὕτη δὲν ἔχει εἰσέτι ἀποφασισθῇ, ἐλπίζει δὲ ἀκόμη καὶ τώρα ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι θὰ κατορθώσῃ ν' ἀποφύγῃ τὴν σχετικὴν ὑποχρέωσιν.

Δέον νὰ σημειωθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὅτι—κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις αὐτοῦ τοῦ κ. Καφαντάρη—τὸ νέον ταξείδιόν του εἰς Γενεύην ΘΑ ΕΞΑΡΤΗΘΗ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΑ ΧΡΕΗ. Ἡ σχετικὴ δὲ ἀνάγκη θὰ ἐπιβληθῇ ἐκ τοῦ λόγου ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΤΡΙΜΕΡΕΣ ΔΑΝΕΙΟΝ, τοῦ ἀφορῶντος εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ ἐν Ἑλλάδι Διεθνοῦς Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν δηλαδὴ καθ' ἣν αἱ ἑλληνογαλλικαὶ διαπραγματεύσεις εὐοδωθοῦν καὶ ἀρθῇ κατὰ συνέπειαν ἡ γαλλικὴ ἐπιφύλαξις, ἡ ὑπογραφὴ τοῦ ὡς ἄνω παραρτήματος ἐν Γενεύῃ θὰ εἶνε ἐντελῶς τυπική, ἄρα δὲν θὰ παραστῇ ἀνάγκη μεταβάσεως τοῦ κ. Καφαντάρη. Εἰς τὴν ἐναντίαν ὅμως περίπτωσιν, εἶνε προφανὴς ἡ ἀνάγκη αὐτή.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τονίζεται ἐκ τῆς μόνης ἐν προκειμένῳ ἁρμοδίας πηγῆς ὅτι ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟΝ ΝΕΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΧΕΣΙΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΡΟΥΣ ΔΑΝΕΙΟΥ, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἐν λόγῳ πηγῆς, θεωρεῖται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁριστικῶς λελυμένον ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

Καὶ προστίθεται ὅτι: τὸ μόνον ζήτημα τὸ ὁποῖον ἀπομένει πρὸς ρύθμισιν καὶ μὲ τὸν διακανονισμὸν ἢ μὴ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ συσχετισθῇ ἡ ἐκ νέου μετάβασις τοῦ κ. Καφαντάρη εἰς Γενεύην εἶνε, ὡς προελέχθη, τὸ ζήτημα τῶν ἑλληνογαλλικῶν χρεῶν. Ἀκριβῶς δέ, διὰ τὸν λόγον τοῦτον ΕΓΙΝΕΝ ΗΔΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ ΦΙΛΙΚΗ ΕΞΩΘΕΝ ΣΥΣΤΑΣΙΣ, ἐντελῶς ἀνεπίσημος, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς παρουσίας του εἰς Γενεύην κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Κ.Τ.Ε.

ΑΣΧΕΤΟΣ Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀναγραφείσας χθὲς ὑπὸ πρωινῆς ἐφημερίδος πληροφορίας καθ' ἃς ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐκάλεσε τὸν κ. Καφαντάρην διὰ τηλεγραφήματός της ὅπως μεταβῇ αὐτοπροσώπως εἰς Γενεύην «κατόπιν τῆς παρατηρηθείσης ἀνισοσκελίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ» καὶ πρὸς συζήτησιν τούτου, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐτόνισε χθὲς τὴν νύκτα ὅτι ἀπαξιοῖ καὶ διαψεύσεως τὰς ὡς ἄνω πληροφορίας.

Ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Κ.Τ.Ε. δὲν στέλλει κατ' ἀρχὴν προσκλήσεις, ὡς εἶνε γνωστόν. Ἐξ ἄλλου δέ, πρόσκλησις τοιούτου περιεχομένου καὶ μὲ τὴν προαναφερθεῖσαν αἰτιολογίαν—συζήτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ—οὔτε ἐλήφθη, οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθῇ.

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΙ ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ.-ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Ἡ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ τὴν 5 μ.μ. ἵνα προβῇ εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Προεδρείου τῆς ἀρξαμένης νέας συνόδου της.

Τὸ σχετικὸν κυβερνητικὸν ψηφοδέλτιον θὰ καταρτισθῇ ἐντὸς τῆς πρωΐας ἵνα ἐκτυπωθῇ καὶ διανεμηθῇ τὸ ἀπόγευμα. Πρόεδρος, ὡς ἔχει ἤδη γραφῆ, θὰ ὑποδειχθῇ ὁ κ. Σοφούλης, ἀποδεχθεὶς τὴν ὑποψηφιότητά του.

Ἐκ τῶν τριῶν ἀντιπροέδρων δὲν ἔχει ὁρισθῇ εἰμὴ ὁ ὑποδεικνυόμενος ἐκ τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων. Κατὰ σχετικὴν νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Μεταξᾶ, ὁ κ. Βαρβιτσιώτης, τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ ὑποδείξῃ τὸ κόμμα, δὲν ἀπεδέχθη τὴν ὑποψηφιότητά του διὰ λόγους ὑγείας. Ἀντὶ τούτου θὰ ὑποδειχθῇ ὁ κ. Κάκαβος.

Οἱ λοιποὶ ἀντιπρόεδροι καὶ τὰ ἄλλα μέλη τοῦ Προεδρείου θὰ ὁρισθοῦν ἐν συνεννοήσει τῶν ἐν τῇ Κυβερνήσει ἡγετῶν ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Μεταξὺ τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ ἐπέλθῃ συνεννόησις διὰ τὴν ὑπόδειξιν κοινοῦ ὑποψηφίου προέδρου. Θεωρεῖται κατὰ συνέπειαν βέβαιον ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα θὰ ψηφίσῃ τὸν κ. Τσαλδάρην, ἡ δὲ λοιπὴ ἀντιπολίτευσις θὰ δώσῃ λευκὸν ψηφοδέλτιον.

Οἱ βουλευταὶ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θὰ συνέλθουν, κατὰ τὰ καθορισθέντα, τὴν 11 π.μ. εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ αἴθουσάν των πρὸς καθορισμὸν τῆς στάσεώς των.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρείου, οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ θὰ καθορίσουν ἐν συσκέψει τὰ τῶν νομοθετικῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Κατὰ σχετικὴν νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν, εὐθὺς μετὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Βουλῆς εἰς Σῶμα θὰ ἀχθοῦν πρὸς συζήτησιν τὰ κυρωτικὰ διατάγματα τῶν συμφωνιῶν τῆς Γενεύης, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ προβῇ εἰς μακρὰς ἀνακοινώσεις ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ κ. Καφαντάρης ἐβεβαίωσε σχετικῶς χθὲς τὴν νύκτα ὅτι αἱ συμφωνίαι ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ ἔχουν κυρωθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν προϋπολογισμόν, πιστεύεται ὅτι ἡ ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις ἐν τῇ Βουλῇ θὰ διεξαχθῇ μᾶλλον τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ὁ προϋπολογισμὸς θὰ τεθῇ προηγουμένως ὑπ' ὄψιν τῆς συγκροτηθησομένης νέας εἰδικῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, τῆς παλαιᾶς τοιαύτης τερματισάσης τὸ ἔργον της ἐπ' αὐτοῦ. Ἡ παρὰ τῆς νέας ἐπιτροπῆς ἐξέτασις τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ εἶνε ἐντελῶς τυπική, δεδομένου ὅτι ὑπάρχει ἤδη ἡ σχετικὴ ἔκθεσις τῆς παλαιᾶς ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἐν συνεννοήσει τῶν ἡγετῶν θὰ ἐπιδιωχθῇ ὅπως ἡ σύνθεσις τῆς νέας ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς εἶνε ἡ ἰδία κατὰ τὸ δυνατὸν ἢ ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς παλαιᾶς.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐτονίσθη χθὲς τὴν νύκτα ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη ὅτι τὰ γραφέντα περὶ καθυστερήσεως τῶν ἐσόδων δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀκριβῆ. Καθυστερεῖ μόνον ἡ εἴσπραξις τῶν ἀμέσων φόρων καὶ διὰ τὸν εἰδικὸν λόγον τῆς ἐλλείψεως ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ εἰσπρακτόρων, ὧν θὰ συμπληρωθῇ ἤδη ὁ ἀριθμός.

Κατὰ νυκτερινὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Μεταξᾶ, ἡ Βουλὴ μετὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως θὰ συζητήσῃ ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων.

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἀνακοίνωσιν, εἰς ἓν ἐκ τῶν προσεχῶν ὑπουργικῶν συμβουλίων ὁ κ. Μεταξᾶς πρόκειται νὰ εἰσηγηθῇ ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς διαγωνισμοῦ διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἔργων ὁδοποιΐας. Τὸ συμβούλιον, ὡς γνωστόν, θ' ἀποφασίσῃ περὶ τῶν μελλουσῶν νὰ μετάσχουν εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἑταιρειῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς οἰκονομικῆς ἀντοχῆς καὶ τῆς τεχνικῆς ἁρμοδιότητος αὐτῶν.

Ἐπίσης, εἰς ἓν ἐκ τῶν προσεχῶν ὑπουργικῶν συμβουλίων θὰ συζητηθοῦν ἐκ νέου τὰ κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ κυβερνητικὰ μέτρα, ἐφόσον ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἔχουν καταρτισθῇ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τὰ σχετικὰ νομοσχέδια.

Παρεσχέθη σχετικῶς χθὲς τὴν νύκτα ἡ βεβαίωσις, ὅτι ἡ ἄποψις ὅπως ὁ κομμουνισμὸς τεθῇ «ἐκτὸς νόμου» δὲν συζητεῖται πλέον.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Εἰς τὴν Λέσχην τῶν Συντηρητικῶν Δημοκρατικῶν συνεκροτήθη χθὲς τὴν 7ην μ.μ. σύσκεψις τῶν βουλευτῶν τοῦ κόμματος. Πρὸς τοὺς συνελθόντας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος κ. Α. Μιχαλακόπουλος προέβη εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, συνοψιζομένας εἰς ὅσα προγενεστέρως, ἅμα τῇ ἐπανόδῳ του ἐξ Εὐρώπης, εἶχε δηλώσει πρὸς τὸν Τύπον.

Περαιτέρω, ἀπαντῶν εἰς τ' ἀναγραφέντα περὶ σπατάλης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν κατόπιν τῆς ἀπορρίψεως ὑπὸ τῆς οἰκείας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος περὶ νέου ὀργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου, ἐτόνισε πρὸς τοὺς φίλους του ὅτι πάντα ταῦτα ἐλέγχονται ἐκ τῶν πραγμάτων ἀνακριβῆ.

Ἀνέφερε συγκεκριμένως ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ὅτι τὰ ἐνταλθέντα πρόσωπα διὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν δαπανῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ νόμου περὶ οἰκονομιῶν δι' ἐκθέσεώς των ἐβεβαίωσαν ὅτι ἐγένοντο ἐπανειλημμέναι οἰκονομίαι εἰς τὰς δαπάνας αὐτάς. Ἐν τούτοις, ἐσυνέχισε, καὶ μετὰ τοῦτο ὡρίσθη καὶ νέα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἡ ὁποία προέβη καὶ αὐτὴ εἰς νέας οἰκονομίας αἵτινες ἔφερον μὲν κλονισμόν τινα τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐπειγούσης ἀνάγκης τῶν οἰκονομιῶν, υἱοθετήθησαν καὶ αὗται, πολλαπλασιασθείσης τῆς ἀπασχολήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου.

Αἱ δαπάναι αὗται ἐν τῷ συνόλῳ των, παρετήρησε, δὲν θὰ ὑπερβῶσι τὰς δοθείσας ἤδη πιστώσεις διότι ἐὰν εἴς τινα μεμονωμένα κονδύλια παρετηρήθη μικρὰ ὑπέρβασις, γίνεται ὅμως ἐπίβλεψις σταθερὰ καὶ ἐπιτυγχάνεται εἰς ἄλλα οἰκονομία, ὥστε αἱ δαπάναι ἐν συνόλῳ νὰ μὴ ὑπερβῶσι τὰς δοθείσας πιστώσεις.

«Ἐζήτησα τελευταίως, ἐδήλωσε περαιτέρω ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ διὰ νομοθετικοῦ διατάγματος νὰ καταργήσω ὡρισμένας πρεσβείας, γενικὰ προξενεῖα, προξενεῖα, ὑποπροξενεῖα καὶ ὑπηρεσίας τοῦ Τύπου ἀλλ' ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπέσχε νὰ ἐξετάσῃ τὴν πρότασίν μου ταύτην ἔστω καὶ μεμονωμένως. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος ὅμως τούτου θ' ἀπασχοληθῇ ἡ Βουλὴ προσεχῶς, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν».

Οἱ συνελθόντες συνεζήτησαν ἐν συνεχείᾳ ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς κυρώσεως τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων, τῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὰς διακοπὰς τῆς Βουλῆς, μετὰ δὲ ἐξονύχισιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Συντάγματος ἐκρίθη ὀρθοτέρα ἡ γνώμη ὅτι ἀρκεῖ ἡ εἰς μίαν μόνον ἀνάγνωσιν ψήφισις ὅλων τῶν διαταγμάτων, ἀκόμη δὲ καὶ αὐτῆς τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἐκδοτικῆς.

Ἐπίσης, κατόπιν συζητήσεως, ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας ἐπιψηφίσεως τοῦ νόμου περὶ Γερουσίας καὶ ἡ ταχεῖα ἐκλογὴ αὐτῆς, ἵνα μετὰ ταῦτα ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὁριστικοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὑπὸ τῶν δύο Σωμάτων καὶ ὑπάρξῃ πληρεστέρα πολιτικὴ ὁμαλότης.

Ὡσαύτως ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη ἡ ἐπίσπευσις τῆς ἐκδικάσεως ἔστω καὶ διὰ μίαν τῶν κυριωτάτων κατὰ τοῦ τέως δικτάτορος κατηγοριῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ πολιτεύματος. Ἐν τέλει ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον νὰ ὁρίσῃ τὸν ὑποδειχθησόμενον ἐκ τοῦ κόμματος ὑποψήφιον ἀντιπρόεδρον τῆς Βουλῆς εἰς τὸ κυβερνητικὸν ψηφοδέλτιον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀντιπροέδρου Θ. Γούσκου.

ΤΟ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ γενικὸς πρόξενος τῆς Σερβίας ἐπισκεφθεὶς τὸν ἐνταῦθα διαμένοντα κ. Κονδύλην, ἐζήτησε τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, τῆς θέσεως τοῦ πολιτεύματος καὶ τοῦ πιθανοῦ ἀποτελέσματος νέων ἐκλογῶν.

Ὁ κ. Κονδύλης ἐπὶ τοῦ πρώτου ζητήματος ἀπήντησεν, ὅτι οὐδὲν κόμμα δύναται νὰ δεχθῇ ὅπως ἡ ἑλληνοσερβικὴ φιλία ἀποβῇ εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος δι' οἱασδήποτε ἐδαφικῆς καταπατήσεως. Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Δημοκρατίαν εἶπεν ὅτι δὲν κινδυνεύει καθόσον ἐπεβλήθη διὰ τῆς λαϊκῆς πλειοψηφίας, ἡ ὁποία εἰς τυχὸν προσπάθειαν τῶν βασιλοφρόνων θὰ ἀγωνισθῇ νὰ συγκρατήσῃ τὸ πολίτευμα.

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς μελλοντικὰς ἐκλογὰς ὁ κ. Κονδύλης, εἶπεν ὅτι τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀσφαλῶς θὰ φέρῃ περισσοτέρους βουλευτὰς ἐκείνων τοὺς ὁποίους ἔχει σήμερον, εἰς βάρος ὅμως τῶν Μεταξικῶν.

Καθ' ἃ γνωρίζω ὁ Σέρβος πρόξενος κατὰ τὴν συνομιλίαν του ταύτην μετὰ τοῦ κ. Κονδύλη, ἔδειξε μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὸ πολιτειακὸν ζήτημα.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

ΤΑ ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ἡ ὁμοσπονδία τῶν λειτουργῶν τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ἐξέδωκε χθὲς μακρὰν διαμαρτυρίαν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου περὶ μεταβολῆς τῆς συνθέσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου.

Εἰς τὴν διαμαρτυρίαν τονίζεται ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐλήφθη μόνον διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος καὶ κομματικῶν συμβιβασμῶν εἰς βλάβην τῶν συμφερόντων τῆς ἐκπαιδεύσεως. Τονίζεται περαιτέρω ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος θὰ ἐμμείνῃ εἰς τὰς ἀντιλήψεις του περὶ τοῦ τρόπου τῆς συγκροτήσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβουλίου. Ἐν τέλει διαμαρτύρεται ἡ ὁμοσπονδία διὰ τὴν μείωσιν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων τοῦ κλάδου διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν αἱρετῶν μελῶν.

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΝΑΥΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΤΑ ΓΕΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Θὰ συνέλθῃ αὔριον εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μερλοπούλου τὸ ἀνώτατον Ναυτικὸν Διοικητικὸν συμβούλιον ἵνα ἐπιληφθῇ τῆς ἐξετάσεως διαφόρων ναυτικῶν ζητημάτων γενικωτέρας φύσεως, ἤτοι τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ Π. Ναυτικοῦ καὶ τῆς ὀργανώσεως αὐτοῦ. Τοῦ συμβουλίου θὰ μετάσχουν οἱ ὑποναύαρχοι κ.κ. Μαλλικόπουλος καὶ Λοπρέστης, οἱ πλοίαρχοι κ.κ. Τοῦμπας καὶ Δημούλης.

Αἱ συζητήσεις θὰ διεξαχθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὸν ὑπουργὸν ὑπομνημάτων τοῦ Ναυτικοῦ συμβουλίου.

ΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ κεντρικὴ ἐπιτροπὴ τῶν βιομηχανικῶν ὀργανώσεων τῆς Νοτιοσλαυΐας ἀπεδέχθη ψήφισμα, δι' οὗ τονίζεται ἡ μεγάλη σπουδαιότης, ἣν ἐνέχει διὰ τὴν χώραν ἡ κύρωσις τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀλβανίας καὶ συνιστᾶται εἰς τὴν κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον κύρωσιν αὐτῶν.

Η ΔΙΧΟΝΟΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

ΜΟΣΧΑ, 15. (Ἀσύρματος).—Τὸ πρακτορεῖον «Τὰςς» ἐδημοσίευσεν ἀπόφασιν τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς ἀφορῶσαν τὸν ἀποκλεισμὸν τῶν Καμένεφ, Ρακόβσκυ, Σλίγκα, Ἐβεδοκινὼφ καὶ Ἀβεδώφ.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΠΑΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαντῶν εἰς ψήφισμα συλλαλητηρίου τῶν δημοκρατικῶν Σερρῶν οἱ ὁποῖοι τὸν προσκαλοῦν ν' ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας, ἐτηλεγράφησε μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Μολονότι προθύμως διατίθεμαι νὰ προσφέρω πρὸς τὰς ἑκάστοτε Κυβερνήσεις τὰς ὑπηρεσίας μου ὁσάκις θὰ κρίνωνται χρήσιμοι διὰ τὴν χώραν, πιστεύω ὅτι ἡ ἐπάνοδός μου εἰς τὴν πολιτικὴν θ' ἀπέβαινεν ἀνωφελής, διότι χωρὶς νὰ κατορθώσω νὰ ἐπιτύχω συνεννόησιν τῶν δημοκρατικῶν, θὰ ἐξήγειρα ὀξυτέραν τὴν ἀντίδρασιν τῶν Βασιλικῶν».

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΙΣΒΟΛΑΙ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΕΡΒΙΚΟΝ ΕΔΑΦΟΣ

ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ ΜΑΤΑΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 15 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)*—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σκοπίων, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ συνηγόρου τῶν κρατουμένων Βουλγαρομακεδόνων φοιτητῶν, τῶν ὁποίων ἡ δίκη ἔμελλε νὰ ἀρχίσῃ σήμερον, αὕτη ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον.

Σχετικὸν τηλεγράφημα ἐκ Σκοπίων πρὸς τὴν «Βρέμε» ἀναφέρει ὅτι τὸ Μακεδονικὸν Ἐπαναστατικὸν Κομιτᾶτον, ἀποσκοποῦν εἰς τὴν πάσῃ θυσίᾳ ματαίωσιν τῆς δίκης, ἀπέστειλεν ἀρκετὰς τριάδας κομιτατζήδων εἰς τὸ σερβικὸν ἔδαφος. Οὗτοι κατώρθωσαν νὰ διέλθουν τὰ σύνορα καὶ κατηυθύνοντο πρὸς τὰ Σκόπια, ἵνα διὰ τρομοκρατικῶν ἀποπειρῶν ματαιώσουν τὴν δίκην.

Αἱ σερβικαὶ ἀρχαί, λαβοῦσαι αὐστηρὰ μέτρα, κατόπιν τῶν πληροφοριῶν τούτων, κατέσχον δύο χρηματικὰς ἀποστολὰς ἐκ 10 καὶ 12 χιλιάδων δηναρίων, προοριζομένας δι' ἕνα τῶν κατηγορουμένων καὶ προερχομένας ἐκ Σόφιας.

Ο κ. ΜΑΡΙΝΚΟΒΙΤΣ ΦΘΑΝΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ κ. Μαρίνκοβιτς ἀναμένεται νὰ φθάσῃ ἐνταῦθα τὴν μεσημβρίαν τῆς αὔριον.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν συνῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν ἀναφυεισῶν δυσχερειῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς ὁριστικὰ συμπεράσματα ἐπὶ τῶν πλείστων σημείων τῶν διαφορῶν, ἀπέμειναν δὲ πρὸς ἐξέτασιν ὡρισμένα μόνον τοιαῦτα.

Αἱ οἰκεῖαι ὑπηρεσίαι τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Γεωργίας ἀνέλαβον νὰ διατυπώσουν τὰ τελικὰ συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον διὰ τὴν περαιτέρω διαχείρισιν τοῦ ζητήματος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τούτων θὰ κατευθύνῃ τῆς ἐνεργείας του παρὰ τῇ Μικτῇ Ἐπιτροπῇ τῆς Ἀνταλλαγῆς ὁ κυβερνητικὸς ἀντιπρόσωπος κ. Διαμαντόπουλος, ἐπανερχόμενος τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς τὴν ἐν Κων)πόλει θέσιν του.

Ο κ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Ὁ πρώην ἀρχηγὸς τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν ἀποστρατείᾳ ἀντιστράτηγος κ. Ν. Πλαστήρας ἐπεσκέφθη χθὲς π.μ. εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τὸν κ. Μαζαράκην, μετὰ τοῦ ὁποίου συνωμίλησεν ἐπ' ἀρκετόν, ζητήσας πληροφορίας ἀφορικῶς μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ στρατοῦ. Ὁ κ. Πλαστήρας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Μαζαράκην ὅτι πρόκειται νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν 19ην Νοεμβρίου, μεταβαίνων εἰς Νίκαιαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἑλβετίαν.

ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ. 15. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Μεγάλη σπουδαιότης ἀποδίδεται εἰς τὸ χθὲς τὴν νύκτα συγκροτηθὲν ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ Βασιλεὺς διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὰ σερβικὰ χρονικὰ παρέστη εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1928.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΠΛΟΥΣΙΟΥ ΜΕΤΑΝΑΣΤΟΥ

Αἱ δικαστικαὶ ἀρχαὶ Καρπενησίου εἰδοποίησαν τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς Πειραιῶς καὶ τὸ Τμῆμα Ἐλέγχου Λιμένος, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐμποροπανήγυριν ἐφονεύθη ἐντὸς τοῦ ἐκεῖ παντοπωλείου τοῦ Κ. Τρίψα ἄγνωστος μετανάστης, ὅστις ἐσχάτως εἶχεν ἐπιστρέψει ἐκ Ἀμερικῆς καὶ ἦτο πιθανῶς κάτοχος σημαντικοῦ ποσοῦ δολλαρίων. Ὁ φόνος διεπράχθη διὰ σκοπὸν ληστρικόν, τὸ δὲ πτῶμα του ἐξηφανίσθη μὴ ἀνευρεθὲν παρ' ὅλας τὰς ἐνεργείας τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Οἱ δράσται τοῦ φόνου, τρεῖς τὸν ἀριθμόν, συλληφθέντες κρατοῦνται ἐν Καρπενησίῳ, ἐμμένουν δὲ ἀρνούμενοι τὴν πρᾶξίν των, μολονότι ἡ ἀνάκρισις κατέχει πειστήρια τοῦ ἐγκλήματός των. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Πειραιῶς ζητεῖται νὰ ἐξακριβωθῇ ποῖοι μετανάσται ἀφίκοντο τελευταίως ἐξ Ἀμερικῆς, ἵνα διὰ καταλλήλου ἐρεύνης διαπιστωθῇ ποῖος μετανάστης ἔχει ἐξαφανισθῇ καὶ συνεπῶς ἡ ταὐτότης τοῦ ἐν Καρπενησίῳ δολοφονηθέντος ὑπὸ τοῦ παντοπώλου Τρίψα καὶ τῶν συνενόχων του.

ΑΝΤΙΪΤΑΛΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

ΘΟΡΥΒΩΔΕΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 15 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Οἱ φοιτηταὶ τοῦ σερβικοῦ Πανεπιστημίου διωργάνωσαν θορυβώδεις διαδηλώσεις ἐναντίον τῆς Ἰταλίας, τοῦ κ. Μουσσολίνι καὶ τοῦ ἐν Βελιγραδίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας κ. Μποτρέρο. Οἱ διαδηλωταὶ συγκροτήσαντες διαδήλωσιν, διῆλθον ἀπὸ τὸ μέγαρον τῆς ἰταλικῆς πρεσβείας, ἡ ὁποία ἐφρουρεῖτο ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Οἱ διαδηλωταὶ ἤρχισαν κραυγάζοντες ἐναντίον τῆς Ἰταλίας καὶ χειρονομοῦντες ἀπρεπῶς.

Ἤρχισε δημόσιος ἔρανος ὑπὲρ τῶν «ἀδελφῶν Σλαύων», οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ὑπὸ τὸν ἰταλικὸν ζυγόν.

Η ΣΕΡΒΙΑ ΕΞΟΠΛΙΖΕΤΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 15. (Ἀσύρματος).— Ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φὸς» δημοσιεύει πληροφορίας περὶ ἐξοπλισμῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας, πρὸς τὴν ὁποίαν διάφοροι γαλλικοὶ οἶκοι ἀποστέλλουν μεγάλας ποσότητας ὑλικῶν πολέμου, προσθέτει δὲ ὅτι γαλλικὸς οἶκος ἱδρύει ναυπηγεῖον καὶ μηχανοστάσιον εἰς τὸ Κάταρον πρὸς ναυπήγησιν ὑποβρυχίων καὶ ἐγκατάστασιν ναυτικῆς βάσεως μεγάλης σπουδαιότητος.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἤνοιξε χθὲς μὲ τόνον χαλαρώσεως, ὅστις διετηρήθη καθ' ὅλον τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ χρόνου διαπραγματεύσεως τῶν διαφόρων ἀξιῶν. Κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ δευτέρου ἡμιχρονίου ἐσημειώθη τάσις ἀντιδράσεως, πλὴν ὅμως ἄνευ ἀποτελέσματος.

Πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων πᾶσαι αἱ λοιπαὶ ἀξίαι ἐδόθησαν κατὰ τὸ κλείσιμον ἐπὶ χαλαρῶν ἐπιπέδων. Αἱ ἀποτελέσασαι ἐξαίρεσιν ἀξίαι ἦσαν αἱ τῶν Οἴνων, Βιομηχανίας καὶ Πυριτιδοποιείου, αἵτινες διετηρήθησαν περὶ τὰ ἐπίπεδα τῆς προηγουμένης.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος παρετηρήθη χθὲς πνεῦμα ἀπραξίας. Ἡ λίρα ἤνοιξε εἰς τὰς δρ. 369.25, ὅπου καὶ ἔκλεισεν ἄνευ οὐσιωδῶν διακυμάνσεων.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς : Κλείσιμον 14 Ν)βρίου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ			
5 ο)ο 1881	55	5 ο)ο 1914	67.—
5 ο)ο 1884	55	7 ο)ο 1924	95.—
4 ο)ο 1887	47	ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
4 ο)ο 1889	45	5 ο)ο 1914	1655
5 ο)ο 1890	55	Τράπ. Ἀθηνῶν	295
5 ο)ο 1893	46	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1902	52.—	Οἴνων	518
5 ο)ο 1907	85	Λαυρίου	22
4 ο)ο 1910	53,50	Ἠλεκτρικῆς	308
		Σιδ. Θεσσαλίας	260
		Σ. Π. Α. Π.	

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή.	—.—	368.75	—.—	—.—	—.—	0.336	0.243	0.445	0.747	—.—	—.—	259
Στερλίνα.	368.75		4.874	25.272	12.075	124.06	89.06	164.37	276.	34.94	787—	935
Δολλάριον.	75.75	4.874	—.—	—.—	—.—	25.457	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.57	25.272	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	30.52	12.075	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.97	124.06	2.042	20.614	—.—	—.—	0.624	1.32	2.20	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα.	4.12	89.75	7.014	28.746	—.—	1.379	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.24	164.37	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον.	1.33	276. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.11	34.946	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	307	—.—
Λέϊ.	0.46	787. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	40.30	946. —	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 15 Νοεμβρίου 1927

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	4030	ἄτοκον 1885	2.—
5 ο)ο 1884	4030	5 ο)ο 1898	67.50
4 ο)ο 1887	3380	5 ο)ο 1900	67.—
4 ο)ο 1889	3220	1 ο)ο 1906	44.—
5 ο)ο 1890	4005	6 ο)ο 1917	64.50
5 ο)ο 1893	4000	6 ο)ο 1918	69.—
2 1)2 ο)ο 1898	29600	8 ο)ο ΑΒ 1919	67.—
4 ο)ο 1902	3995	» Γ.ΣΤ. 1925	66.50
5 ο)ο 1907	1270	5 ο)ο 1920)π.	184.—
4 ο)ο 1910	3870	)μ.	184.—
5 ο)ο 1914	4860	6 1)2 ο)ο 1922	83.50
7 ο)ο 1924	6900	6 ο)ο 1926	74.—
8 ο)ο 1925	73000	8 ο)ο 1926	84.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	1600	2.50 ο)ο 1912	68.25
2.50 ο)ο 1904	69.50	8.— ο)ο 1926	665.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	52250
Ἀθηνῶν	837
Ἀνατολῆς	980
Λαϊκῆς	5600
Ἐμπορικῆς	643
Πειραιῶς	420
Βιομηχαν.	818
Οἰκονομίας	199
Γενικῆς	2000
Κεντρικῆς	385
Κοσμ)πουλ.	700
Θεσσαλίας	145
Χίου	702
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	230
Ἀγγλοαμ.	72
Καραβασίλ.	3800
• • • • • • •	

ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάππαρη	45
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	610
Παληοῦ	13.—
Μιχαληνοῦ	590
Χιακῆς	341
Γιαννουλάτ.	240
Κροκόδειλ.	310

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	219
Καπνοῦ	155
Ἀπόλλων	220
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	2100
Λιπασμάτ.	1365
Χρωμάτ.	376
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	267
Παλλὰς	360
Ἀβεζὰπ	78
Κιλινδρομ.	145
Ἥλιος	45
Ψυγεῖα Θεσ.	150
Ἀθηνᾶ	225
Παγ. Πατησ.	85
Σάνιτας	80
Βέλος	62
Ἀλεξόπουλ.	300
Κονσέρβαι	370
Ψυγ. Πειρ.	230
Ἀνατολὴ	220
Χημ. Βιομηχ.	105
Μακρῆ	1010
Ἄλατος	215
• • • • • • •	

ΟΙΝΟΠΟΙΪΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	946
Οἴνων	1475
Καμπᾶ	339
Ἠσαΐα	205
Ἕνωσις	294
Γεωρ. Βιομ.	293
• • • • • •	

ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	300
Ἑνιαίας	300
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	360
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθηκ	400
• • • • • •	

ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	136
Ἀνθρακωρ.	30
Ἐπ.)Κοιναὶ	114
)Προν.	145
Λαυρίου	50
Ὠρωποῦ	212
Κασσάνδρα	1005
• • • • • •	

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	865
Τιτὰν	1400
Σέκερης	200
Τέκτων	268
Ἄτλας	205
Ἔργων	385
Κέκρωψ	178
Κύκλωψ	220
Ἐργοληπτ.	210
Ὄλυμπος	194
ΑΚΤΕ	218
• • • • • • •	

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Πειρ. Ἐπιχ.	305
Ἐριουργίας	618
Βερμίου	398
Ἔρια	214
Ἑλλ. Ταπητ.	142
Χρυσαλλὶς	132
Ὑφαντουργ.	150
• • • • • • •	

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
Θεσσαλίας	860
ΣΠΑΠ	700
• • • • • • •	

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Αἱ ὁμολογίαι τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων προσφύγων διεκυμάνθησαν χθὲς ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν δρ. 664—665 καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰς δρ. 665.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 15. — Ἡ σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Πύλου 3720—3735, ἕτοιμα 3505, Δεκέμβριος 3520, Ἰανουάριος 3540.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου, αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 2 Δολλ. 6,35, Νο 3 δολλ. 5.95 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος, Χὰρντ Βίντερ Νο 1 δολλ. 5.80 κατὰ ο)ο χιλ. τσὶφ ἕτοιμος, Ρουμανίας εἰδ. βάρ. 79 χιλ. ξέναι ὗλαι 4 ο)ο σελλ. 230 κατὰ τόν. τσίφ.

Ἀραβόσιτος Ρουμανίας Λ. Στ. 75, Βουλγαρίας Λ. Στ. 73 κατὰ βαγόν. τσὶφ χῦμα.

Κριθὴ Θράκης δρχ. 5.65 κατ' ὀκᾶν ἐλευθέρα μικτοβαρύς, Ρουμανίας Λ. Στ. 93, Βουλγαρίας Λ. Στ. 94 κατὰ βαγόνιον, εἰδικ. βάρ. 61 χιλ. 5 ο)ο ξέναι ὗλαι τσὶφ φόρτωσις Νοεμβρίου.

Φασόλια Βουλγαρίας Λ. Στ. 14 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτ. ἄμεσος, Συλιστρίας κοσκ. Λ. Στ. 13.15 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτωσις ἐντὸς μηνός, Ἐλέφαντες κοσχ. Λ. Στ. 22.10 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτωσις ἐντὸς μηνός,

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 15)11	14)11
Ἐθνικῆς	52.250	51.600	52.250	51.600
Ἀθηνῶν	842	836	842	817
Τραπ. Θεσσ.	146	143	145	143
Βιομηχανίας	620	612	618	607
Καμπᾶ	343	339	339	334
Ἐθ. Ἀτμοπ.	612	608	610	602
Ἀνατολῆς	985	970	980	690
Οἴνων	1475	1445	1475	1362
Θεσσαλ.	870	860	860	870
Χρώματα	385	362	376	360
Πυριτιδοπ.	2105	2050	2100	2050
Λιπασμάτων	1370	1330	1365	1325
Ἐμπορικῆς	645	638	643	633
Βιὸ	267	265	267	263
Οἰνοπνευματ.	952	928	946	904
Ἐριουργίας	620	613	618	610
Ἠσαΐα	208	200	205	198
Τέκτων	270	268	268	270
Μακρῆ	1015	1010	1010	1010
Ἐργοληπτική	210	205	210	210
Σ.Π.Α.Π.	700	687	700	715
Ἠλεκτρικῆς	301	297	300	300
Καπνοῦ	155	153	155	151
Πειρ. Ἐπιχ.	308	304	305	303
Ἀνταλλάξιμα	665.—	664.—	665.—	665.—